

RECVEIL

= [illegible]

= [illegible]

Œuvres 2

Catalogue [illegible] [illegible]

n.° 1062, 1063, 1064 [illegible]

Recueil

*

1° Petrus de alliaco (Pierre d'Ailly)
Destructiones modorum significandi &c
conceptus
insolubilia (ab eodem)
Parisiis per Durandum Gerlier
librarium
(manque le 1er f.)

2° Tractatus consequentiarum
Magistri Martini Magistri
1489
voir XXE 79²

3° Joh. Buridanus Sophismata
(fin du XVe s.) voir XXE 79²?

4° Tractatus de arte obligandi
(Petr. de alliaco) 1489

5° Sophismata mag. albert. de Saxonia
1489

Terminorum

Ermiorꝶ alius mētalis:aliꝰ vocalis: alius sc̄ptus. t̄miꝰ mētalis est ꝯceptꝰ siue actus itelligēdi aīe vł potētie itellectiue tiꝰ vocalis ē vox signs ad plm. tiꝰ vo sc̄ptus ē sc̄ptura sinoīma in signdovoci signtiue ad plm. vñ t̄miꝰ in tota sua cōitate sic pōt describi. Terminꝰ ē signū qđ ex ipōne quaꝫ actu hꝫ vł ex natura sua potētie cogītiue eaꝫvitalr imutādo aliqdvel aliq̄ vel aliqlit natū ē signre. Et dr in p dcā diffinitōe ex ipōne q̄ actu hꝫ ppt t̄miosvocales ꝛ sc̄ptos ꝛ mētales iprope dcōs q ex impōne significāt. Et drvł ex natura sua ppt t̄mios mētales ꝑpe dictos q natu ralit signt. Sigre aūt ē potētie co gnitiue eāvitalit imutādo aliqd vel aliq̄vel aliqlit repn̄tare. Vñ in p̄dcis desc̄ptioībꝰ pōit li aliqd ppt t̄mios cathegoreuāticos singlaris nūeri nō collectios. ꝛ pōit aliq̄ ppt t̄mios collectios singlari nūeri:vel ppt t̄mios ples nō collectiuos. ꝛ pōit aliqlr ppt t̄nos sin cathegoreuāticos rōe si[illegible]ōis. Exemplūꝫ p̄mi:vt iste t̄m[illegible]hō signt aliqd. explꝫ scōi:vt is[illegible]niꝰ ppls vł iste t̄minꝰ hōies i[illegible]plurali signt aliq̄. Explm tcii[illegible] iste tiꝰ oīs signt aliqlr. Vñ vitalr imutatio in ꝑpo sito ē actualr noticia siue cognitio effc̄iue ptialr cāta a potētia cogi tiua vitalit pceptiа ꝛ inherēs ipsi potētie cogītiue vitalr pceptiue. Ex ista desc̄ptiōe seq̄t ꝙ ad h ꝙ aliq̄ res siue aliq̄ q̄litas dr noticā imutās vitalr potētiā cogītiuā sic vitalr imutatio reqrit duplex hitudo illiꝰ q̄litatis ad cogītiuā potētiā. Pria ē ꝙ sit effc̄iue a potēti a cogitiua saltē ptialr rōe cꝰsi[illegible]e us in lapide ꝑducēt actualē noticiā de hoīe h ē illā q̄litatē q̄ ē actualr noticia hoīs nō ppt h dicēt lap vitalr imutari nec illa q̄litas eēt vitalis imutaº lapidis. qa lap nō ē vitalit pceptiuꝰ talis noticie nec ad eā cōcurrit effc̄iue Scđa hitudo ē ꝙ tal noticia ihēat potētie cogītiue sicut accñs ihēt suo sbicōꝛ iforēt potētiā cogitiuā rōe cuiꝰ eeñtia dīna siue deꝰ quāq̄ po tētie cogītiue oīa repn̄tarꝫ: nō tñ possꝫ eē ꝑpa vitalis imutatio siue noticia actualis alicꝰ rei qa eeña dīna nō pōt ihērē potētie cogītie nec pōt eā iforāre cū deꝰ siue eeñtia dīna nihil iforēt nec cuiq̄ ihēat. Ex q̄ pꝫ ꝙ nulla res ē eeñalit ꝛ itrisece vitalis imutaº sꝫ h scꝫ eē vitalē imutatiōnē ꝯueīt alicui q̄litati p hitudinē ad aliqđ extrīsecū:vt patuit Infert vlteriꝰ ꝙ vital imuta[illegible]pōt ñ eē vital imutaº h pꝫ qa vitalis imutaº i. illa res q̄ ē vitalis imutaº nō ē eeñalit nec itrisece ꝛ p ꝯñs nō neccrio est vitalis imutatio sꝫ ac[illegible]alit extrīsece ꝛ ꝯtigēter. igr pōt nō esse vitalis immutº. h qđ dcm̄ ē declarat explo pono eī ꝙ a sit actualr noticia de lapide nūc vitalit imutās potētiā itellectiuā sortis. h posito a. ē vitalis imutatio volo ꝙ deꝰ ꝯseruet a absq; h ꝙ depēđat effectīe a potētia itellectia sorꝛ absq; h ꝙ ei ihēat h posito ꝙ ē possibile a nō āplius ē vitalis imutaº. pꝫ p desc̄ptio

nē vitalis imutatiōis sup̄ positā Est igr̄ p̄batum illō correlariu3 ꝙ vitalis imutatio bene pōt non essevitalis imutatio. Notandū est deinde ꝙ significare est idē ꝙ eē signū alicui⁹ rei. verūtamē du plicit̄ aliqua res potest dici signū alicui⁹rei. vno mō qa ducit i noti ciā rei cui⁹ est signū. Alio° quia est ipsamet noticia rei. Secundo° dicim⁹ cōceptū esse signū rei cui⁹ talis cōcept⁹ē nat̄alis similitudo nō ꝙ ducat in noticiā illi⁹ rei sed qa est ipsamet noticia rei natura liter ꝓp̄ie representās rē. Primo mō adhuc duplicit̄ qa vna res po test ducere in noticiā alt̄i⁹ rei pri mariā sic v3 ꝙ causet primā noti ciā de re. et sic omis res nata ē eē signū sui ipsi⁹: qa nata est causa re potēcie cognitiue: p̄mo° noticiam sui ipsi⁹ Alio aliquid dr̄ signū rei quia ducit in noticiā scdāriā siue rememoratiuā supponēdo primā noticiā et sic vestigiū inq̄tū hmōi ducit in noticiā rei cui⁹ est vesti- giū. Simil̄r hoc mō t̄mini ad pla citū īstituti ducūt in noticiā scdā riā siue rememoratiuā rei signifi cate supponendo p̄mā naticiā rei significate. Notādū ē vlterius ꝙ t̄min⁹ mētalis cōcept⁹siue act⁹ ītelligēdi et noticia rei apprehēsi ua idē sūt. Et tm̄ noticia rei app̄hē siua est duplex. quedā estꝯplexa. alia incōplexa. Noticia app̄hensi ua incōplexa est ꝯcept⁹rei icōple xus. Noticiavero app̄hēsiua ꝯple xa est cōcept⁹ ꝯplexus. Et ista ad huc ē duplex quedā estꝯplexa cō plexione distāte. Alia estꝯplexa ꝯplexione indistāte: Noticiaꝯple xa ꝯplexione distāte ē cui⁹ extre ma distāt per copulāverbalē que i mēte nō est aliud q̄ quidē actus ītelligēdi sincathegoreumatic⁹ si gnificatiōe qui ē cōplexiu⁹ etvni tiu⁹ p modū distātis p̄dicati cum suo subiecto. Noticiavero ꝯplexa cōplexione īdistāte est cui⁹ extre ma nō distāt p talē copulāvel īnt̄ cui⁹ extrema nō ponit̄ talis copu la faciēs extrema distare: No ta ꝙnoticia app̄hēsiua incōplexa est ꝓp̄e ipse t̄min⁹mētalis siue cō cept⁹ incōplexus naturalit̄ signifi cans aliq̄d vel aliqua vl̄ aliquali ter: Notādū est tamē pro t̄mis mētalib3 ꝙ t̄minoꝝ mētaliū qui dā est cathegoreumatic⁹. et alius sicathegoreumatic⁹. Adhuc t̄mi nus mētalis cathegoreumatic⁹ē triplex: quidā ē cathegoreumati- cus siḡtione tm̄. et ali⁹est cathego reumatic⁹ officio tm̄. alius ē ca- thegoreumatic⁹ siḡtione ⁊ officio sil̄. Simil̄r t̄min⁹mētalis sincathe goreumatic⁹ quidā ē sincathego- reumatic⁹ siḡtiōe tm̄. et coincidit cū mētali t̄mino cathegoreumati co officio tm̄. ali⁹ē sincathegoreu matic⁹officio tm̄. ⁊ coincidit cum cathegoreumatico siḡtione tantū Ali⁹ ē sincathegoreumatic⁹offi- cio et siḡtiōe sil̄ ⁊ ex oppoīto se h3 ad t̄minū cathegoreumaticū offi cio ⁊ siḡtiōe sil̄: Termin⁹ mētalis cathegoreumatic⁹ siḡtiōe tm̄ ē cō cept⁹ nat̄al̄r sign̄s aliq̄dvl̄ aliqua nō potēs reddere suppositū v̄bo p sonali modi finiti nec eē appositū respcū nois noiatiui cas⁹cui⁹mōi

est t̃min⁹ mẽtalis mere adiectiu⁹ vł t̃min⁹ mẽtalis obliqui caſ⁹ vel verbũ ĩpſonale: Termin⁹ mẽtalis cathegoreumatic⁹ officio t̃m̃ est q ex naẗa sua nihil nec aliq̃ sigt̃ po test tñ eẽ appositũ respcũ nois nti caſ⁹ cui⁹ mõi ẽ copula v̓balis mõi finiti ĩ mẽte. Termin⁹ mẽtalis cathegoreumatic⁹ sigt̃iõe et offi° simul ẽ qui naẗaliter sigt̃ aliqd vł aliqua ⁊ põt eẽ suppoitũ respctu v̓ bi psonalis mõi finiti vel appositũ respcũ nois noiãtiui caſ⁹ cuius mõi sũt noia mẽtalia sbtia vł ver ba adiectiua. Termin⁹ vero men talis sincathegoreumatic⁹ officio ⁊ sigt̃iõe simul ẽ act⁹ intelligẽdi q naẗalit̃ nõ sigt̃ aliqd vel aliqua sꝫ aliq̃liter vel ẽ act⁹ intelligẽdi qui naẗaliter nõ sigt̃ aliqd sꝫ aliqualr̃ qui nõ põt reddere suppositũ verbo psonali finiti mõi nec eẽ appositũ respectu nois nti caſ⁹ cui⁹ mo di sũt noia et ꝓnomina mere pro noialit̃ capta in mẽte ⁊ signa vl̃ia vel particularia et cõiũctiones et multa alia: Itẽ t̃minoꝝ mẽtaliuꝫ q̃dã ẽ termi⁹ mẽtalis ꝓprie dict⁹: Ali⁹ ĩpropẽ dict⁹: t̃min⁹ mẽtalis improprie dtũs ẽ cõcept⁹ vocis vł scripture sinonime tali voci. Et di cit̃ talis ꝯcept⁹ t̃min⁹ mẽtalis im propẽ dict⁹ qa ẽ talis cõcept⁹ qui lꝫ significet naẗalit̃ ꝓpẽ vocẽ vel scripturã cuius ẽ naẗalis similitu do põt tñ cũ hoc sigr̃e ad placitũ ⁊ subordinari alt̃i cõceptui qui solũ naẗaliter sigt̃. verbigratia: ꝯcept⁹ hui⁹ vocis hõ naẗaliter ꝓprie sigt̃ illã vocẽ homo qa est ei⁹ naẗalis similitudo sꝫ ad placitũ significat omnes hoĩ ẽs singulares ⁊ vt sic sb ordinat̃ in significatione illi cõce ptui qui naturaliter ꝓprie ẽ repre sentatiu⁹ omniũ hominũ. Ex quo seqt̃ qꝺ idẽ termin⁹ mẽtalis ĩpro prie dict⁹ ẽ sigt̃iu⁹ naẗaliter ⁊ ad placitũ nec h̃ est difficile cogni tu in respectu diũsoꝝ id ẽ cõpãdo il lũ terminũ ad diũsa sigt̃a: sꝫ ꝙ hoc sit v̓ũ etiã respetu eiuſdẽ pꝫ sic. nã clarũ ẽ ꝙ quis põt ĩ se formare cõ ceptũ huius vocis ens quo facto il le cõceptus ꝓpẽ repñtat illã vocẽ ens cũ sit ei⁹ naẗalis similitudo et idẽ ꝯcept⁹ ad placitũ sigt̃ oĩs res mũdi qa sbordĩat̃ ĩ sigñdo illi ꝯce ptui cõissiõ q naẗalit̃ ꝓpẽ repñtat oẽm rẽ mũdi et cũ illa vox ens sit vna res cõcepta cõceptu cõissimo repñtatio oĩm entiũ sequit̃ ꝙ ꝯce pt⁹ hui⁹ vocis ens ad plm̃ sigt̃ illã vocẽ ens que etiã sigt̃ naẗalr̃ ꝓpẽ vt dictũ ẽ. Et patꝫ g̃ ꝙ idẽ t̃min⁹ mẽtalis ĩproprie dict⁹ eãdẽ reꝫ si gnificat naturalr̃ ꝓprie ⁊ ad plm̃ vltiãte. Et si arguat̃ ꝙ h̃ sit ĩpossibile qa videt̃ implicare ꝑdictõeꝫ igit̃ est impossibile. añs ꝓbat̃ sic nã si aliqs t̃min⁹ significet aliquã rẽ naẗalit̃ ꝓpẽ necessario sigt̃ illã rẽ nec põt nõ sigr̃e eãdẽ rẽ ⁊ si idẽ t̃min⁹ significet eãdẽ rẽ ad plꝫ nõ necessario sꝫ ꝯtingẽt̃ sigt̃ illã rẽ et sic poterit non sigr̃e illã reꝫ g̃ põt nõ sigr̃e ⁊ nõ põt nõ sigr̃e eãdẽ rẽ qꝺ ꝯdicit magnifeste igit̃ illud ex quo h̃ ĩfert̃ est ĩpossibl̃e igit̃ illud Ad argumẽtũ rñdetur dicẽdo ꝙ deficit ĩ vna pte añtis scꝫ ĩ illa cũ dr̃ si enĩ tl̃is teri⁹ significet illã rẽ ad plꝫ põt nõ sigr̃e illã rẽ: Illa enĩ

cōditiōalis ē fīa simpliciť. S3 si diceret sic si eni talis teri⁹ sigt illa3 ad plm̄ pōt non sigre ad plm talē rē illa ꝯditionalis eēt vera ꝯcept⁹ ei h⁹ vocis ens sigt ad placitū illā vocē3 qa subordinať illi cōceptui qui naturalr repn̄tat ōme ens mūdi et qa illi ꝯceptui ad plm̄ subordinatur poss3 non subordinari. iō etiā poss3 nō sigre ad plm talē vocē q̄ spālit tn̄ sigt naturalit ꝓprie ⁊ nō pōt nō sigre. Pro eodē tn̄ solutōis argumēti dici poss3 ꝙ l3 sit inconueniens eūdē terim eādē rē sigre naturalit et ad plm̄ vltimate vtroq3 adeq̄te nō tn̄ eēt icōueiēs eūdē ťminū eādē rē sigre naťalit ꝓpe et adequate et ad plm vltiate inadequate vt i ꝓpoito cōceptus hui⁹ vocis ens naturalr ꝓpe adeq̄te sigt illā vocē ens qa ē ei⁹ ꝯcept⁹ ꝓpus et adequat⁹. l3 idē cōceptus ad plm vltiate et inadeq̄te sigt eādē vocē qa scil3 sub cōceptu cōissimo repn̄tatiuo oī3 entiū ⁊ cuiusl3 inadeq̄te ⁊ sic de aliis. Itē ťmioꝝ mētaliū ꝓpe dictoꝝ qdā ē pma inten° alius ē scōa iten°. Et si aliqn̄ ťmin⁹ mētalis ꝓpe dict⁹ dicatur pme itētōnis vel pme ipōis obliq̄ ⁊ trāsitiue hoc ē ipꝓpe. ⁊ tales locutiones obliq̄ trāsitiue debēt accipi ꝓ directis ⁊ itrāsitiuis. ita ꝙ sit sēs⁹ tlīs ťmin⁹ ē ipsamet pma ītē° vl scōa ītē°. Vn̄ pma iten° est ꝯcept⁹ sīe act⁹ ītelligēdi solū naťalr signs rē q̄ nō ē signū vl nō signs ea rōe qua ē signū alťi⁹ rei: vt ꝯcept⁹ ille quo ego ꝯcipio illā rē que est sortes ē pma intē°. Et diciť in ꝓdicta descriptione solū naturalit signs ⁊ ꝑ hoc differt a ťmino mentali ipꝓpe dicto, qui nō solū naťaliter sigt sed ēt pōt sigre ad plm̄ vt dictū ē tn̄ fm illū nō deb3 dici signū alteri⁹ rei: Et dr̄ vel nō ea rōe qua ē signū qm̄ lic3 ꝯcept⁹ cui subordinatur iste ťmin⁹ vox vl iste ťmin⁹ q̄litas significet rē naturalr que ē signū ēt ad placitū īstitutu3 ad sigñdū qa sigt oīs voces qa ñ tn̄ sigt rē vel res ea rōne qua sūt signa ideo nō obstāte hoc: talis ꝯcept⁹ ē pma iten°. ꝙ aūt ille cōcept⁹ nō significet ipās voces ea rōne q̄ sūt signa p3. qa priusq̄ voces impōnātur ad sigñdū talis ꝯcept⁹ repn̄tat naťalit istas voces: vt clare p3. Scōa iten° ē ꝯcept⁹ siē act⁹ intelligēdi solū naturalr signs re3 que ē signū alteri⁹ rei vel ea rōne qua ē signū vel rē etiā ea rōne qua talis res ē sigta ad plm̄ ꝑ aliū terminū. Diciť pmo i hac descriptiōe solū naturalr signs ad remouēdū ťminū mētalē ipꝓpe dictū vt dictū ē i descriptiōe pme itētionis: Diciť ꝯsequēť signs rē q̄ ē signū ea rōne qua ē signū cuiusmodi ē cōcept⁹ q̄ ego cōcipio istos ťminos hō asin⁹ leo et sic de aliis ea rōe q̄ sūt iposti ad sigñdū res solū i numero differētes ei⁹ dē spēi talis cōcept⁹ est scōa iten° naťalr signs ꝑfatos terminos ⁊ supaddiť i ꝓdicta descriptione vl signs rē ea rōe q̄ tlīs res ē sigta ꝑ aliū ťminū cuiusmōi est ꝯcept⁹ q̄ ego ꝯcipio res sigtas per istu3 ťminū hō ea rōe q̄ signť vni uoce ꝑ istu3 ťminū hō ⁊ ēt ꝯcept⁹ q̄ ꝯcipio res sigtas ꝑ istū terminū canis rōe q̄ signť ꝑ illū ťminū eq̄uoce tles ꝯcept⁹ sūt scōe itētionis. Ex q̄ seqť ꝙ ad h̄ ꝙ aliqs ťm⁹ mē

taľ ſit ſcða ītē° ñ oʒꝙ ſignificet rē q̄ ē ſignū alteri⁹ ſm eādē rōeʒ ſcðʒ q̄ ē ſignū.ſʒ ſufficit ꝙ ſignificet rē ſig̃tā p aliū terminū ea rōe q̄ ē ſig̃ta vt ſat̄ pʒ ex dict̄:Seq̄tur ēt ex ſupdict̄ ꝙ termin⁹mētalis ꝓprie dict⁹ē termin⁹ſolū naturaľr ſigñs Nota tñ ꝙ ſig̃re naturaľr capitur dupľr. Vno° ꝓꝓe. Alio° cōmuniter. Sig̃re naturaliter ꝓꝓe ē aliq̄d ſe ipo ⁊ ñ mediāte alio potētie cognitiue eaʒ vitaliter īmutādo repñtare et ſic dicim⁹ cōceptū qui ē naťalis ſimilitudo alicui⁹ rei ꝓꝓe repñtare. ⁊ ſic capiť ſig̃re naturaliter ī deſcriptionibʒ ſupdict̄:Sed ſig̃re naturaľr cōmuniter ē nō ſeipſo ſʒ mediāte alio aliq̄d potētie cognitie eā vitaľr īmutādo repñtare. ⁊ ſ̄ɔueīt cuilʒ rei. q̄libet eni res ex natura ſua hʒꝙ ē nata cauſare ſui ɔceptū ī potētia ītellectia ⁊ ſic mediāte taliɔceptu ē nata repñtare potētie cognitie. Ex q̄ ſeq̄tur ꝙ oīs res ſig̃t vel nata ē ſig̃re ſeipſaʒ naturaľr coīter. Sig̃re aūt naturaľr ꝓꝓe ſolū cōuenit termīs mētalibʒ vt ſat̄ pʒ ex dict̄. Notādū ēvlteri⁹ꝙ ſic̄ termī mētales ꝓꝓe dicti cathegoreumatici ſig̃tōe naturaľr ſig̃nt aliq̄d:aliq̄vel ſic̄ ēt termī mētales ſīcathegoreumatici ſig̃tiōe nihil naturaľr ſig̃nt. Itē terioꝝ mētaliū ꝓꝓe dcōꝝ aliqui naturaľr ſig̃nt noīaľr ⁊ tales naturaľr ſūt noīa aliqui naturaľr ſig̃nt v̄balit̄ ⁊ tľes ſūt naturaľrv̄ba ⁊ ſic de aliis ptib⁹ orōīs:nō q̄ t̄mi mētales ꝓꝓe dicti ſūt h⁹vel illi⁹ ptis orōnis p aliq̄s mōs ſig̃ndi ſupadictos ſʒ ſeipīs ex natura ſua ſūt iſti⁹ vel illi⁹ ꝑtis orōnis. Itē aliq̄s

t̄min⁹ mētaľ ꝓꝓe dict⁹naturaľr ſig̃t adiectie ⁊ ſic naturaľr ē adiectiu⁹ ⁊ aliq̄s naturalit̄ ſig̃t ſbtie et ſic naturaľr ē ſbſtātiu⁹:Itē aliq̄s t̄min⁹ mētaľ naturaľr ē noiātiui caſ⁹ alt̄ gti ⁊ ſic de aliis. Itē aliq̄s act⁹ ītelligēdi ſiēɔcept⁹naťalit̄ eſt prime pſone. alt̄ ſcðe. ⁊ alt̄ tercie⁊ ſic de aliis accidētibʒ ptiū orōnis ſʒ nō de oībʒvide de ħ ockā:Ex quibʒ īferť ꝙvn⁹ cōcept⁹ ſiē act⁹ ītelligēdi naťalit̄ exigit aliuʒ ⁊ regit eū putaɔcept⁹ v̄baľ naťaľr regit ɔceptū noiālē ⁊ eū exigit ⁊vn⁹cōcept⁹naťalit̄vniť alti trāſitievľ ītrāſitie q̄re ſeq̄ť ꝙ regimē et cōſtru° naťalit̄ ɔueīūt t̄is mētalibʒ ꝓꝓe dict̄ ⁊nō p aliq̄s mōs ſig̃ndi eis additos. Seq̄ť ēt logicalit̄ loq̄ēdoꝙ vn⁹ cōcept⁹ de alio p̄dicať naťaľr eēntiaľr vľ accidētaľr directe vľ īdirecte v̄e vľ fľe. Notādū ēvlti⁹ꝙ t̄iorū mētaliū ꝓꝓe dctōꝝ alt̄ ē abſolut⁹ alt̄ ē cognotatiu⁹:Termin⁹ mētaľ abſolut⁹ ē q p̄t illō ꝓ q̄ naťaľr ſuppoīt nihil cognotat nec īt̄n ſecū nec ext̄nſecū:poſitie nec p̄uatiue vt cōcept⁹ ille q abſolute ſig̃t hoīes cui ſbordinať ī ſig̃ndo iſte t̄min⁹vocaľ hō. Teri⁹mētaľcognotatiu⁹ ē q p̄t illō ꝓ q̄ ſuppoīt naťaľr aliq̄d īt̄nſecevľ ext̄nſece poſitie vľ p̄uatie cognotat⁊ iſte ē duplex q̄dā ē cognotatiu⁹īt̄nſece q ſcʒvlt̄ illō ꝓ q̄ ſuppoīt naťaľr cognotat pt̄e eēntialē ⁊ īt̄nſecā rei ꝓ q̄ ſuppoīt ſic t̄in⁹mētaľ q eſt dr̄a eēntiaľ dr̄ t̄min⁹cognotatiu⁹:ali⁹ē t̄min⁹ cog̃tiu⁹ mētalis extrīſece q ſcʒ p̄t illō ꝓ q̄ ſuppoīt cognotat aliq̄ð extrīſecū illi rei ꝓ q̄ ſuppoīt ⁊ ħ multipľr: nā alt̄ cog̃tat poſitiue aliq̄d

extrīsecū īherē illi rei p̄ q̄ suppoīt vt cōcept⁹ ille cui sbordiat̄ ī sign-do ille ti⁹ vocalis albus sigt ⁊ sup poīt p̄ re alba ⁊ cogtat poītie illā rē q̄ ē albedo siue illā q̄litatē īhē re rei albe. Ali⁹ ti⁹ mētal cogtat aliqđ extrīsecū puatie ⁊ nō īherē ei p̄ q̄ suppoīt vt ti⁹ mētalis pua tiu⁹ c⁹ mōi ē ille ꝯcept⁹ cui sbordi nat̄ in sigdo iste ti⁹ mētalis pua tiu⁹ cec⁹ sigt eni ⁊ suppoīt p̄ re cec̄ cogtādo visū siue actū vidēdi n̄ in herē illi rei. Ali⁹ ē ti⁹ mētal cog tatiu⁹ extrīsece q̄ sc3 cogtat aliqđ extrīsecū ri p̄ q̄ suppoīt n̄ qdē cog tādo illđ extrīsecū ihcrere illi rei nec cogtādo iherē s3 cogtādo illđ extrīsecū aliq̄lr vel talit⁹ se hn̄e ad illā rē p̄ q̄ suppoīt s3 diūsos mōs cogtādi tioꝝ reltioꝝ. vbi grā ille ti⁹ relatiu⁹ mētal pr̄ q̄ ē ipa rela° cui sbordiat̄ in sigdo iste ti⁹ vo-calis pr̄ cogtat aliq̄ rē extrīsecā3 sc3 illā rē q̄ est filius eē generatā ab illa re que ē pr̄ p̄ q̄ suppoīt ⁊ il lā eādē rē existē. Itē ille ti⁹ mēta lis cui sbordiat̄ in sigdo iste ti⁹ vocal locatū pt̄ rē p̄ q̄ suppoīt co-gtat aliqđ extrīsecū sc3 illā rē q̄ ē loc⁹ assistē circūdare ⁊ cōtinē illā rē p̄ q̄ suppoīt iste ti⁹ lotū. ⁊ sic si o° poss3 exēplificari de aliis cog tatis s̄m diūsos ⁊ varios mōs cog tādi vn̄ mo⁹ cogtādi ꝯueiēs cuil3 tio cogtatio sat̄ appet p̄ diffitōe3 talis tmī qd nōis si rcē def. Si ei diffiat iste ti⁹ pr̄ diffinitiōe expli cāte qd nōis dicet̄ pr̄ est qđdā al qđ ex sua sbā generat aliđ aiāl qđ est filius. si etiā diffiniat iste teri⁹ locatū dicet̄ sic. locatū ē res cui assistit loc⁹ circūdās ⁊ ꝯtinēs eādē rē q̄ dr̄ locatū. ⁊ sic dicat̄ de aliis s̄m diūsos mōs cogtādi. Ex dict̄ iferē ꝙ q̄lib3 teri⁹ cogtatiu⁹ h3 pl'a sigta ⁊ ad mi⁹ h3 duo sc3 v-nū forāle ⁊ aliđ matiale. matiale ē illđ p̄ q̄ suppoīt. forāle ē illđ qđ cogtat. Seqt̄ etiā ex dcis ꝙ aliqs ti⁹ mētal naturalr̄ sigt absolute: ⁊ aliqs naturalit̄ sigt cogtatiē siue respciue ⁊ sic aliqs ꝯcept⁹ natura lit̄ ē absolut⁹ in sigdo. ⁊ aliqs na turalr̄ est cogtatiu⁹ siue respctiu⁹ q̄uis aliqs ꝯcept⁹ sit vna ētitas ab soluta: qa ē aliq̄ q̄litas. sic etiā ali qs cōcept⁹ naturalr̄ ē cōis in sign doꝝ supponēdoꝝ p̄ndo quāq̄ ois ꝯ cept⁹ in aīa exn̄s sit ētitas singla ris in eēndo.

Pro maiori noti cia iā dcōꝝ notādū ꝙ cōcept⁹ est actual noticia alic⁹ rei cāta ī aīa ptialr̄ ab obicō sc3 a re ꝯcep̄ sū co giut ⁊ ptialr̄ etiā a potētia cogitīa forālr̄ vitalr̄ imutās ipsā potētiā ī tellectiuā. ⁊ sic ꝯcept⁹ actualis no ticia act⁹ ītelligendi vital imuta° p̄ eādē re siue q̄litate suppoīt co-gtāt tn̄ isti ti aliqs hītudies illi⁹ q̄litatis q̄ istis uōiat̄ nōib⁹ ad ali qđ extrīsecū puta ad potētiā ītel-lectiuā vel ad rē ītellectā. De cog tatiōe isti⁹ ti vital īmuta° lat̄ dc3 ē sup̄ ī descptiōe vital imutatiōis S3 de cogtatiōe isti⁹ ti ꝯcept⁹ nūc aliqd est dicenđ. cogtat eni ꝙ me diāte illa q̄litate q̄ ē ꝯcept⁹ īhēn-te ipsi potētie ītellectie ⁊ eā infor māte ipa potētia ītellectiua capi at siue ītelligat rē ītellectā siue ꝯ ceptā: q̄re seqt̄ ꝙ sicut nulla res si ue nulla q̄litas ē eēnalit̄ ⁊ ītrīsece

actualis cogni° ⁊ vitalis imuta° vt dc̃ȝ ē supi⁹. sic etiā nulla res si uc nulla q̄litas ē eēnliꝛ ⁊ itrīsece ꝯcept⁹. Ex q̄ vlti⁹ seq̄ꝛ ꝙ ꝯcept⁹ n̄ necĉario ē ꝯcept⁹ ⁊ ꝑ ꝯn̄s ꝯcept⁹ p̄t nō esse ꝯcet⁹ li ē dcū illa res q̄ ē ꝯcept⁹ p̄t nō esse ꝯcept⁹ li declaꝛ tali exēplo volo ꝙ sit a illa q̄litas q̄ ē ꝯcept⁹ lapid́ nūc exn̄s ī potētia itellectiua sort q̄ mediāte itellcūs sor. capit ⁊ cogscit rē q̄ est lap. volo vlteri⁹ ꝙ de⁹ separet a ab intellcū sor. ⁊ ꝙ a maneat etiā ī sorte non manēte li fcō a nō est ꝯceptus qa non mediante ipso itellcūs sor. capit ⁊ cogscit lapidē cū tūc sor. ī tali casu nō sit. Pȝ igiꝛ ꝙ ꝯcept⁹ p̄t n̄ esse ꝯcept⁹ ⁊ ꝯcept⁹ in tali casu posito manet qn̄ nō manet ꝯcept⁹. Et si arguaꝛ tali ꝯceptui naturaliꝛ ꝯueīt sig̃re rē illā c⁹ est naturalis silitudo ipsi itellectui g̃ ꝯueīt sibi eēnaliꝛ ⁊ itrīsece ⁊ ꝑ ꝯn̄s necĉrio ⁊ nō p̄t sibi nō ꝯueire. Videꝛ igr̄ ꝙ ꝯcept⁹ naturaliꝛ ⁊ necĉrio sit ꝯcept⁹ ⁊ ꝑ ꝯn̄s ꝙ nō possit nō esse ꝯcept⁹ et sic p⁹us dcā nō videꝛ v̄a. Ad argu. brīter rn̄r dicendo ꝙ ꝯn̄a nō v̄ȝ qa cōmittiꝛ fallā ꝯn̄tis. naturaliꝛ eni ē in pl⁹ q̄ necĉrio bn̄ ei seq̄tur li ꝯueīt isti rei necĉrio. g̃ ꝯueīt ei naturaliꝛ. sȝ eō nō v̄ȝ Sile argu. sic arguendo i li rei q̄ est pr̄ ꝯueīt naturaliter ꝙ sit pr̄. igr̄ ꝯueīt ei necĉrio ⁊ ꝑ ꝯn̄s illa r̄s q̄ est pr̄ nō p̄t nō esse pr̄. istō tn̄ vltimū ꝯn̄s est fl̄m nā pr̄ p̄t nō esse pr̄ ⁊ illa res q̄ est pr̄ licȝ naturaliter sit pr̄ nō tn̄ necĉario est pr̄ sic etiā illa q̄litas q̄ est ꝯcept⁹ lȝ naturaliter sit ꝯcept⁹ nō tn̄ necĉario ē ꝯcept⁹ q̄re ꝯcept⁹ p̄t nō esse cōcept⁹ vt supi⁹ illatū est. ⁊ hec de termīs mentalib⁹ dicta sufficiāt.

n Vnc de vocalib⁹ est dicenō

Teri⁹ vocalis ē vox sig̃tiua ad pl̄m. vn̄ sufficienter describaꝛ vox sig̃tia ad pl̄m sufficiēter etiā erit descpt⁹ teri⁹ vocalis. vox aūt sig̃tiua ad pl̄m sic debȝ describi. Vox sig̃tia ad pl̄m est q̄ apphensa ab auditu ex ipōne quaȝ actu hȝ nata est potentie cogitīe eā vitaliter imutādo istrūentaliter aliqd vel aliq̄ vel aliq̄liter rep̄ntare ad a se ⁊ sibi sili a suo ꝑlatore vi a ptibus nisi aliq̄ō illoꝝ significet ex ipōne. Vn̄ in p̄dcā descptioue poītur q̄ apphensa ab auditu qa p⁹usq̄ teri⁹ vocalis siue vox sig̃tia ad pl̄m sigificȝ potentie cogitiue suū sig̃tū oȝ ꝙ p⁹us ipsa vox ꝑcipiatur ab auditu ⁊ iñ spēs vocis differtur ad potentiā cogitiuā q̄ ipā potētia cogitīa reducitur in noticiā remeōratiuā rei c⁹ p⁹ habuerat noticiā p̄mariā. Et dr̄ potētie cogitīe ⁊ nō itellcīue qa nō soluȝ hoīb⁹ aliqd sig̃tur sed etiā brutī ꝑ voces ad pl̄m istitutas aliqd sig̃re ꝯtīgit. Et dr̄ etiā vitaliꝛ imutādo istrumētaliꝛ. vn̄ sup̄ satis dc̄ȝ est qd sit vitalis imuta°. sȝ poniꝛ hic istrūentlr qa ipse itellcūs cāt ī ipō efficīe ptialiter actū itelligēdi siue actualeȝ noticiā de re ⁊ se ipm̄ vitaliter imutat efficiue ptialiter ipā v̄o actualis noticia siue act⁹ itellidendi ipsū itellectū forāliter vitaliter imutat qa foraliter est ipā vitalis imuta° vt sup̄ dcm̄ est. sȝ ipā vox sig̃tia vitaliter imu

tat īstrumentaliter.deīn dr̄ aliqd
vel aliq̄ ꝓpter teriosvocales ca-
thegoreuāticos sigtōēvt sorteshō
ppl's.ꝛ dr̄ aliq̄liter ꝓpt̄ teriosvoca
les sni cathegoreuāticos sigtōēvt
oīs ꝛ poītur aliō a se vel a suo silī
qa oīs teri⁹vocalis nat⁹ē sigre se
ipsūvel sibi similē naturalit̄ ꝯiter
imo oīs resvtē ptūit:ꝛ dr̄ vel a su
oꝑlatore qa etiā ipavox dr̄ sigre
suū ꝑlatorē vel naturalitervel ex
ꝯsuetudie audiētiū ipsā necꝓpter
hī dr̄ sigtia ad plm̄ ī ꝓposito.dr̄ e-
tiā vel a suis ptib⁹qa ipa vox na
turalr̄ cōiter sigt se ꝛ suas ptes Si
militer dr̄ nisi aliqō illoꝝsigific3
ex ipōne qa qñcūqȝ vox sigtia sigt
suū ꝑlatorē p ipōem puta si petr⁹
ꝓferat istāvocē petr⁹illavox sigt
suū ꝑlatorē ad plm̄ ꝛ p ipōe3 ꝛꝓ-
pterea dr̄ sigtia poss3 etiā ipavox
ipoi ad sigdū se vel sibi simile3:
vel suas ptes q̄ facto dicēt̄ sigtia

Notādū ē ꝑ maiori ītellectu p̄
dictoꝝ ꝙ sigre ad plm̄ nō est aliō
q̄ īstitutio fcā ꝑvolūtatē et p plm
alicu⁹toti⁹cōitatis vel alic⁹ hn̄t
auctē ꝛ gētisvicē toci⁹ꝯitatis a
liqd vel aliq̄ vel aliq̄liter repn̄ta
re s3 tn̄ teri⁹vocal' dr̄ sigre ad pl3
duplr̄.v°°ad plm̄ vltimate.a°°ad
plm̄ nō vltiate teri⁹vocalis dr̄ sig
re ad plm̄vltiate rē illā ad quā si
g̃ndā vltiāte est ipositus puta rez
pus cōceptā ꝛ dr̄ sigre ad plm̄ nō
vltiāte illū ꝯceptū siue terīm mē
talē ꝓpe dēm cui in sigdo sbor-
diāt̄.vbi grā iste teri⁹vocalis hō
sigt ad plm̄vltiate oēs singulares
hōies ꝛ sigt ad plm̄ nōvltiate ꝯce
ptū naturalr̄.re pn̄tatiuū oi3 hoī3

Notādū ē vlteri⁹ ꝙ sigtū vltiātū
ē ressigta p aliquē tīm ad q̄ sigu
dā tal' tī⁹ipoīt̄vel illō ꝑ q̄ suppoīt
naturalr̄ ꝓpe sigt.Et dr̄ ad q̄ sigu
dū talis teri⁹ipoīt̄:etiā ꝓpt̄ terios
vocalesvel sc̄ptos qvltiatevt dc̄3
est sigt rē ad q̄ sigdā ipositi sūt
Et dr̄vel illō ꝑ q̄ etiā ꝓpter terios
mentales ꝓpe dcōs qvltiāte sigt
rē ꝑq̄ supponūt qa sigt illā rē na
turalr̄ ꝛ ꝓpe.Sigtuꝰ nōvltiatū ē
res sigta p aliquē teri3 cui tal' tī⁹
n̄ ipoīt̄ ad sigdū nec illō ꝑ q̄ sup
ponit naturalit̄ ꝓpe sigt.Et dr̄ cui
talis teri⁹ ꝛc̄.qa si aliqs teri⁹vōl
sit ipōsit⁹ad sigdū ꝯceptū in aīa
exn̄tē talis erit sigtūvltiātū talis
teri c⁹mōi ē iste teri⁹vocalis ꝯce
ptus q ad pl3 sigt oē3 cōceptū.Ex
his p3 ꝙ teri⁹ vocalis nō ꝓpe sigt
cōceptū sbordiat̄ in sigdo qa nō
sigt illū tāq̄ sigtūvltiātū s3 tāq̄ sig
tū nōvltiatū qa nō ꝓpe ē ipositus
ad sigdū talē cōceptū.s3 ad sigu
dū rē mediāte tlī cōceptu p̄suppo
nēdo sigtionē natalē cōcept⁹.P3
etiā ꝙ teri⁹vocal' sigt seipsū tanq̄
sigtū nō vltiātū qa nec sigt seipsū
p ipōe3:nec naturalr̄ ꝓpe: s3 solū
naturaliter cōitervtē dictū fuit.
Ex istis iā dcīs ifert̄ꝑ suppōibus
terioꝝ cogscēdis ꝙ qn̄ teri⁹voca
lis inꝓpōevocali accipr̄ siue sup-
pōit ꝑ cōceptu siue ꝑ terio metali
ꝓpe dcō cui sbordiat̄ i sigdo ac
accipit̄ siue suppōit ꝑ suo sigto nō
vltiato qn̄ etiā suppōitvel accipr̄
ꝑ se vel sibi silī accipr̄ ꝑ suo sigto
nōvltiāto.Et in his modis ab ali
qb⁹ dr̄ hr̄e suppōe3 materialē qn̄
vo accipit̄ ꝑ re q̄vltiate p ipōem

figt q̃a tūc suppoit p suo sigto vlti mato dr̄ hr̄e suppositiōe3 psonalē Inferē etiā ꝙ qa ti⁹ mētal ꝓpe di ct⁹ in ꝓpōe mētali sp naturalit̄ ac cipr̄ p re quā vltiate sigt naturalr̄ ꝓpe iō sp suppōit p suo sigto vltiā to sp psoāliter, suppōit et nūq̄ ma terialit̄. Ista ad lōgū hn̄t videri i t̄ctādo spāliter de suppōib⁹. iō p nūc ista pauca sufficiāt ꝛc̄. Notā dū est vlti⁹ ꝙ esse cathegoreūati- cu3 vel sincathegoreūaticū sigtio ne vel officio visoriter ꝯueit t̄ino vocali sigtie ꝛ psoāliter accepto si cut t̄ino mētali ꝓpe dcō. nā oia q̄ ꝯueiūt t̄io vocali sigtie ꝛ psoālit̄ accepto sibi ꝯueniūt p sītudinē ꝛ sbordiatiōe3 ad t̄im mētalē ꝓpe dictū q naturalit̄ ꝓpe sigt sic vl sic sc3 cathetego. vel sincathego. vt s̄ dc̄3 fuit. Aliqs igr̄ ti⁹ vocalis dr̄ cathegoreuāticus sigtiōe q sigtie ꝫ psoālit̄ accept⁹ ex suppōe q̄ actu h3 sigt aliqd vel aliq̄ vt iste ti⁹ vo calis homo vel populus. et sic de aliis. ꝛ sic cōformit̄ dicēdū est de scribēdo tales t̄ios vocales cathe goreuāticos vel sinca. sicut fuit di ctu3 de mētalib⁹ addēdo ipsi sp h̄ cōplexū sigtie ꝛ p soālit̄ acceptus Restat vnū qꝺ nō fuit dictū sc3 ꝙ t̄ioꝝ vocaliū qdā ē mē cathego. vt iste ti⁹ hō. ali⁹ est sinca. vt iste ti⁹ ois. Ali⁹ est ti⁹ vocalis pti3 ca thegoreuātic⁹ ꝛ pti3 sinca. ꝛ sic est mixtus ꝛ ē talis q sc3 pōt resolui in duos t̄inos q̄ꝝ alter ē pure ca thego. ꝛ alter ē pure sinca. cuiusmōi est iste teri⁹ vocalis nihil vel nil vel aliqd vel generaliter oia sig vlia vel pticlaria in neutro ge nere q̄bus nō exp̄mūt̄ sbtiā vt oē aliqd ꝛ sic de aliis ꝛ tales t̄mi di cunt̄ mixti ex cathe. ꝛ sinca. ꝛ de facto i mēte talib⁹ t̄is corrñd3 cō cept⁹ cōplex⁹ ex actu sincathego- reuātico ꝛ t̄io mētali cathe. in q̄s mētalr̄ resoluūt̄ vt cū dr̄ aliqd sic resoluit̄ aliqꝺ ens claꝝ est ꝙ in mēte ē cōplexio pluriū t̄ioꝝ q̄ꝝ alter est pure sincathego. et alter pure cathego. Ex q̄ etiā seqt̄ ꝙ ō nia vba adiectiā puta lego legis curro ꝛc. ꝛ sic ꝺal̄ sūt ptim cathego reuātica sigtiōe ꝛ ptim sinca[illegible] sigtōe ꝛ sic sūt mixta ꝛ i mēte [illegible] ve corrñdet ꝯcept⁹ cōplex⁹ qui cō plectit̄ cōceptū coplē vbalis q ē a ctus sincathegoreuāticus sigtiōe cōplexiu⁹ ꝛ vnitiu⁹ p modū distāt̄ p̄ti cū subiecto ꝛ talis ꝯcept⁹ l3 sit sincathego. sigtiōe est tū cathego officio cōplectit̄ etiā cōceptu3 sui pticipii q est cathegreuātic⁹ sigti one. p h̄ sic pt3 ꝙ vbū adiectiuu3 i mēte nō est vn⁹ ꝯcept⁹ icōplexus s3 ē ꝯcept⁹ cōplex⁹ cōplectēs duos cōceptus. aliq etiā termi vocales sūt teri cathegoreuātici sigtōne q sūt sincathegoreuātici officio. ꝛ a liq teri sūt [illegible] sigtōe ꝛ cathe officio. Exemplū [illegible] adiectiā mē adiectiue tēta vt alb⁹ niger ꝛ sic ꝺ aliis. aliq̄ etiā adūbia vt bn̄ ma- le fortiter velocit̄ ꝛ sic ꝺal. Explm̄ [illegible] illō vbū sū es fui qꝺ dicit̄ v [illegible] ꝛ sbordiat̄ ꝯceptū cōplexiuo p̄ti cū sbicōꝛ ē pure sui cathego. sigtiōe q a nihil nec aliq̄ sigt s3 est cathe. officio iq a p̄t esse appositū r̄spcū nōis nti cas⁹ ꝛ ista ꝯsonāt dict̄ phi i p°piar. si est pu

rū dixeris ip͡3 quidē nihil ē ſ3 ſigt quādā ꝓpōnē q̄ ſīi extreīs nō ē in telligere. Itē terioꝝ vocaliū qdā ē pme ipoſitiois ſiue pme ītētio nis qd idē ē: Alter ē ſcḋe inpōnis ſiue ſcḋe ītētiōis t̄min⁹ vocalis p me inpōnis ē t̄min⁹ qui ex īpōne quā actu hab3 ſigt rē que non ē ſi gnū alti⁹ rei/vel ea rōe qua nō ē ſignū vł res ſigta p aliquē t̄minū ea rōne qua nō ē ſigta p aliū t̄mi nu3 vt iſti t̄mini vocales hō aſin⁹ leo ⁊ ſic de aliis:et talis t̄min⁹ ſub ordinat̄ in ſignificādo t̄mino mē tali ꝓpe dicto qui dr̄ intē° de quo fuit ſup alias dictū:et tales t̄mini dicūt̄ noīa reꝝ ⁊ dicūt̄ pme ipōis qa eoꝝ īpoſitio nō pſupponit im pōnē alti⁹ t̄mī. dicūt̄ autē pme in tētiōis qa eis ī mēte correſpōdet cōcept⁹ qui ē pma intē°. ſ3 t̄miu⁹ vocalis ſcḋe īpōnis ſiē ſcḋe ītētio nis eſt t̄min⁹ qui ex ipōne quā ac tu hab3 ſigt rē q̄ eſt ſignū alti⁹ rei ea rōe qua ē ſignū vel res ſigta p aliquē tminū ea rōne qua ē ſigta p talē t̄minū. Exēplū pmi vt iſti t̄ mini gen⁹ ſpēs vł̄e p̄cabile ꝓpriū argumēta° nomē vbū ⁊ ſic de ali is. et tales t̄mi dicūt̄ noīa noīnu3 Explm̄ ſcḋi vt iſti t̄i vniuocū vniuo catū equocū equocatū ſunt termi ſcḋe īpōnis qa per īpōnē factā ad plm̄ ſignt res q̄ nō ſūt ſigna ea ta mē rōe q̄ ille res ſignt̄ ad plm̄ p a lios t̄mios et dicūt̄ tł̄es t̄mini ſe cūde ipōnis qa eoꝝ ipō pſuppoīt impōnē et ſigtiōe3 alteri⁹ t̄mi ꝙ ſic declarat̄ ſi eni iſte t̄minus ani mal nō eēt pmo īpoſit⁹ ad ſignḋu res ſpē drn̄tes iſte t̄min⁹ gen⁹ qui eſt ſcḋe impōnis non ſiḡret iſtu3 t̄minu3 aimal rōe cui⁹ ſi ly aīmal caderet a ſua ſigtiōe ly gen⁹ p im pōnē quā nūc h3 nō āpli⁹ ſiḡret ta lē t̄minu3 igit̄ merito dr̄ ſcḋe īpō nis et idē t̄min⁹ dr̄ ſcḋe ītentiōis qa ei ī mente correſpōdet cōcept⁹ qui eſt ſcḋa ītētio cui ī ſig̃ndo ſub ordinat̄. Ex iā dictis infert̄ duo pmo ꝙ null⁹ t̄min⁹ mētalis ꝓprie dict⁹ d3 dici pme īpōnis vel ſcḋe īpōnis qa null⁹ t̄min⁹ īponit̄ ad ſi g̃ndū ſ3 ex nat̄a ſua ſigt vt dictū ē Secūdo infert̄ ꝙ ſi aliqs idē t̄mi nus vocalis dr̄ capi pme ītētiona lit̄ et ſcḋe ītētionaliter hoc ē dictu pme intētionis et ſcḋe ītētionis h̄ nō pōt eſſe vniuoce/ſ3 oīs talis ter min⁹ qui ſic pōt capi eſt t̄min⁹ eq uoc⁹ qa in ſig̃ndo ſubordinat̄ plu rib3 cōceptib3 totalib3 nō ſinonī mis impoſſibile eſt ergo eūdē ter minū vocalē vniuoce acceptū eſſe pme ītentionis ⁊ ſcḋe intentionis multa alia poſſēt dici q̄ ſupponūt̄ qa ſatis patent p dicta ſuperi⁹ de terminis mētalib3: Itē t̄mino rū vocaliū alii ſūt abſoluti. alii vo cognotatiui ſ3 hoc ſc3 eē abſolutū et eē cognotatiuū cōuenit teriovo cali per ipōnē qa ſc3 ſubordinat̄ ī ſignificādo t̄mino mētali ꝓpe. di cto qui nat̄alit̄ ē abſolutus vel co gnotatiu⁹ in ſig̃ndo: quare confor miter dicēdū ē de talib3 t̄mis vo calib3 etiā ſicut dictū ē ſuperi⁹ de termis mētalib3: Ex dictꝭ ſequūt̄ aliqua: pmo ꝙ tota ratō quare ali quis t̄min⁹ vocalis ſignificet iſtā vel iſtā rē ē qa ad plm̄ ſubordina tur conceptui ſiue t̄mino mentali

ꝓpe dicto q naturalit̃ ꝓprie sigt istã vel illã rez. Ex quo sequitur correlarie ꝙ rõ signandi alicuiꝰ vocis significatiue siue dictionis nõ est aliud q̃ cõceptus siue noticia rei sigte apphẽsa frustra igit̃ ꝛ in cassũ laborãt illi q nitunt̃ ponẽ rõem signãdi aliquã entitatẽ in voce exñtẽ exqua ipsa vox fit formaliter sigtiua qm̃ rõ signãdi non ẽ invoce sign̄te sz in itellectu ipsã rem sigtã apphendẽte. Scđo infert̃ ꝙ t̃minus vocalis dicit̃ significare sic vel sic scz nõialit̃vel v̓baliter adiectiue substãtiue absolute vel cogtatiue qa ad plm̃ sbordinãt̃ cõceptui siue t̃mio mẽtali ꝓpe dicto q naturaliter sigt sic vel sic scz nomĩalitervelv̓baliter adiectiue vel substãtiue absolute vel cogtatiue. Ex quo vlterius ĩfero ꝙ tota ratio q̃re aliqs terminusvocalis est nomẽ vel v̓bũvel alterius ptis orõis est qa ad plm̃ subordĩatur cõceptui siue termio mentali ꝓprie dcto q naturaliter est nomẽ vel v̓bũ vel alterius ptꝭ orõis g̃ ñ st̃ ponẽdi mõi sigñdi distincti a nũero ptiũ orõnis invocibus sigtiuis:qm̃ nulli tales sunt supadditi ipsis vocibus. Tũ 3° sequit̃ ꝙvnus terminusvocalis dicit̃ regẽ siue erigẽ aliũ terminuz puta v̓bũ ipsũ nomẽvl' vnũ nomẽ aliud nomẽ ꝛ vnus t̃minus vocalisvniri alteri termĩo trãsitiuevl' ĩntrãsitiue eo ꝙ tales termini ad plm̃ sũt sbordĩati cõceptibus siue termĩs mẽtalibus ꝓprie dictis q bus ista naturaliter cõueniũt scz regẽ ꝛ regi ꝯiuere transitiuevel intrãsitiue. Ex quo sequit̃ etiam ꝙ nõ oz nec est necm̃ immo est ĩutile ponere in dictioibus mõs significandi supadditos vocibus vt sunt eã regimĩs siue ꝯstructionis vocalis. Sed regimẽ ꝛ cõstructio cõueniũt terminisvocalibus per subordinationẽ ad placitũ factaz ad terminos mẽtales ꝓprie dcõs ꝛ ista subordĩatio nẽ est alȯ q̃ volũtas vel ĩtellectus subordinans vel ipsi termini vocales qui subordinantur mẽtalibus. Ex qbus postremo infero ꝙ frustra ꝛ in cassum laborãt oĩno ꝛ opam pdunt q nitũtur ponere mõs sigñdi supadditos vocibus vt ipse voces significẽt sic vel sic vel vt fiant alicuius ptis vel vt vna aliã regat vel cuz alia cõstruat̃. Et hec de terminis vocalibus dicta sufficiant. de termĩs scriptis ꝛ mẽtalibus impropͤ dictis penitusvniformiter dicẽdũ est sicut de vocalibus quia sic ad placitũ significant. Et sic ẽ finis conceptuum.

Sequit̃ via noialiū īsolubilia a magr̃o petro de allyaco recitata

E vocatis aūt īsolubilibus tāta est difficultas vt itellect⁹ human⁹ ī ipsa q̄si in dedali laberinto circuiēsvix exitūvaleat inuenire. s3 dicēs se eā aggredi arbitrat̃ eādē īgredivl' adeq̄tu rā vl' maiorē regredi videat̃. Vnde cū mlti circa istā matiā diūsa ⁊ aduersa cēserūt ego qdā itāta sētētiarūvarietate viā q̄rens euadēdi ⁊ enacuādi difficultatē ꝑpositā nullā ad hoc īueni a quoq̄ eē demōstratā que ad plenū sat̄ faciat mee mēti. Qua ꝑpt̃ tractatū istū breuē deo duce ꝑposui cōpilare ī quo modū ꝑbabilē explanare ten tabo p quē modū radix hui⁹ difficultat̄ et radicalis ipsi⁹ solutio cūctis ingenios̃ dilige't aduertētib3 faciliter poterit apparē/ s3 qa hec matia duas hab3difficultates nō modicas sc3 vnā generalē que est de causa veritatis et falsitat̄ ꝑpōnū. Aliā specialē que ē de veritate ⁊ fl̄itate ꝑpositionū reflexione3 habētiū sup se. Circa primūvo duo sūt vidēda/ ꝑmū quid sit ꝑpositio ꝑncipal'r de mētali que ꝑpe dicit̃ ꝑpositio ꝑpe dicta s̄m quid et q̄re sit ꝑpositio v'a vl' f̄la. Circa sc̄d3 duo sūt vidēda. ꝑmū quid sit ꝑpositio habens reflexionē sup se et de ipsarū differētia sc̄d3quid ⁊ q̄liter sit respōdēdū ad tales ꝑpōnes q̄ cōmunit̃ dicūt̃ īsolub'lia/ et sic iuxta ꝑdicta tractat⁹ p̄sens q̄tuor capl'a cōtinebit. In ꝑmis igr̃ vt a magis notis ad min⁹ nota ꝑcedamus. Vidēdū ē quid sit ꝑpositio et circa h' premittā aliqua notabilia. secūdo soluā vnā dubitationē difficilē de ꝑpōne mētali que sola est ꝑpositio ꝑpe dicta. Primo ergo notādū ē ꝙ iste t̃min⁹ ꝑpositio ē analog⁹ ad ꝑpōnē mētalē et scriptā et p p'us sig't mētalē q̄ vocalē vel scriptā. Vnde ꝑpō vocalis ⁊ scripta subordināt̃ mētali s3 nō oport3 ꝙ vocalis ⁊ scripta sb ordinēt̃ sibi iuicē it̃ se sicut multi ponūt. nā si q̄s legit ꝑpōnē scriptā vl' ītelligit ītēdit quid p ipsā sig't vltimate vel nō: Si nō tūc tl'is scriptura nō ē sibi ꝑpō sicut necvox sibi correspōdēs nihil sig't: Si sic tūc illa ꝑpositio scripta īmediate sibi rep'sētat mētalē et nō oport3 ꝙ re presētet vocalē et mediāte illa qc quid et q̄lit̃cūq3 ipsa significat ad extra et ita ē sēp l3 itellect⁹ nō sē perpcipiat ita esse seu ñ eē nec advertat huiusmodi subordinatōnē Secūdo nota ꝙ huiusmodi ꝑpōnū mētaliū quedā sig'nt pure naturalit̃ quedāsignificāt nō solū nat̃al'r s3 ad pl'm sicut omnes vocales aut scripte sēp significāt ad placitum Vnde ꝑpōnes mētales q̄ nō sūt similitudinesvocū aut scripturarū ad placitū significātiū nō sc̄dm illarū diūsitatē diūsificāt̃ in hoīb3 sed eedē sc̄dm speciē apud omnes tales ī q̄tū sig'nt natural'r et sunt naturaliter propositiones ⁊ nō ad placitum. verbi gratia de propositione mentali correspōdente huic vocali homo ē animal. s3 alie sūt

propositiones mētales q̄ sūt ꝓposi tionum vocaliū aut scripturarꝝ y magines aut similitudines ab ex terioribꝫ vocibꝫ vel scriptis ī aīaꝫ dermate ꝑ ipsā fictez istæ nō sūt eiusdē rationis ī omnibꝫ homini bus. Sꝫ alie sūt in greco/alie vero sūt in latino idē significātes sicut alie sūt propositiones vocales aut scripte q̄s ꝓfert exteriꝰ grecus ab his quas ꝓfert aut scribit latinꝰ et in huiusmōi ꝓpositiones pōt quili bet aduertere cū tacēs ore loquatꝛ corde formādo similia q̄ si ore lo queretꝛ ꝓferret extꝰius: Tales igitꝛ ꝓpōnes lꝫ sint naturalr̄ repñtati ones vocum aut scripturarꝝ tn̄ ad placitū repñtāt illud qđ ꝑ scrip turas aut voces huiusmōi ad pla citū significatꝛ et ita ad placitū si gnificāt sic voces aut scripture et sūt ad placitū ꝓpōnes sicut et ipse Verbi grā. de ꝓpositione mētali que ē naturalis repñtatio huiꝰ vocalis hō ē animal ⁊ cū ad placi tū repñtat quicqd sigt illa voca lis sicut patꝫ cuilꝫ intuēti. Prime vero sūt ꝓpōnes/secunde vero nō sūt necvocales nec scripte et ita in telligā cū īferius loquar đ ꝓpositi one mētali ꝓpe dicta. Est etiā notādū tꝰcio ꝙ cū ille tꝰminꝰ ꝓposi tio sit tꝰminꝰ analogusvt dictū est nō debꝫ describi fm totā genera litatē sꝫ diūsimode fm aliā ⁊ aliā restrictionē ad sua sigta et iō ꝓpo sitio mētalis ꝓpe dicta pōt sic de scribi/ꝙ ē oratio mētalis natꝛ alitꝛ v̄a aut falsa. sꝫ ꝓpō vocalis vl̄ scri pta pōt sic describi. ꝙ ē oratio vo calis vl̄ scripta ad placitū sigñs v̄ū vel falsū. de mētali ꝓprie dicta po test dici ꝓporcionalitꝛ sicut de vo cali aut scripta. iō pōt sic diffiniri ꝙ est oratio mētalis ad placitū si gnificās verū vel falsū. Vnde ge neraliter oīs ꝓpositio ad placitū si gnificās siue mētalis siue vocalis aut scripta debꝫ sic describi per si ḡre v̄ū aut falsū quia quelꝫ talis si gnificat mētalē ꝓpe dictā verā vl̄ falsā. Sꝫ mētalis ꝓprie dicta debꝫ describi ꝑ esse verū vel eē falsū qa nō oportꝫ ꝙ talis significet v̄ū aut falsum sicut magis apparebit. Et ista notabilia diligēter ꝑ sequēti bus sūt aduertēda.

Is premissis oritꝛ dubita tio fortissima circa predi cta videlꝫ vtrūꝫ illa ꝓposi tio mētalis sit essētialiter cōposita ex pluribꝫ noticiis parti alibꝫ Quarū vna sit subiectū alia vero predicatū et alia copula: videtꝛ enī cōmunitꝛ oībꝫ ꝙ sic proptꝛ hoc ꝙ oīs ꝓpositio est oratio vt di ctū ē et omnis oratio videtꝛ si com posita eē saltē pfecta. Tū p̄mo qa omnis oratio ē cōplecta. qđ nō vi detꝛ eē nisi sit predicto modo cōpo sita: Tū secundo qa de rōe orōnis ē ꝙ oīs oratio habeat ptes quarū quelꝫ sepata sigt aliquid illius qđ ꝑ totū sigtur. Circa istā dubita tionē p̄mo ponā vnā oppinionē: se cundo ponā responsionē. Est ergo sciēdū ꝙ fuit vna respōsio vniꝰ sub tilis ⁊ solēnis doctoris qui tenet ī hac sciēcia partē negatiuā Vnde p̄mo ponit ꝙ nl̄la ꝓpositio menta lis de q̄cūꝫ genere mētaliū sit p̄di cto mō cōposita: Ad qđ probandū

poīt talē rōez.q̄a alr̄ seq̄ret̄ ꝙ eēt possibile duas ꝓpōes mētales naturalit̄ et nō ad plīm siḡntes oīno similes ⁊ eiusdē rōis specifice q̄ꝝ vna esset possibilis imovā ⁊ alia impossibilis ꝯn̄s est fl̄m. Nā oēs tales ꝓpōnes idē siḡnt adeq̄te ⁊ p ꝯn̄s si vna est vā ⁊ possiblis tūc ⁊ reliq̄. Sȝ ꝯn̄tia declarat̄. nā ꝓpositio mētalis cui subordīat̄ hec vocalis: oīs albedo est q̄litas est possibilis ⁊ de facto vā illa vō cui sb̄ordinat̄ ista vocalis oīs q̄litas ē albedo est īpossibilis. Sȝ si ille cōponēnt̄ mō p̄dc̄to tūc ptes vnius cū ptibus alterius essēt oīno similes ⁊ eiusdē spēi ⁊ essent in eodeȝ subiecto p̄mo in diuisibili ⁊ p ꝯn̄s in situatōe aut alia hitudīe inter se vel ad sua possent variari ptes ille in vna plusq̄ in alia q̄re ille ꝓpōnes essent eiusdē rōis specifice mō nō ītelligibl'e ē ꝙ sint duo tota q̄ꝝ q̄libȝ ps vnius sit simil̄ alicui pti altius et ecōuerso ⁊ q̄litcūq ꝙ vna se habeat ad suū totū vl̄ ad alias ptes sui totius talit̄ se habeat sibi similis in alio toto ad suū totū ⁊ suas ptes qui illa tota sint similia ⁊ eiusdē rōnis. Scd̄o nota ꝙ nō apparȝ q̄mod⁹ possibilis tal̄ cōpōis: nam si qs nihil affirmās vel negās habeat noticias aliq̄s simplices et deīn foret ꝓpōeȝ non appet q̄varia°in illis fiat ꝓpter q̄ plus adinuicē cōponit̄ q̄ p̄us. ȝ nō apparȝ rō q̄re vna ps erit sbiectū vel p̄tū tocius m̄gis q̄ alia vl̄ eꝯ°cū illē sint in eodē sbiēo p̄mo igit̄ vel neut̄ erit sbiēm vel p̄tuȝ ⁊ si sic tūc nulla mētalis erit cōposita capiēdo illo mō/vl̄ vtraq̄ erit subiectū vel p̄tū ⁊ sic eadē ꝓpō in nūero erit vā ⁊ ipossibil̄ q̄a si ē vna subordiata rꝝ erit vā sil̄r ⁊ alia impossibilis vt patȝ in exēplo posito qō oīno videt̄ fl̄m igit̄. Sȝ forte diceēt̄ ad ista ꝙ q̄uis sint siles ptes taliū ꝓpōnū ⁊ in eodē sbiēto p°tū ꝓpt̄ ordinē diūsū ꝓductiōis earꝝ diūse ꝓpōes resultāt ⁊ nō eadē ps fm̄ spēȝ subiectū in vtraq̄. sȝ illi⁹ q̄ in vna de subiectis silis est in alia p̄tū. Sil̄r eius ꝓpōis ps p̄us ꝓducta est sbiēm. ps vō posteri⁹ est p̄tum. Cōtra istā r̄n̄sionē instȝ p̄dc̄ta opinio. p̄mo q̄a talis successio ꝓductōis irratōabilit̄ pōit̄. p° enī valde mirꝝ esset ꝙ ītellcūs sil̄ vnā totā ꝓpōem ꝓducē n̄ possȝ cū sit sua pfectio. Scd̄o q̄a deus saltē possȝ cuiuslibȝ taliū ꝓpōm ptes simul in ītellectu ꝓducē ⁊ tūc starȝ difficultas p̄missa. Tercio q̄a data tali successiōe ꝓductōis nō ꝓpt̄ h̄ impedit̄ argumētū. Nā ex q̄ ptes vtrarūq̄ sūt peitus siles ⁊ sbēȝ ideȝ illa successio ꝓductiōis nō faciet ꝙ diūsa tota resultāt. Siue ei manus aīalis p̄us genētur q̄ pes siue q̄liscūq̄ esset ordo. Alius generatōis mēbroꝝ ⁊c̄. dūmō n̄ sit sibi dissilīa mēbra sȝ silia generātur nō alit̄ ⁊ aliō fm̄ spēȝ corpus resultarȝ. Sȝ idē vt clarꝝ est tā in naturalibus q̄ artificialib⁹ vt etiam ptȝ de ꝓductōe domus ⁊ sic videt̄ eē in ꝓposito q̄re ⁊c̄. Vlteri⁹ pōit p̄dicta opinio ⁊ īfert ex p̄dictis ꝙ affirātio ⁊ negatio nō debēt dici i ītellectu actus cōpositi seu cōplexi ad istū sensū ꝙ sint cō

positi eẽntialit̃ ex talib3 noticiis partialib3 distĩctis q̃rũvna sit sub iectũ alia v̾o p̃dicatũ vt multi reputãt. s3 fm istã3 opiõnẽ debẽt dici cõplexe iõ qa equalẽt i sig̃ndo plurib3 vocib3 vel scriptis ꝓpoẽ3 vocalẽ vel scriptã cõponẽtib3 vel qa ꝯpositionẽ ꝛ diuisionẽ sig̃nt in ẽtib3 ad modũ dicti commẽtatoris libro sexto methaphisice ꝯmẽto q̃rto dicẽtꝫ ꝙ v̾a affirmatia sig̃t cõpositionẽ i entib3 ꝛ vera negatiua diõnẽ. et sic p3 r̃nsio p̾me dubitatiõis ꝛ difficultatꝫ fm illã oppinionẽ. s3 lic3 p̃dicta oppĩo sit sustinibilis ꝛ ꝓbabilis nõ tñ videt̃ mihi oĩno cõtinere v̾itatẽ ꝛ iõ fm videre meũ ad p̃dictũ dubiũ pona3 aliq̃s cõclusiões. quarũ p̾ma ẽ oĩs ꝓpõ mẽtalis ypothetica ẽ ex pluribus noticiis partialib3 eẽntialiter cõposita. ꝓbat̃ qa aliq̃ ypotetica ẽ sic cõpoĩta g̃ et q̃l3. ꝯña t3 qa nõ videt̃ maior rõ de vna q̃ de alia: Antecedẽs p3 p̾mo qa copulatiua ypothetica cui corr̃ndet vocalis de ptib3 ꝓdicẽtib3 q̃lis est illa sor. currit ꝛ sor. ñ currit: Talis sig̃t sortẽ currẽ ꝛ sortẽ nõ currẽ: s3 nulla noticia simplex id ẽ nõ ꝯposita ex plurib3 ptib3 spẽsifice distictis põt p̃dicto⁹ sig̃re: Nã sicut repugnat ꝯceptui q ẽ nat̃alis ꝛ ꝓp̾a rep̃ntã⁹ hoĩs ꝙ sit nat̃alis et ꝓp̾a replẽtã⁹ asini. sic tm̃ vel magis videt̃ repugnare cõceptui q nat̃alr̃ rep̃ntet sortẽ currẽ ꝙ naturaliter rep̃ntat sortẽ ñ currẽ g̃ p̃dicta mẽtalis cõponit̃ ex plurib3 noticiis q̃rũ vna sig̃t sortẽ currẽ ꝛ alia sortẽ nõ currere ꝛ sic habeo ꝓpositu3

Scd̾o q̃libet ꝓpositio cõditionalis mẽtalis ẽ vna cõsequẽtia et q̃lib3 talis habet añs et cõsequẽs ex q b3 cõpoĩt̃ ita ꝙ añs ñ ẽ cõsequẽs nec ecõũso igit̃: Tercio q̃lib3 sillogism⁹ ymo quel3 cõsequẽtia mentalis ẽ ꝓpõ ypothetica ꝛ cõstat ꝙ q̃lib3 talis sillogism⁹ ꝯponit̃ ex p̃missis ꝛ ꝯclusione q sũt ptes distĩcte qa stat assẽtire vni ꝛ nõ alti vt clarũ est igit̃. Ex q̃ pat3 ꝙ p̃dicta oppinio nõ ẽ vera de q̃lib3 ꝓpõne mẽtali generalit̃ sic videt̃ [illegible] nec roẽs ei⁹ salua sui g̃ra ꝓbãt sufficiẽter ipsã esse verã gnãlit̃ [illegible] de ꝓpõe cathegorica q̃ ypotetica nec faciũt cõtra p̃dictã ꝯclusionẽ sicut põt facilit̃ declarari. Scd̾a cõclu⁹ nulla ꝓpõ mẽtalis cathegorica ẽ eẽntialr̃ cõposita ex plurib3 ptialib3 noticiis q̃rũ vna sit subiectu3 ꝛ alia p̃dicatũ et alia copula ꝛ ĩtelligo illa3 de ꝓpõe simplr̃ cathegorica cui corr̃ndet vocal̃ de simplici subiecto/predicato ꝛ copula: qd̾ dico ꝓpt̃ ꝓpões de extremo ypothetico de quarũ aliqb3 forte dicẽdũ ẽ q̃ ad h̾ sicẽ de ypothetiꝫ sibi ꝓportionabilib3. Probat̃ cõclusiio p̾mo p rationẽ p̃dicte oppinionis q̃ satis videt̃ apparẽt ipsã ꝯcludẽ s3 tñ illa ratio põt calũniari dicẽdo ꝙ ille due mẽtales quibus subordinantur iste due vocales omĩs albedo est entitas ꝛ omĩs entitas ẽ albedo q̃uis ꝯponãt̃ ex plurib3 ptib3 tñ ptes vni⁹ ptib3 alteri⁹ nõ sũt omino similes nec eiusde3 speciei. S3 subiectũ p̾me ẽ cõcept⁹ albedinis represẽtãs albedinẽ cõfuse et distributiue et p̃dicatũ secun

de ē cōcept⁹ albedinis represētās albedinē ꝯñse tm̄ modo diceret ꝙ tales duo cōceptus drn̄t specie Quicq̄d tn̄ sit de h' n̄ euacuat difficultatē. Tū qa illud nō pōt efficacit' reprobari. Tū ēt qa nō apparet ei⁹ ꝓbatio: Tū ēt qa ad huc manet: difficultas scd̄e ⁊ t'cie rationū ⁊ cōfirmatiōis earūdē. Scd̄o ꝓbat' eadē ꝯcl° qa si nō eēt v'a seq̄ret' ꝙ plura accidētia eiusdē speciei spāliſſiē eſſēcial'r n̄facīēcia vnū p se nat'alit' eſſēt sil' in eodē subiecto: ꝯñs est falsū ⁊ cōtra intētionē phi quito methaphisice et in desēsu et sēsato. et ēt ꝯtra rōe3 qa duo accidēcia eiusdē spēi exn̄cia ī eodē itellectu sic plures grad⁹ dilectionis vel cognitionis faciūt p se vnū sc3 vnā cognitionē vl' dilectionē aut magis aut min⁹ itēsā sicut coīter tenet' nec appar3 rō q̄re ita sit de aliq̄b3 accidētib3 ⁊ n̄ ita sit de q̄busdā aliis exn̄tib3 i eodē in itellectu ⁊ eiusdē spēi g̃ ⁊c. S3 ꝯñs ꝓbat'. qa si due ꝓpōes mētales q̄b3 corrn̄dēt iste due vocales hō ē aīal hō n̄ ē asin⁹ cōponāt' illo mō q̄ dicit adūiari⁹ tūc hēbūt subiecta nō faciētia p se vnū ⁊ tn̄ illa sb̄iecta erūt duo cōcept⁹ eiusdē spēi et solū numero drn̄tes vt notū est igit': Ex p̄dictis p3 et infert'. Tercia cōclu° ꝙ affirma° vl' negatio in itellectu seu q̄uis mētal' orō nō deb3 dici cōplexa ꝓpt' h' ꝙ sit ꝯposita ex plurib3 noticiis ꝑtialibus eſſētial'r. ꝓbat' qa q̄lib3 ꝓpō dicit' noticia cōplexa ⁊ tn̄ n̄ q̄lib3 ē p̄dicto mō cōpoita vt dictū ē igr̄: Secūdo qa siue q̄lib3 ꝓpō mētalis sit illo° cōpoita siue nō. tn̄ nullā contradictōnē vl' repugnātiā icludit ꝙ de⁹ poſſit facē aliquā noticiā simplicē id ē nō ꝯpositā mō p̄dicto equalētē i sign̄do plurib3 noticiis nā h' nō repugnat noticie simplici. tn̄ qa m'lti ponūt ⁊ valde ꝓbabile ē ꝙ cōceptus cui corrn̄det ista vox albū ē noticia simplex. ⁊ tn̄ equal3 i sign̄do plurib3 noticiis qa sig̃t quicq̄d sig̃t suū q̄d noīs ⁊ q̄li3 ꝑs ei⁹. vnde coīt' cōcedit' ꝙ valet tm̄ sic hec orō res hn̄s albedinem sibi inherētē sufficiētē ad suā denoiationē: Tū ēt qa noticia dei q̄ ē simpliciſſima repsētat omē3 hominē eē aīal ⁊ gnālit' quodlib3 verū qa sig̃t tm̄ q̄tū hec ꝓpō ōis hō ē aīal ymo gn̄al'r q̄tū q̄lib3 noticia siue cōplexa siue incōplexa vt clarū ē igit' patet ꝙ nō repugnat aliqua3 noticiā simplicē ꝓduci a deo equalētē in sign̄do vni ꝓpōni et tn̄ cōstat ꝙ t'lis si eēt: ipsa eēt ꝓpō qa eſſet noticia v'a vel f'la. nec appareret rō cur n̄ d3 dici ꝓposi° igit': Quarta cōclu° orō mētal' nō d3 dici cōplexa qa equalet i sign̄do pl'ib3 vocib3 vl' scriptis orōne3 vocalē vl' scriptā p̄dicto° cōponētib3: ꝓbat' qa si sic seq̄tur ꝙ nulla oratio mētal' eſſ3 nat'al'r cōplexa s3 solū ad pl'm̄ sig̃tur p vocē vl' scripturā mō p̄dicto cōpositā vl' complexā s3 poſſ3 sig̃ri ad placitū p vocē icōplexā sic sig̃t' p ꝯplexā ⁊ sic poſſ3 sil' eſſe cōplexa ⁊ icōplexa q̄ oīa vidēt' irrationablia: Quinta cōclu° ꝙ nec ꝓpō mētal' d3 dici ꝯplexa qa cōpōnē vl' diuisionē sig̃t i entib3 itelligēdo p cōpositione3

vel diuisionē in entib3 aliquā cō positionē vel diuisionē extra aīa3 ꝓbat̄ cōclu° qa aliq̄ est orō mētal' q̄ dicit̄ cōplexa q tñ ñ ē ꝓpō sicut illa cui sbordinat̄ ista vocal' diffi nitio sbstātia aīata sēsitiua ratio nalis et talis nō sigt cōpōnē vl' di uisionē ad itellectum cōclusionis aduēse vt clarū ē igitur. Scḋo ꝓba tur cōclu° de orōne mētali q̄ ē ꝓ positio. qa illa ꝓpō de⁹ ē nulla3 cō positionē sigt i re ad extra plusq̄ sua ꝯ̄dictoria nec ista chimera ñ ē ñ sigt aliquā diuisionē i re ad ex tra plusq̄ sua ꝯ̄dictoria qa q̄ro qd ē huiusmōi cōpositio vl' diuisio et vbi ē et nō videt̄ posse dari suffici ens respōsio vt patebit scḋo capi tulo vbi dicā quid itelligit cōmē tator quito methaphisice qñ dicit v̄a affirmatiua sigt cōpōnē i enti b3. et vera negatiua diuisionē pa tet ḡ p̄fata cōclu° ⁊ apparet ex ea ⁊ ex p̄dictis ꝙ oppinio supdicta ñ assignat sufficiēte3 rōe3 q̄re affir ma° vl' nega° in itellectu d3 dici noticia cōplexa: Sexta cōcl° affir ma° vl' nega° in itellectu d3 dici noticia cōplexa qa plurib3 noti ciis specifice distict̄ equal3 i sign doꝓbat̄ qa i ducēdo i oīb3 q̄libet orō mētal' ⁊ sola t̄lis equal3 i sign do plurib3 noticiis ⁊ ñ videt̄ alia rō q̄re. Ex oīb3 p̄dict̄ apparet ꝙ alia ⁊ alia rōe dr̄ ꝓpō vl' orō mē tal' cōplexa ⁊ ꝓpō vocal' ⁊ scripta nec oportet ꝙ sicut oratio vocalis habet plures partes ex quib3 cō ponitur. et quaru3 quelib3 seorsū aliquid significat ꝙ ēt mētal' ha beat plures ꝑtes tales ꝓꝑe dictas

s3 bene equalet i sigñdo pluribus noticiis que iprope pñt dici ꝑtes ei⁹ nō tñ dico ꝙ si sit rōe cōponis s3 solū rōe sigtionis sc3 qa iste no ticie sigñt partialit̄ oīa illa q sigt sit̄ talis oratio sic ēt logici dicūt t̄ minos singlāres esse ꝑtes toci⁹ in quātitate nō sc3 qa ex eis totū iq̄ titate cōponat̄: s3 qa totū in quāti tate oīa illa sit̄ sigt cōfuse que illi t̄mini singlāres sigñt ꝑticulalr̄ et singularit̄. Vñ similimō loquēdi vtar ifert⁹ in sequēti ꝑte hui⁹ ca pituli qñ loquar de ꝑtib3 ipsi⁹ pro positōis mētal' ta3 ꝓpter vitū cōe3 q̄ etiā ꝓpt̄ mee loquutōis breui tatē. Et hec sint dicta de illa p̄ma ꝑte hui⁹ p̄mi capituli. Vɫo quid sit ꝓpō/et quare debet dici cōple xa vidēdū ē qd sit seu q̄re sit ꝓposi tio vera vl' falsa/et circa hoc p̄mo ponā aliquas cōclusiones. Secun do soluā quasdā dubitationes dif ficiles. Quātū ad p̄mū adūtendū est ꝙ ille termin⁹ verum sumitur dupliciter. Vno° prout est prop̄a passio entiū sic enim sumit aristo teles cum dicit ꝙ ens et veru3 cō uertuntur et sic nihil est falsu3 ca piendo falsu3 pro non vero. Alio modo sumitur prout est differen tia propositionum sicut enim di cunt logici aliquid esse verum et aliquid non esse verum/et sic su mitur in proposito. Prima cōclu sio propositio non est ideo vera vl' falsa quia significat veru3 vel fal sum ad extra: Probatur quia nul lum est verum vel falsu3 extra a nimā a q̄libet ꝓpōne distinctum igit̄. Cōsequētia est euidēs ⁊ pña

appebit ïferi⁹. Z⁹ supposito ꝙ talevmvel flm̄ essȝ ex̄ aiam q̄ro de illo q̄re sit v̄m vel falsū ⁊ n̄ poterit dici ꝙ h̄ sit qa ipȝ sig̃t vlteri⁹ aliȯ v̄m vel falsū qa tale v̄m vel falsū si essȝ nihil sig̃rȝ. Tū etiā qa si sic esset ꝓcessus in ïfinitū vt claꝝ est g̃ nulla rō potit dari q̄re sit v̄m vl' falsū qm̄ pi rōe possit dici de ꝓpō ne mētali ipsā eē v̄aȝ vel falsā abs ꝙ h̄ ꝙ pōat sig̃re tale v̄m vel flm̄ ex̄ aimā q̄re ⁊c̄. Tercio qa illi q ponūt ex̄ aimā talia cōplexa sig̃ bilia v̄a vel flā q̄ꝝ oppinio repro bar sic. dicūt talia cōplexe sig̃bilia eē v̄a vel flā qa sūt sig̃bilia p ꝓ positōes v̄as aut flās g̃ eꝯ n̄ pt dici tales ꝓpōnes v̄as vel falsas qa sig̃nt ipsa cōplexe sigïficabilia v̄a vel flā igit̃ ⁊c̄. Scd̄a ꝯclusio ꝓpō nō est v̄a vel flā iō quia ei⁹ subiectū ⁊ p̄tum supponāt ꝓ eodē vel q a nō supponūt ꝓ eodē siue sit affirmatiua siue sit negatiua ꝓbat̃ qa illi qui diffiniūt ꝓpōem verā aut falsā per suppone aut n̄ supponē. ꝓ eodē ꝯ̄ quos pōitur p̄dicta cō clusio Etiā dāt illā diffïtionē sup positiōis in q̄ dr̄. est acceptio termi in ꝓpōe ꝓ suo sig̃to aut suis significatis: de q̄ aut de quib⁹ talis teri⁹ v̄ificatur mediāte copula ꝓ positiōis in q̄ poit̃: ⁊ sic diffiniunt suppōem p v̄ificatiōem vel p pro positionē. g̃ nō debēt ecōtra diffinire v̄ificationē ꝓpositiōis per suppositionē seu p suppone aut n̄ supponē ꝓ eodē qa in diffinitiōibus non debȝ fieri circularitatio: nec debȝ idē diffiniri per idē igr̄ Scd̄o dicta opio videt̃ hr̄e instātiam in ꝓpositiōib⁹ mētalib⁹: quia s̄m supradicta nō q̄libȝ hȝ subiectū ⁊ p̄tum q̄ sūt adiuiceȝ disticta cuius oppōitū suppoit hec opinio igit̃. Tercio hec eadeȝ opinio hȝ ïstātiā in ꝓpōib⁹ hn̄tib⁹ reflexōnē sup̄ se sicut clarū est igr̄ nō assig̃t v̄lsalē cām v̄itatis aut flītatis ꝓ positionū q̄re ⁊c̄. Tercia cōclusio q̄libȝ ꝓpō significās ad plm̄ ideo p̄cise est v̄a aut falsa quia sibi cor rn̄det mētalis ꝓprie dicta v̄a vel falsa. Probatur quia talis ꝓpō ad plm̄ sig̃ns iō est ꝓpō quia sibi cor rn̄det mentalis ꝓp̄e dicta igitur. an̄s est claꝝ ⁊ ab oībus cōcessū ⁊ ꝯn̄tia ptȝ quia ab eodeȝ denōiat̃ ꝓpositio v̄a aut flā a q̄ denōiatur ꝓpositio. Ex hac cōclusiōe sequit̃ p̄mo ꝙ eadē ꝓpō vocalis aut scripta aut mētalis i ꝓp̄e dc̄a pōt esse sil v̄a ⁊ flā ptȝ qa cū q̄libȝ talis ad placituȝ sigïficet sibi pōt corrn̄dē duplex mētalis. vna v̄a ⁊ alia flā igr̄. Scd̄o sequit̃ correlarie ꝙ cuiuslibet ꝓpōis vōlis aut sc̄pte aut etiā mentalis improp̄e dc̄e v̄itas aut falsitas est res disticta a tali ꝓpōe ꝓpter h̄ quia cuiuslibȝ talis ꝓpōis v̄itas aut flītas est ipā ꝓpō mētalis sibi corrn̄s q̄ sola est ꝓp̄e aut naturaliter vera aut falsa igr̄ ꝯn̄a est clara et an̄s declarat̃ quia illud est v̄itas aut falsitas ꝓpōsitiōis mentalis vocalis aut sc̄pte ad placitū significātis a q̄ illa de nōiatur v̄a aut falsa sȝ h̄ est a v̄itate aut falsitate ꝓpōis mentalis ꝓp̄e dicte. ⁊ h̄ pȝ ex cōclusione. Et si obiiciat̃ ꝯtra p̄mū correlarīū qa si ipsū essȝ v̄ȝ seq̄ret̃ ꝙ due

ꝓpōnes sibiīuicē ꝯdicētes possēt sil' esse false ⁊ v́e q̇ꝺ est ꝯ legē ꝯdi ctoriaꝝ. rn̄deť cōcedēdo ꝯn̄s de ꝓpositiōibus ad placitū significā tibus.nec de illis ītelligr̄ illa lex vel regula ꝫ ītelligiť de mētali bus ꝓp̄e dictis ⁊ de aliis ad placi tū sign̄tib⁹ q̄ꝝ q̄lib3 sic se h3 ꝙ si bi corrn̄d3 vna mētalis ꝓp̄e dcā ⁊ hec oia clara sūt diligenť adūtēti Quarta ꝯclusio q̄lib3 ꝓpō ad plm̄ sign̄s iō est p̄cise possibil' vel ipos sibilis qa corrn̄det sibi talis ꝓpo° ꝓp̄e dicta mētalis ꝓbať sicut p̄di cta:⁊ sicut dc̄3 est de v́itate ⁊ fl̄ita te:possibilitate ⁊ īpossibilitate ta liū ꝓpōnū ita dicať de ꝯtīgētia ⁊ necitate.Ex hac cōclusiōe p̄°seqr̄ ꝙ hec ꝓpō ē possibilis nulla ꝓpo° vocalis ē v́a p3 qa ꝓpō mentalis ꝓp̄e dcā sibi corrn̄dens ē possibil' nā si nulla esset ꝓpō vocal' ipā mē talis ess; v́a vt claꝝ est.Simil'r ꝯ dictoria illi⁹ mētalis n̄ est nec̄ria vt p3 g̊ illa nō est īpossibilis ⁊ sic dico de illa ita p̄t dici de istis oīs ꝓpō vocalis est v́a oīs ꝓpō vocal' ē ꝑticularis.nulla ꝓpō vocalis ē v niūsalis ⁊ sic de multis al'.Z°seqr̄ ꝙ aliq̄ ꝓpō est possibilis ⁊ tn̄ n̄ p̄t eē v́a ꝯm sig̃tōe3 illā ꝯm quā ipā est possibilis p3 de illa vocali nul la ꝓpō vocalis est v́a q̄ lic3 sit pos sibilis vt̄ dcm̄ est tn̄ non p̄t esse v́a ꝯm illā sig̃tionē quā nūc h3 ⁊ ꝯm quā est possibilis.nā qn̄ ipla ē:est fl̄ā ⁊ tn̄ nō p̄t eē v́a nisi ipla sit igr̄ Et sicut dico de ista ita p̄t dici de .plurib⁹ aliis.igr̄ Si v́o q̄rať vtꝝ illa ꝯn̄a sit bōa.oīs ꝓpō cathego rica vocalis est affirātiua. g̊ nl̄la est negatiā. Arguiť ꝙ n̄ qa an̄s pōt esse v́m sine ꝯn̄te g̊ ꝑ diffiniti onē ꝯn̄tie bōe illa n̄ est bōa. Rn̄ deť ꝙ illa ꝯn̄tia est bōa et ꝯcedo ꝙ an̄s possit eē v́m sine ꝯn̄te.imo p̄t esse v́m et ꝯn̄s nō pōt esse veꝝ ꝯm sig̃tionē quā nūc h3 nec est ꝯ diffinitionē bōe ꝯn̄tie.Veꝝ ē tn̄ ꝙ an̄s istius ꝯn̄tie nō pōt eē sine ꝯn̄te ipsius simul forāto qa an̄s n̄ pōt esse v́m cū ꝯseq̄nte vt clare p3 ītuenti sic g̊ visū ē de ꝓpōnib⁹ ad plm̄ significātib⁹ q̄re sit vere aut fl̄e. Sed postea vidēdū est de ꝓ pōnib⁹ mētalib⁹ ꝓp̄e dictis ⁊ na turaliť sign̄tib⁹ de q̄b⁹ est maior difficultas ⁊ qa ille sūt ī mlt̄iplici dr̄ntia nec pōt dari de oībus vna regula gn̄alis.iō a p̄nti ꝯsiderati one excludo p̄° om̄s ꝓpōnes ypo theticas qa de ipaꝝ v́itate aut fl̄i tate dicēdū ē ꝯm exigētiā suaꝝ ꝑ tiū.vt h3 alibi videri. Scd̄o exclu do ꝓpōes q̄ nō sūt de simplici co pula v́bali vt sūt ille.fortes est vel nō est:for.ē ⁊ nō est qa nō sūt sim pliciť negatiue: nec simpl'r affirā tiue ꝫ mixte.vn̄ de istis forte est dicendū sicut de ꝓpōibus ypothe ticis sibi ꝓporcōnabilib⁹. Tercio excludo ꝓpōes cathegoricas mo dales:qa viso qd dicēdū est de ill' de īesse q̄lib3 pot it vidē facil'r qd sit dicēō de illis.Sic g̊ cā breītatꝭ solū dicā de ꝓpōib⁹ simpliciter ca thegoricis ⁊ de inesse.Quīta con clusio erit ista ꝙ q̄lib3 ꝓpō men talis ꝓp̄e dc̄a simpliciť cathegori ca ⁊ de inesse affirātiua si sit vera ideo est vera qa q̄lit̄cūq; ꝑ eā ꝯm sig̃tionē eius totale3 sigificať esse

fuisse vel fore talit̃ ē fuit vel erit ⁊ q̄lib3 talis si sit flā ꝑpt̃ cām oppositā est falsa sc3 qa aliq̄lr ꝫm significationē eius totalē signatur eē fuisse aut fore q̄lit̃ n̄ est nō fuit nec erit S3 quel3 neg̃tiua talis si est v̄a iō est v̄a. qa q̄lit̃cuq3 p eā ꝫm sig̃tionē eius totalē sig̃t̃ nō fuisse nō eē nec fore talit̃ nō ē nō fuit nec erit ⁊ q̄lib3 talis si est flā ꝑpt̃ cām oppositā est falsa sc3 qa aliq̄lit̃ p eā ꝫm sig̃tiōnē ei⁹ totalē sig̃t̃ nō esse nō fuisse nō fore q̄liter est fuit vel erit. Et ista ꝯclusio ꝓbat̃ inducendo p oīs tales ꝓpositōes tā affirmatiuas q̄ negatiuas nā app3 ꝙ illa rō est sufficiēs ad ꝯcludēdu3 aliquā mētalē ꝓpe dictā esse v̄a3 vel falsā. nec pōt assig̃ri alia rō sicut p3 ex pma ⁊ scōa ꝯclusioībus et forte hāc ꝯclusionē ītēdebat cōmētator sexto methaphīce vbi p⁹ allegat̃ qn̄ dicebat̃ ꝙ v̄a affirātiua sig̃t cōpositionē in ētibus ⁊ v̄a negatiua diuisionē. vn̄ p sig̃re cōpositionē in entib⁹ nihil aliud intelligit q̄ sig̃re aliq̄lit̃ esse q̄lit̃ est Et sig̃re diuisionē in entib⁹ nihil aliud ē nec ītelligit q̄ sig̃re aliq̄lit̃ n̄ esse q̄lit̃ nō est. ⁊ sic p3 conclusio. ex q̄ sequūt̃ aliq̄ correlaria. Prio seq̄t̃ ꝯ dictū aliq̄ꝝ ꝙ nō est eadē causa q̄ affirmatiua dicitur v̄a ⁊ q̄ negatiua sibi opposita dicit̃ falsa nec in oīb⁹ est eadē cā v̄itatis affirmatiue ⁊ flitatis negatiue sibi opposite vel flitatis affirātiue ⁊ v̄itatis negatiue sibi opposite ⁊ hr̃ capiendo cām vt de ea hic loqmur. p3 qa scōs istos illa affirātiua est v̄a. oīs hō est aīmal ꝑpt̃ illā cām qa p eā scōm eius totalē sig̃tionē sig̃tur oēm hoīem esse aīal ⁊ talr est: mō constat ꝙ ꝓpter eādē cā3 ista nō est falsa homo nō est aīal quia p eā scōm sig̃tionē eius totalem non sig̃tur oēm hoīe3 esse animal sed hoīem nō esse aīmal vt claꝝ est. Illa g̃ est falsa qa sig̃t aliq̄liter nō esse sc3 hoīem non esse aīmal q̄liter est. Seq̄t̃ scōo ꝙ nulla ꝓpō mentalis ꝓpe dicta pōt simul esse v̄a ⁊ falsa p3 ex ꝯclusiōe ꝑdicta. Tercio seq̄t̃ ꝙ nulli⁹ ꝓpōnis mētalis ꝓprie dicte v̄itas aut flitas est res disticta a tali ꝓpōne p3 quia si sic illa v̄itas vel falsitas ess3 res ex̄ aīam vt dictū est scil3 aliqd̄ complexe sig̃bile quod non pōt dici vt p3 ex pma ꝯclusione ⁊ amplius patebit infra. Vel esset res in aīa sc3 res absoluta aut respectiua iherens tali ꝓpōni v̄e vel false vel ipsi aīme qd̄ nō potest dici. qa illd̄ est valde irroābile sicut pōt multiplicit̃ ꝓbari multū efficacit̃ s3 p nūc mihi sufficit illa rō qa de⁹ pōt illā rē absolutā vel respciuā destruē manēte illa ꝓpōe ⁊ tūc illa ꝓpō ess3 adhuc v̄a vel flā ⁊ n̄ p v̄itatē vel flitatē distīctā igr̃ v̄itas aut falsitas ⁊c̄. Et sicut dico de v̄itate aut falsitate ita pōt dici de possibilitate ⁊ īpossibilitate

Quarto seq̄t̃ ꝙ lic3 alit̃ ⁊ alit̃ exp̄mat̃ q̄re ꝓpō mentalis ꝓpe dcā ē v̄a falsa ⁊ possibilis vel īpossibilis vt patebit in seq̄nti ꝯclusiōe. Tn̄ loq̄ndo de cā ꝓpe oīno sūt eedē ꝓpe cause v̄itatis talis orōis ⁊ possi

bilitatis vel etiā fſitatꝫ ei⁹ et eius ĩpoſſibilitatis ſi ſit ĩpoſſibilis pꝫ qa cū ideꝫ ſit ꝑpō talis ꝛ vītas aut falſitas eiuſde vel poſſibilitas aut ĩpoſſibilitas ſequit̄ ꝙ loquēdo de eā ꝓpe dicta oīno eedē ſunt cauſe talis ꝑpōis ꝛ ſue vītatis ꝛ poſſibilitatis aut etiā ſue falſitatis ꝛ impoſſibilitatis. igitur ꝛc. Sexta ꝯcluſio ꝛ vltīa eſt ꝙ q̄libꝫ ꝑpō mētalis ꝓpe dicta ſimpliciter cathegorica de ineſſe et affirmatiua ſi ſit poſſibilis id eſt poſſibibilis qa q̄litercūq̄ ꝑ eam ſcðm ſig̃tionē eius totalē ſig̃tur eſſe fuiſſe vł fore taliter poteſt eſſe fuiſſe vel fore ꝛ q̄libet talis ſi eſt ĩpoſſibilis ꝓpter cām oppoſitā eſt impoſſibilis. Sꝫ de poſſibilitate ꝛ ĩpoſſibilitate talis ꝑpōis negatiue dicendū eſt ꝓporcioābilit̄ ſicut de vītate aut fſītate ꝑpōis negatiue vt dcm̄ eſt in p̄cedenti ꝯcluſione. Iſta ꝯcluſio ꝓbatur ſicut p̄cedens. ꝛ ſicut dcm̄ ē de vītate ꝛ falſitate poſſibilitate ꝛ impoſſibilitate taliū ꝑpōnum ita etiā ꝓporcioābiliter pōt ꝓbari de ipſaꝝ ncc̄itate ꝛ contingentia:
In iſtis aūt duabus ꝯcluſionibus tāgūtur tres clauſule. Primo notant̄ poītur ꝑpō ſimpliciter cathegorica ꝓpter tales ꝑpōnes: ſortes currit vel ſortes nō currit. ſortes ē ꝛ ſortes non eſt: q̄ p̄us ſūt excluſe a p̄ſenti ꝯſideratiōe. qa tales non ſig̃nt ſolum alīq̄liter eſſe: vel ſolū alīq̄liter non eſſe. ſed vtrūq̄ ſimul ſigit̄. Scðo notāter ponitur ſcðm eius totalem ſignificationē quia forſan ab aliquib⁹ dicētur ꝙ iſta ꝑpoſitio homo non eſt aſin⁹ ſigīficat hominē non eſſe q̄uis ſit vera ꝛ iſta homo eſt aſin⁹ ſig̃t hoīnem eſſe quāuis ſit falſa: ſed nō ſignificat ſic aliquid ipſoꝝ ſcðm ſignificationem eius totalem ꝛ ꝓporcionalem. ſed ſolū ſecundū partialē ſine ratione ſuaꝝ ꝑtium quelibꝫ ipſaꝝ ſignificat hominem eſſe et etiāꝫ aſinū eſſe. Tercio notant̄ poſui illaꝫ clauſulā diſiunctiuam ſcꝫ eſſe fuiſſe vel fore ꝓpter diuerſitatem ꝓpoſitionuꝫ de ineſſe q̄ꝛ alique ſūt de p̄ſenti ꝛ aliq̄ de futuro ꝛ alique de p̄terito ꝛ ſcðm hoc diuerſimode ſig̃nt ꝛ non pono hic iſtā claudulā ſignificat̄ ꝑ nūc quā aliqui addūt ad excludendū āpliatōnē hui⁹ verbi ſig̃tur nā cū loq̄mur hic de ꝓpoſitione mentali q̄ naturaliter ꝛ ſemꝑ eodēmō ſignificat ſupflue adderet̄ illa clauſula ꝑ nūc. Ex p̄dicta ꝯcluſione ꝛ quarta ſequūtur alia correlaria. Primū eſt ꝙ hec ꝓpoſitio vocalis eſt ĩpoſſibilis hec eſt vā hō eſt aſinus: demōſtrādo ꝓpoſitiōeꝫ mētalem ꝓpe dictā cui corrn̄dꝫ illa vocalis hō eſt aſin⁹ pꝫ qa ꝑpō mentalis ꝓpe dicta illi corrn̄dens eſt impoſſibilis. naꝫ oīs ꝓpoſitio ſig̃t illā mētalem eſſe vām ſcꝫ homo eſt aſinus ſignificat alīq̄lit̄ eſſe q̄liter impoſſibile eſt eſſe: qa ĩpoſſibile eſt eā eſſe vāꝫ. ꝛ iō pꝫ ꝙ illa ꝯn̄tia eſt bōa hec eſt vā homo eſt aſinus. ergo homō eſt aſinus itel ligēdo an̄s modo p̄dicto: qa ſicut an̄s eſt ĩpoſſibibile ſic ꝛ ꝯn̄s. ſcðo ſeq̄tur ꝙ iſta ꝑpō vocalis eſt poſſibibilis hec vā hō eſt aſin⁹ demō

ſticando ꝓpōnē vocalē vel ſcriptā vel mētalē īpropꝛe dictā cui correſpondet illa3 hō ē aſin⁹:p3 qa ꝓpō mētalis ꝓpꝛe dicta illi correſpondens eſt poſſibilis igiť.ꝯña tenet āñs apparet qa illa mētalˀ ſigt tale ſignū ad plm̄:ſigns eēverū:et l3 ñ ſit ita ſm illā ſigtionē quā nūc habet ſm quā ſigt tale ſignū ꝑpť qȯ dicta mētalˀ ē falſa tamēvalde poſſibiľe ē ita eſſe.ymo illa mētalˀ cras erit vˀa poito caū ꝙ cras mutetˀ ſigni° hui⁹ ſigni ad plm̄ ſignt et īponatˀ ad ſigndū tm̄ q̄tū iſta ꝓpō deus eſt/tūc eritvera et h̄ totū clarū eſt igiť.Etſi arguatˀ ſic.hec ē vera hō ē aſin⁹ g̃ mētalˀſibi correſpōdēs q ē ꝓpꝛe dicta ē vera ⁊vltra mētalˀ ꝓpꝛe dicta ſibi correſpōdens ē vera.et huiuſmōi mētalˀ ē illa ꝓpō hō ē aſin⁹ g̃ ipa eſt vera ꝯñs eſt īpoſſibile vt dicit correlarii pmū g̃ ⁊ āñs ⁊ nihil appet ibi īpoſſibiľe pť illā hec ē vera hō ē aſin⁹ g̃ ipa erit īpoſſibiľ. Reſpondetˀ cōcedēdo vtrā3 ꝯña3 et cōcedēdo ꝙ āñsvltio illatū nō ē poſſibile:ſ3 dico ēt ꝙ āñs ē īpoſſibiľe ñ ꝑpť īpoſſibilitatē alicui⁹ptis:ſed ꝑpť īpoſſibiľitatē ptiū.nā ille due ſūt īcōpoſſibiľes ꝓpō mētalis ꝓpꝛe dicta corrñdēs huic hō ē aſin⁹eſt vera.⁊ illa ꝓpō mētalis ē iſta hō ē aſin⁹ demōſtrādo illā mētalē q ſc3 nunc corrñdet. nā lic3 pma ſi ſľa tñ ipa ñ ē īpoſſibilis ⁊ ſcḃa poſſibilis: ymo vˀa ſ3 tñ vna ñ ſtat cū alia. iō p3 poſſibilitas pmi āñtis igiť p3 q̄re hec ꝯña nōvalet hec ē vera hō ē aſin⁹ capiēdo āñs vt dictū eſt i iſto ſcḃo correlario. Na3 ſimpliciť āñs ē ſic poſſibile ⁊ cōſequēs īpoſſibile:et ex oīb3 p̄dictis p3 quo° hec ē diſtinguēda hec eſt poſſibilis hō ē aſin⁹. Tercio ſeqˀ ꝙ hec ꝓpō nō ē poſſibilis creator ſigt qcquid nō ē creator capiēdo ſubiectū ſm ſupōnē ſimplicē ꝑut ſupponit ꝓ ꝯceptu mētis naťaliť et nō ad plm̄ ſignte corrñdēte iſti voci creator.p3 qa tūc iſta ꝓpō ſigt ꝙ dūcs cōcept⁹ ſigt quicqd nō ē creator nō qȯ ē poſſibiľe ſicut p3 ītuēti.iō ex illa bñ ſeqˀ iſta creator nō ē creator q tñ ñ eſt poſſibilis:Quarto ſeqˀꝙ iſta ꝓpō ē ꝓpō poſſibilis creator quāl3 re3 ſigt q nō ē creator capiēdo ſubiectū ſm ſuppōnē materiale3 ſimplicē ꝑut ſupponit ꝓ tali ťmīovocali vľ ſcripto ſignte ad plm̄:p3 qa lycreator a pte p̄ti capiť pſonaliť ⁊ capiť ꝓ ſigto qȯ nūc hab3.ſ. ꝓ deo ſolū:⁊ a pte ſubiecti capiť maťialiťvt dictū ē. et ſic ſeſ⁹ eſt ꝙ talis ťm⁹ ad plm̄ ſigns ſigt omne aliud ab illo qȯ nūc ē creator.i. deus.⁊ hoc eſt valde poſſibile p nouā3 īpōne3vt dictū ē.iō ex illa nō ſeqˀ g̃ creator nō ē creator.in qua vterꝙ termin⁹ ſupponit pſonaliť ſm ſigtionē quā nūc hab3 qa illa ꝓpoſi° ē īpoſſibilis et oſtēſum ē ꝙ pma ſit poſſibilis.et tñ licet ſit poſſibilis dico ꝙ nō pōt eē vˀa q̄liťcūꝙ īponatˀ ly creator ad ſigndū:qa ſi īm poātˀ creator ad ſigndū creatuās ad huc iſta ē fľa creator ſigt quicquid ñ ē creator qa tūc ly creator a pte p̄ti acciperetˀꝓ creaturis q̄s tūc p īpōnē ſigret. iō illa ñ pōt eē vera retēta ſigtione illi⁹negatōīs

nō q̄a īpossibile est ꝙ t̄in⁹ finitus ⁊ t̄min⁹ ifinit⁹ sc3 creator ⁊ n̄ creator cōūtāt̄ adiuicē qȯ tn̄ seq̄t̄ si illa possз eē v̄a retēta sig̃tione illi⁹ negatiōis nō vt dictū ē. Si v̄o obiiciat̄ cōtra id qȯ statiз dixi qȯ aliquis t̄mi⁹ mētalis sig̃t ad plm̄. qa si sic seq̄t̄ ꝙ t̄mī mētales possēt eē equoci sicut vocales vel scripti qȯ coīt̄ negat̄: R̄ndet̄ ꝯcedēdo ꝯn̄aз et dico ꝙ illud: male negatur. nā t̄mi⁹ mētal' q ē natural' similitudo hui⁹ t̄mi canis sig̃t equoce illa eadē q̄ illa vox canis sig̃t. et h̄ sat̄ pз i r° notabili p̄me ptis. Ex p̄dict̄ pз quo° illa est distiguēda creator sig̃t quicq̄d nō est creator Istis ig̃ ꝯclusionibз sic ꝓbat̄ restat c̄ca eas mouere ⁊ soluē aliq̄s dubitatiōes difficiles. Prima est cū dictū ē i quīta ⁊ sexta cōclusionibз ꝙ ꝓpō mētalis ꝓp̄e dc̄ta sig̃t f̄m ei⁹ totalē sig̃tionē aliq̄lit̄ eē ⁊ aliq̄lit̄ nō eē. q̄ritur g̃ qd ē totale vel adeq̄tū sig̃tū talis ꝓpōnis v̄bi gr̄a. hec ꝓpō oīs hō ē aīal f̄m ei⁹ totaleз sig̃tiōeз sig̃t oēз hoīēз esse aīal: Dubitatur ig̃ qd ibi ē totale sig̃tū siue ꝓ quo supponit illa oratio. V̄n ar̄ sic. illa ꝓpō sig̃t oēз hoīēз eē aīal. g̃ oēз hoīēз eē aīal sig̃tur p eā. ꝯn̄a ē bona et ꝯn̄s est vna affirmatiua v̄a: g̃ s̄biectū supponit ꝓ aliq̄ ⁊ nō supponit ꝓ hoīe qa null⁹ hō ē omēз hoīēз eē aīal et p ꝯn̄s nec ꝓ asino seu ꝓ q̄cūq; alia re icōplexa. g̃ suppoīt ꝓ cōplexe sig̃bili v̄o exn̄te extra aīaз qȯ ē cōtra p̄mā cōclusionē hui⁹ capituli. Scd̄a dubita° ē qa vr̄ ꝙ p̄ter oēз ꝓpōnē v̄ā vel fallā sit aliqȯ verum vel f̄lm̄ seu aliq̄ v̄itas vel f̄litas ex̄ aīam. p° qdē qa de⁹ ⁊ dei noticia ē v̄itas ⁊ tn̄ non sūt ꝓposi° ig̃. Scd̄o qa anteq̄ aliqd esset p̄t deū. verū erat mūdū fore ⁊ h̄ verū nō erat de⁹: qa h̄ v̄m erat cōtīgēs et deū erat necesse esse g̃ tale v̄uз erat cōplexe sig̃bile. Ter° qa si nulla ꝓpō eēt adhuc veruз esset nullā ꝓpōnē eē. g̃ p̄t omēз ꝓpōnē v̄aз ē aliqȯ v̄uз seu aliqua v̄itas extra aīaз ig̃ ⁊c̄. Tercia dubita° ē. qa i sexta cōclusiōe dictū est ꝙ ꝓpō īpossibilis sig̃t aliq̄lit̄ esse q̄liter īpossibile est esse: g̃ sequitur ꝙ talis ꝓpō sig̃t īpossibile. g̃ seq̄t̄ ꝙ īpossibil'e sig̃tur p talē ꝓpōnē: mō ꝯn̄s ē vna cathegorica affirmatiua. ⁊ cuiuslз affirmatiue v̄e subiectū suppoīt ꝓ aliq̄. Quero g̃ ꝓ quo supponit ille t̄i⁹ īpossibil'e. et clarꝫ ē ꝙ n̄ suppoīt ꝓ aliq̄ ꝓpōne nec ꝓ aliq̄ ex̄ aīaз nisi solū ꝓ cōplexe sig̃bili igit̄. et sic vr̄ ꝙ p̄ma cōclu° nō stet cuз duabз vltīs. Iste dubitationes sūt difficiles. iō c̄ca eas sic ꝓcedēdū ē. et p° recitabo ⁊ imꝓbabo quādaз oppiōnē. r° dabo cuiлз illarū dubitationū ꝓp̄aз solutionē. Est g̃ vna oppinio q̄ poīt ꝙ sig̃tū ꝓpōis adeq̄tū ⁊ totale ē ꝯplexe sig̃bil'e v̄uз vl' f̄lm̄. et si q̄rat̄ vtrū t'le sit aliqd aut nihil dicit h̄ oppio ꝙ h̄ nomē aliqd sic̄ hec sibi simili res ⁊ ens pn̄t capi triplicit̄. p̄mo° cōissime f̄m q̄ȯ omne ꝯplexe sig̃bil'e aut icōplexe ⁊ h̄ v̄e aut f̄l'e dr̄ res ⁊ aliqd. ⁊ ita dicit p.h. i p̄mēt̄ capl'o de pori. et de isto t̄io res. s. ab eo ꝙ res ē vel n̄ ē dr̄ orō v̄a vl' f̄l'a. ibi eni capit istū t̄iз res

p sigt̃o totali ppõis qđ est ꝯplexe sigbile fm istã oppiõnē: Scđo ca pit̃ res p oi sigbili cõplexe aut ēt icõplexe. ⁊ h̃ vere. i. p v̄a₃ enūcia- tiõe₃ ⁊ illđ qđ sigt̃ tm̃ ffe̾dr̃ ñ ens ⁊ sic capit ph̄s quīto methaphisice ca° de ente vbi dicit ꝙ fl̃m est nõ ens. ⁊ p° posteriorū similit̃. Ter° mõ sumūt̃ dicta noĩa vt signt ali quā eēntiā seu entitatē exñtē: di- cit g̃ hec oppinio ꝙ capiēdo istos t̃mios p° vel scđo° illđ totale sigtū seu cõplexe sigbl̃e v̄u₃ vel fm est aliqd s₃ si sumat̃ 3°° nõ ē aliquid v̄n hoie₃ eē aĩal nõ ē aliqd s₃ esse sb̃stãtiā aĩatã sēsitiuā rõnalē. S₃ si iferat̃ g̃ hoiem eē aĩal est nihil hec oppio cõcedit ꝯñs capiēdo ly nihil opposito° ad ly aliqd tercio mõ sũptū: vlti° dicit hec oppio ꝙ talia ꝯplexe sigbilia dicūt̃ v̄a vel fl̃a alia rõe q̄ ipe ppões qa dicūt̃ v̄a aut fl̃a quadā extĩsecā denoĩa tione ab ipis ppõnib₃ v̄is aut fal sis: V̄n illđ cõplexe sigbile dr̃ v̄ū qđ ē sigbile p v̄a₃ ppõe₃. ⁊ illđ fal sū qđ p falsã. ⁊ talia fl̃a aut v̄a sūt obiecta sciē aut oppinionis fidei aut erroris ⁊ ñ ipe ppões fm istã oppiõne p₃ g̃ qđ ē dicēdū ad pdi ctas dubitatiões scđ₃ istã viā sat̃ apparētē. s₃ ista oppio appar₃ mi hi sat̃ irrõnabilis et itelligibilis nec reputar₃ ꝯ eā eē arguēdū eē nisi qdā subtiles doctores ea₃ po- nerēt. nā cū hec oppio cõcedat ali qđ eē obiectū sciē ⁊ tñ nihil. i. nul lā entitatē eē illud obiectū qđ vi det̃ icludē ꝯdictõnē. iõ ē difficile ꝯ hãc oppionē arguē nisi petēdo pncipiū qa difficile eēt illā ducē ad mai° icõueiēs q̄ sit illđ qđ ipsa gratis cõcedit s₃ tñ ꝯ eā ponã tex cõclusiones. Cõclu° pma nullu₃ ē nec põt eē cõplexe sigbl̃e v̄u₃ aut fl̃m ad itellectu₃ pdicte oppionis pbat̃ pmo qa illa oppio h₃ cõce- dere ꝙ tal̃e ꝯplexe sigbile eēt et tñ nihil eēt et ꝙ nec eēt sb̃a nec acci dēs nec de° nec creatura qđ iõ vi det̃ eē absurdū. Scđo illa opio h₃ cõcedere ꝙ illa ꝯplexe sigbl̃a es- sēt etña saltē aliq̄ qđ ē fl̃m qa sol° de° ē etñ° simpl̃r loquēdo. ꝯña p₃ qa scđ₃ eos mūdū fore ⁊ deū eē fu erūt ab etño q̄ ñ erãt de° qđ ē fl̃m et ꝯ articulū parisi° cõdemnatū. i q̄ dicit̃ sic dicē ꝙ fuerūt mlte v̄i- tates ab etño q̄ ñ fuerūt ipe de° ē error. Ter° q̄ro vbi sūt illa cõple xe sigbl̃ia ñ põt dici ꝙ sint mḡis hic q̄ ibi nec eꝯ: qa nõ appar₃ rõ nec põt dici ꝙ sunt vbiq₃ qa h̃ soli deo cõueit g̃ nullbi sūt g̃ nõ sunt. Quarto si ista ppõ v̄a hõ ē aĩal si ḡt aliqđ cõplexe sigbile v̄u₃ pari rõe h₃ dicē: hec oppio ꝙ hec ppõ ĩpossibl̃is hõ ē asin° sigt ꝯplexe si ḡbile ĩpossibl̃e ⁊ sic ipa ꝯcedit ali qđ v̄u₃ extra aĩa₃. ita ēt h₃ ꝯcedē aliqđ ĩpossibl̃e extra aĩa₃ ꝙ nõ ē ppõ. h̃ aūt nõ ē itelligibl̃e g̃ p₃ ꝙ absurdū ē ponē t̃lia ꝯplexe sigbi lia ⁊ oĩo supfluūt maxĩe cū ab ip- sis nõ denominēt̃ ppões v̄e aut fl̃e s₃ mḡis eꝯ vt dicit hec oppio. Scđa cõl° quicqd ē aut põt eē ē ꝯ plexe sigbl̃e. p₃ qa qcqd ē vel põt eē põt sigri p ppõne₃ cõplexã: sic eni de° ē ꝯplexe sigbl̃e p istã ppõ nē de° ē ⁊ ita ql₃ alia res p aliquã aliã ppõnē. Ex q̄ p₃ ꝙ omne icõ

plexe sigb ile ē cōplexē sigbile et cꝯ. Tercia cōcl° nihil ē sigtū ade qtū seu totale alicui⁹ ꝓpōnis mē talis ꝓpe dicte: pꝫ qa qlibꝫ tlis rō ne snarū ptiū qbꝫ equalet i sign- do plura sigt abiuiceꝫ disticta vt pꝫ ituēti: ⁊ pꝑñs nihil ē totale seu adeqtū sigtū tlis ꝓpōnis qa nihil ē qōlibꝫ sigtū p eaꝫ igiꝰ. Quarta ꝯcl° quicqd sigꝰ p aliquā ꝓpōnē mētalē ꝓpe dictā ēt idē sigꝰ p ali quā ei⁹ ptē aut p aliquā ptē ꝓpō nis notabilis cui equaꝫ i signdo⁊ tñ aliqlr sigꝰ p ipāꝫ scđm totaleꝫ ei⁹ sigtionē qliꝰ nō sigꝰ p ei⁹ pteꝫ Prima ps pꝫ ex imediate dictis sꝫ scđa apparꝫ ex dict̄ i quinta et sexta ꝯclusione qa hec ꝓpō hō est aīal sigt aliqliꝰ scđm totalē ei⁹ sig tionē. s. hoieꝫ eē aīal qliꝰ ñ sigꝰ p aliq̄ ei⁹ ptē igꝰ. Quīta cōcl° oms ꝓpōnes ꝓpe dicte adiuicē ꝯdicto rie signt idē aut eadē oino lꝫ alio ⁊ alio° pꝫ sat̄ ex p̄dict̄. Si vō obii ciatꝰ ꝯ has ꝯclusiones ꝙ it articu los parisi⁹ cōdēnatos ꝯ magrꝫ ni colaū de alticuria: Vn⁹ est iste di cē hec ꝓpōnes de⁹ ē de⁹ ñ ē idē si gnt lꝫ a° et alio° ē error. Rñdeo ꝙ multa fuerūt cōdēnata ꝯ eū cā iuidie q̄ tñ postea i scolis publice sūt cōcessa tñ ꝓpꝰ reuerētiā articu li dico ꝙ ē ver⁹ de ꝓpōībꝫ mēta libꝫ i ꝓpe dict̄ et script̄ vl ēt voca libꝫ ad plm̄ sigtibꝫ qa tles ꝯdict orie ñ signt idē penit⁹ sꝫ signt mē tales qrū vna ē affirmatia et alia negatia. R aūt ñ ē ꝯ p̄dictā ꝯclusi onē igꝰ. Sexta ⁊ vltia cōcl° nulli⁹ ꝓpōis ꝓpe mētal dicū sibi corrñ dēs siue ōrō ifiniti mōi sibi corrñ dēs si sumaꝰ sigtiue suppoīt ꝓ ali qua re vbi grā: R dictū seu hec ōrō ifiniti mōi hoieꝫ eē aīal q̄ corrñ- det huic ꝓpōni. s: hō ē aīal lꝫ qñ su miꝰ matialiꝰ suppoīt ꝓ ꝓpōe cui corrñdet. tñ qñ sumiꝰ psonaliꝰ vl sigtiue. dico ꝙ ñ suppoīt ꝓ aliq̄ re pꝫ qa cū tlis ōrō sic sūpta sigt plu ra scꝫ oīa q̄ sigt ꝓpō⁹ cui est corrñ dēs nō eēt maior rō q̄re suppone ret ꝓ vno illoꝝ sigtoꝝ magis q̄ ꝓ alio. g° vl ꝓ qlibꝫ vl ꝓ nullo sꝫ nul l⁹ dicerꝫ ꝙ ꝓ qlibꝫ qa sic illa ōrō hoieꝫ eē aīal supponēt ꝓ asino. g° ꝓ nullo ⁊ sic dr de ista ita de qli- bꝫ alia: Ex q̄ pꝫ oppinionē qrūdā eē falsā q̄ dicūt ꝙ deū eē ē deus ⁊ hoieꝫ eē aīal ē hō: nā ꝯ istos est p̄ dicta rō. Itē pi rōe oēꝫ hoieꝫ esse aīal eēt hō qō est flm̄: qa de nullo hoīe demōst° vū ē dicē ꝙ ē omēꝫ hoieꝫ eē aīal: Itē pi rōe hoieꝫ eē asinū eēt hō qō ē flm̄ qa nō appet maior rō q̄re mḡis sit hō q̄ asin⁹. Itē pi rōe chimerā eē chimerā es se aliqd qō ē flm̄ qa ñ pōt dici qd ē nisi forte dicaꝰ ꝙ ē de⁹ qa pari rōe chimerā nō eē eēt qōlꝫ qō est in mūdo qō ē flm̄ ⁊ derisoriū igiꝰ. Istis poitis respondeo ad p̄dictas dubitationes. Ad p̄mā qñ q̄ritur qd ē totale seu adeqtū sigūt ꝓpōis pꝫ qd sit dicēdū ex tcia ꝯclusione imediate poita qa nihil ē sigtū to tale. Qñ ēt q̄riꝰ ꝓ quo suppoīt hec ōrō sigtiue sūpta omēꝫ hoieꝫ esse aīal. pꝫ qd sit dicēdū ex sexta con clusiōe qa ꝓ nullo suppoīt ⁊ iō qñ q̄riꝰ qd ē omēꝫ hoieꝫ esse aīal re- spōdeꝰ. ꝙ si illa ōrō capiaꝰ sigtiue ipā ē q̄stio derisoria et icōgrua si

cut si qrereẗ q̃d est oẽm hoĩez. vñ cũ arguit illa ꝓpõ oĩs hõ est aĩal sigt̃ oẽz hõiez eẽ aĩal. g̃ oẽz hoiez esse aĩal sigẗ p eã dico ꝙ ñ ẽ bõa ꝯña sicͭ nec ista hͨ orõ oĩs hõ sigt̃ oẽz hõiez. g̃ oẽz hõiez sigẗ p eaz qa pͥma est ꝯgrua scḋa võ icõgrua. Ad decłatione aũt istoꝝ pono aliqs ꝯclusiões. pͥma ꝯ° qlibz orõ in q̃ a pte subiecti poiẗ vbũ ifiniti mõi sigtie sũptũ sicut tõle sbcm̃ et acceptũ vbalit ẽ icõgrua vt ista se dẽ est pz qa vbũ sigtiue sũptũ nõ pt reddẽ suppositũ vbo iõ hͨ ẽ icõgrua sedeo ẽ et pi rõe sedẽ ẽ dico aũt notãt vbũ acceptũ psoãlit ⁊ vbalr̃ qa qñqꝫ vbũ ifinitiui mõi acciprĩ sigtiue noialit loco vm⁹ nõis vbalis ⁊ tũc ẽ nomẽ vt i ista sedẽ est qescẽ q̃ tm̃ vz sicut ista sedens est qescens. et i ista legẽ ⁊ nõ itelligẽ negligere est. ⁊ in mult̃ simi lib⁹ q̃ repiũt i auctorib⁹ ⁊ q̃ debẽt expoi mõ p̃dcõ. Ex q̃ ptz ꝙ illa q̃stio est valde supflua q̃ aliq valde curiose disputant scz vtꝝ gñre sit gñans qa si gñare capiaẗ vbalit ipsa est icõgrua: si noialit: tũc ẽ q̃rere vtrũ gñans sit gñans et maifestũ est ꝙ sic ⁊ sic ex his habeo ꝓpositũ ⁊c. Scḋa ꝓpõ qlibz orõ i q̃ pte subiecti tanq̃ totale sbiectũ poiẗ vbũ ifiniti mõi cũ ac° sigtiue sũptũ est icõgrua. ptz ex p̃dict. iõ hec ẽ icõgrua: oẽz hõiez esse aĩal sigẗ p istã oĩs hõ est aĩal capiẽdo illã orõez sigtie q̃ est a pte subiecti. dico aũt notãt sigtie qa oĩs talis orõ nõ sigtie accept̃ cũ actio ẽ ꝯgrua ⁊ iõ vã aut flã. ⁊ iõ ista ẽ ꝯgrua: oẽz hoiez esse aĩal' ẽ vm̃ et p ꝯñs vã aut flã si sbicz capiaẗ matiałr siue ꝓ se siue ꝓ ꝓpõe vt dcm̃ ẽ Ex q̃ patz ꝙ talis orõ ⁊ sibi q̃libz ꝯsilis in q̃ sbiiciẗ orõ ifiniti mõi sũp mãlit ẽ distiguẽda qa ãt suiẗ p' seipã ãtmãłr ꝓ ipsa ꝓpõe cui⁹ ẽ dcm̃ non tñ distibuiẗ cõiẗ qa cõiẗ itelligr̃ supponẽ matiałr scḋo° sic sat̃ pz. Tercia ꝓpõ respcũ h⁹ vbi est sũpti psoãlit: nec a pte añ: nec a pte post vnq̃ ꝯstruiẗ ifinitiu⁹ vbalit sũptus vel orõ ifiniti mõi vł etiã ꝓpõ sigtiue vñ etiã iste sũt incõgrue loq̃ndo sigtiue seu psoãlit legẽ est bonũ occidẽ est malũ: nisi capiãẗ isti ifiniti matialit aut nõialit ꝓ istis noib⁹ vbalib⁹ lctio occisio. Silr̃ iste sũt icõgrue. hoiez esse aĩal est idẽ ꝙ hõ ẽ aĩal hõiez eẽ aĩal est idẽ ꝙ hoiez eẽ sbãm aĩatã sensitiuã ⁊ h̃ loq̃ndo ꝓpẽ. iꝓpẽ tñ ⁊ cã britatis tales ꝓpões seu locutiões admittũẗ ad hũc sẽ sũ ꝙ nõ stat ita esse ꝙ hõ est aĩal qn ita sit ꝙ hõ sit sbña aĩata sensibilis. Quarta ꝓpõ ẽ ꝙ cũ talib⁹ vbis soluz a pte p⁹ ꝯstrui debz aut põt ifinitiu⁹ psoãlit vbalit aut sigtiue sũpt⁹ cũ qb⁹ põt ꝯstrui hͨ orõ ipscã ꝙ sic est. vbi grã sicut cõgrue dr̃ volo ꝙ sortes currat scio ꝙ hõ est aĩal hec orõ sigt̃ ꝙ de⁹ ẽ ita ꝯgrue dr̃ volo sortẽ currere scio arguere: ⁊ sic de al'. ⁊ iõ iste sunt ꝯgrue: video sortẽ currere. sentio ignẽ esse calidũ: ⁊ p p̃dcãs q̃ttuor regulas pñt solui multe fãtasie q̃ mg̃nã faciũt difficultatẽ tã i me. q̃ i theologia. Ex his pz pͥme dubitatiõis solu°. Ad scḋaz pono aliqs ꝓpões. pͥma ẽ pt̃ oẽm ꝓpõem

creatā est aliqđ vm seu aliq̄ vitas ex aiam. pꝫ qa deus est vitas et ei⁹ noticia ē va ⁊ tñ ipe nec ei⁹ no titia est creata. igit̄. Scđa ꝯclusio p̄ter oēꝫ ꝓpoēꝫ creatā aut icreatā nullū est vm seu nulla ē vitas ex aimā pꝫ qa sicut vitas creata est ipa ꝓpō creata quaꝫ forāmus ita vitas ñ creata q̄ ē de⁹ ē ꝓpōva ⁊ i creata q̄ est deus. Tercia con° q̄ pono ꝓbabilit̄ ⁊ nō assertiue est ꝓ itellectu p̄cedend scꝫ ꝙ de⁹ seu diña noticia ē ipsi itellectui diño ꝓpōva. ꝓbat̄ qa si diña notitia q̄ de⁹ cog̃scit ātixp̄ꝫ fore nō ꝯcedit̄ ꝓpōva h̄ ñ p̄t esse ꝓpt̄ aliđ nisi qa ad h̄ ꝙ aliqd sit ꝓpō nccria reqri tur ꝙ sit qđ cōplexū ⁊ ꝑ ꝯn̄s cōpo situ ex plib⁹ qđ ipug̃t diñe simpli citati. Sꝫ h̄ nōvꝫ p° ꝓpter il ā cāꝫ nō dicit̄ ꝓpō mentalis cōplexa vt dictū fuit in p° capittulo ⁊ sic illa rō suppōit fm̄. Scđo qa supposito ꝙ illud essꝫ vm de q̄libꝫ ꝓpōe cre ata tñ ꝓpt̄ h̄ nō debꝫ negari a de o ꝙ sit ꝓpō. vbi grā licꝫ sit vm de q̄libꝫ ꝓpōne creata ꝙ nō stat ipsā esse noticiā ⁊ ipaꝫ nō esse rē disti ctā ab ipō cui est noticia: tñ ꝓpter h̄ nō negam⁹ de deo ꝙ sit noticia vel cog° q̄uis sua noticia seu cogi tio ñ sit disticta ab eo q̄re sic erit in ꝓposito igit̄ Ex istis pꝫ rñ sio ad argumēta scđe dubitatōis Vñ ad p̄mū dico ꝙ sicut de⁹ ē vi tas icreata ita ē ꝓpō icreata. Ad scđm cū dr̄ ꝙ añq̄ aliqd esset p̄ter deū vꝫ erat mūdū fore: ꝯcedo illđ sꝫ hec orō mūdū fore nō capit̄ ꝑ sōalit̄ imo mat̄ialr̄ ⁊ nō ꝑ seipā sꝫ ꝑ ꝓpōne ⁊ dico ꝙ illud vm seu il

la ꝓpōva erat deus. Et qñ arguit̄ ꝙ illđ verꝫ erat ꝯtīgēs et de⁹ erat nccrius dico ꝙ illđ verꝫ erat ens nccm sicut deus. ⁊ tñ illđ vm erat ꝯtīgent̄ vm vt scia dei ꝙ ātixp̄us erit ē ēs nccꝫ ⁊ tñ ē ꝯtīgēt scia ꝙ ātixp̄s erit ⁊ h̄ ē alibi declarādū Ad t̄ciū qñ dicit̄ ꝙ si nulla ꝓpo° essꝫ adhuc vm esset nullā ꝓpoem esse ꝯcedo istā ꝯdicōnalē qa an̄s est impossibile. qa sicut ipossibile ē deū nō eē ita ipossibile ē deū nō esse ꝓpōeꝫ vam. dico tñ ꝙ si nul la ꝓpō creata essꝫ adhuc vm esset nullā ꝓpōeꝫ creatā esse sꝫ illđ vm seu illa vitas essꝫ de⁹ sicut mō di cebā ꝙ mūdū fore / ab eterno fuit de⁹ ⁊c̄. Si vō obiiciat̄ sic mūdū fo re ab et̄no fuit vm. g̃ mūdū nō fo re ab et̄no fuit fm̄ tenꝫ ꝯn̄a quia q̄ncūꝗ vnū ꝯ̄dictorioꝝ ē vm reli quū ē fm̄ ⁊ eꝯ̄: fuit g̃ aliqd ab et̄ no qđ nō fuit nec erat deus. quia de⁹ nec est nec p̄t esse fl̄itas. Rñō negando ꝯn̄tiā. vm est tñ ꝙ sicut mūdū fore fuit et̄nalr̄ vm ita mū dū nō fore licꝫ non fuerit et̄nalit̄ fm̄ fuisset tñ eternalit̄ fl̄ꝫ si fuisꝫ signatū signo flō sic mūdū fore et̄ nalit̄ sig̃bat̄ signo vō iō ꝯcedit̄ hc ꝓpō ꝙ ab et̄no fuit aliq̄ vitas cui nulla erat ꝯ̄dictoria ⁊ h̄ sat pꝫ ex iā dict et sic pꝫ solucio scđē dubi tacioīs et argumētorū fctorū i ea dē Ad quartā qñ dicit̄ ꝙ ꝓposici o impossibil̄ sic hec hō ē asin⁹ sig̃t aliq̄lit̄ eē scꝫ hoīeꝫ eē asinū q̄liter impossibile ē esse ergo sig̃t impos sibile et vltra. g̃ impossibile sig̃t et tunc queritur pro quo supponit ille teri⁹ impossibile. dico p̄mo ꝙ

vnomō pōt rñderi negādo ɔñam pmā ⁊ ɔñs et rō pt satis ex pdictꝗ appere Dico scōo ꝙ a°° pōt satis pbabilr rñderi ɔcedēdo pmā ɔñtiā ⁊ ɔñs scꝫ īpossibile sigē: qa cū volūtas sit impossibiliū ſm Arñ. 3° ethicoꝝ. videt ꝙ itelleċs pt intelligē īpossibile: ⁊ p ɔñs ꝙ tales sūt possibiles īpossibile sigtur impossibile ītelligit ⁊ sic de al'. Tercio dico ꝙ ſm istā viā nō oportet sp ad vitatē ꝓpōnis affirātiue ꝙ subiectū suppōat ꝓ aliquo qa hoc nō oꝫ de vbis designātib⁹ actū aīe intiorē cui⁹ sūt ista velle itelligē sigre ɔcipē ⁊ sic de al'. Quarto dico ꝙ pma solutō ē ꝓbabilior ꝗ scōa ⁊ illi magis asse°quis scōa ñ appeat mihi multū iprobabl'is Sꝫ de ea breuit trāseo cum nō sit pñtis speculationis.

V Isa pma difficultate hui⁹ matie q ē gñalr de cā vitatꝭ ⁊ flītatꝭ ꝓpōnuꝫ. restꝫ nūc spālit tctare de causa vitatis ⁊ flītatis ꝓpōnis sup se reflexionē hñtiū ⁊ ingrendū est qd sit ꝓpō hñs sup se rflexionē et de ipsaꝝ drña Et pmo vidēdū est qd nōis ꝓpōis hñtis reflexionēꝫ sup se. Circa qꝺ pmo ponā aliqs tioꝝ descptiōes ⁊ distictiōes. Scōo vidēdū est cui ꝓpōni dictū qd nōis possit cōpetere circa qō ponā aliqs suppōes ⁊ ɔclusiones. Quātū ad pmū ē pma descptio hui⁹ tmī sigtio vel sigre. vñ sigre vel sigtio est aliqd repñtare. vel alicui⁹ repñta° potētie cogitiue. Dico eni potētie cogitiue ⁊ nō itelleciue. qa nō solū potētie itelleciue sꝫ etiā potētie sēsitiue ⁊ nō itelleciue pt aliqd repñtari vel sigri. Scōa descptio est h⁹ tmi ꝓpō hñs reflexionē sup se. vñ dico ꝙ ꝓpō q sigt seipsā aliqlit eē vel nō esse sicut seipsā esse affirātiuā vel negatiuā. vniūsalē vel pticularē. et q̄uis sigtiōes tioꝝ nō possint ꝓbari tñ ꝙ ista accep° tmī seu descptio sit rōnalis pꝫ qa cōit oēs ɔcedūt ꝙ illa cognitio est reflexa q est cogitio alic⁹ cogitiōis ⁊ silr illa voli° ē reflexa q ē volitio alic⁹ volitōis. ⁊ si essꝫ aliq cogni° vel volitio sui ipsius ipa essꝫ reflexa seu dicēt hrē reflectōnē sup se iō cōsilr dicit ꝙ oīs illa ꝓpō ē reflexa seu hñs reflexionē q sigt aliquā ꝓpōem aliqlit esse vel nō esse et si illa sic sigt de seipa seu respcū sui ipsi⁹ illa debꝫ dici hñs refle°nē sup se q̄re ⁊c̄. Scōa descptio ē hui⁹ tī ꝓpō īsolubilis seu īsolubile vñ dico ꝙ ꝓpō īsolubilis ē q sigt se esse falsā nō enī ī ꝓposito dicit īsolubile qa nullo° possit solui. qa sic nulla ꝓpō vel argu° essꝫ īsolubilis q̄tū est de se nisi sit demrātiua Nec etiā ī ꝓposito dr īsolubile qa difficult possit solui vt dicit qdaꝫ doctor qa multa sūt talia q nō vocāt īsolubilia. Sꝫ dr īsolubile qa difficult pōt solui cui⁹ tñ difficultas ꝓueīt ex eo ꝙ talis ꝓpō sigt se ipsā eē falsā iō ptꝫ ꝙ oē īsolubile ē ꝓpō hñs reflexionē sup se licꝫ ñ eꝯ vt pꝫ ex scōa descptiōe. Ex pdictis sequit aliq correlaria. Prio seqt ista regula notabilis ꝙ nl'a ꝓpō hꝫ reflexionē sup se nisi in q

põit ti⁹ appropate signs ꝓpõeꝫ si cut sũt tales ti vm falsũ vle pticu lare affirãtiũ negtiuũ dubiũ cre ditũ sitũ ⁊ siles ptꝫ qa nulla ꝓpo° põt signe se eẽ aliqꝗ eẽ vel nõ eẽ nisi in ea sit tmin⁹ signs ipsaꝫ cuꝫ ꝓpõ ñ sigificet nisi rõe suoꝝ tioꝝ ⁊ illõ ẽt satꝫ pꝫ iductie nõ oꝫ tñ ꝙ oĩs illa in q̃ poit talis ti⁹ hẽat re flexionẽ sup̃ se vbi grã ista ꝓpõ ħ estvm demrãdo illã de⁹ est ñ hꝫ reflexionẽ sup̃ sevt clarũ ẽ sed bñ hꝫ reflexõnẽ sup̃ ꝓpõeꝫ q̃ demrãt vt pꝫ ex predcis. Scõo seqꝛ flitas cui⁹dã opiniõis famose q̃ põit ꝙ oĩs ꝓpõ sigt se eẽveraꝫ. vñ ꝙ ħ sit flm̃ pꝫ p°. qa si sic seqret ꝙ oĩs ꝓ po⁹ hret reflexionẽ sup̃ se ꝯñs ẽ ꝯ correlariũ pcedẽs ⁊ cõit negꝛ ab oĩb⁹ ꝯña tñ appet ex dctis. Z° qa illõvideꝛ eẽ ꝯ expiẽtiã qm̃ qlibꝫ põt expiri ꝙ ista ꝓpõ hõ est asi⁹ põt sibi repñtare absq ħ ꝙ ꝯcipi at seu itelligat ipsã essevaꝫ. Ter° seqꝛ ꝙ ista ꝓpõ hõ est asin⁹ ñ sigt tãtũ q̃tũ ista hõ est asin⁹ ẽvꝫ. ꝯña pꝫ ⁊ flitas ꝯñtis appet qa scõa est iptinẽs pme qa nec seqũesnec re pugñs sicut satꝫ pꝫ ex dictꝫ in scõo capittulo ⁊ p ꝯñs si illa signet tm̃ q̃tũ illa sigt q̃ est sibi imptinẽs pi rõne alia signet q̃tũ ista hõ currit seu quis alia iptinẽs: qa nulla rõ pt assigri devno magis q̃ de alio Ter° seqꝛ flitas opiõnis cuiusdã mgri q põit ꝙ oĩs ꝓpõaffirãtiua cathegorica sigt se eẽ ꝓpõeꝫ ⁊ sigt eius sbiectũ ⁊ ptũ supponẽ p eodẽ ⁊ omis ꝓpõ negatiã sigt suũ sbieꝫ ⁊ ptũ non supponẽ ꝓeodẽ. Vñ ꝙ ista sit falsa põt ꝓbari p rõnes iaꝫ factas. itẽ si affirmatiua sigt se eẽ pari forma negatiã sigt se nõ esse qõ est absurdũ: qa sic oĩs ꝓpositio negtiua essꝫ flã eo ꝙ aliqlꝛ sigrꝫ qliter nõ est nec rõnes istius ma gistri valẽt. Afluit eni ꝙ oĩs ꝓpõ affirãtiã sigt sua extreã esse⁊ sigt suũ ptum cõponi cuꝫ suo subiecto vel dici de suo subiecto q̃ oĩa sũt falsa sicut ptꝫ ex dictis. Vñ ad il lum sensũ nõ debꝫ itelligi illa au ctoritas pmo piarmeias ħvbum est sigt quãdã cõpõeꝫ ⁊c. sed quõ debꝫ intelligi habꝫ ibi videri. Quarto seqũꝛ falsitas cui⁹dã dci illius magistri salua eius reuẽn tia scilꝫ ꝙ affirãtiua cathegorica duas habꝫ sigtionesvnã de re ad ex̃ quã vocat matialẽ sigificatio neꝫ ⁊ aliã de suis tmis ⁊ de seipa quãvocat formalẽ vt hec hõ est a nimal sigtõne matiali sigt hoieꝫ esse animal ad ex̃ ⁊ significatiõe formali sigt ꝙ subiectũ ⁊ pdicatũ scꝫ ly homo ⁊ ly animal supponãt pro eodẽ ⁊ ꝓporcionalr ipse ponit de negatiua et ponit ꝙ ille due si gnificatiões importanꝛ p talẽ ꝓ positionẽ nõ incõiuncte sꝫ copula tiue Ex his plura cõcludit que cõmuniꝛ sũt falsa ⁊ ꝙ oĩa ista sint falsa ptꝫ satis ex pcedẽtib⁹. simi liter claꝝ est ꝙ nõ ẽ generalr vm ꝙ qlibꝫ ꝓpositio affirãtiua cathe gorica habeat duas talessigifica tiones: quia ista ꝓpõ hec estva de mõstrando seipsã nõ hꝫ illã signi ficationẽ quã ipse vocat matialẽ quia nihil significat de re ad ex̃ sed solũ de seipsa. vt pꝫ quare ⁊c.

Quĩto seqũꝛ ꝯtra dictũ magi

strū ꝙ hec nō ē īsolubilis nec sigt se ipsā eē falsā sortes ꝓiciet platonē de pōte. poito casuꝙ sortes dixerit ꝙois afferēs falsū ꝓiciet de pōte et sol⁹ talis ꝛ ꝓferēs vū trāsibit pōtē ꝛ tūc veiet plō ꝛ ꝓfēt sorti dictā ꝓpōē3: Vñ ꝙ ī isto casu ꝓpō nō sit īsolubilis nec fl'ificās se ipsā p3 ex p̄dict̄ ꝛ spālit̄ ex p° correla° qa ī ipā ñ poit̄ aliqs tīn⁹ sigñs ꝓpōe3: iō nō h3 reflexiōe3 sup̄ se. iō dico ꝙ ī potestate sort̄ ē facē illa3 va3 qa si ꝓiciat plōnē ꝓpō sort̄ erit va et si dittat eū trāsire erit flā Verū ē tñ ꝙ nō ē ī potestate sort̄ vificare ꝓpōe3 plois vel ēt fl'ificare stante vitate dicti sui qa dictū sort̄ ꝛ ꝓpō platois repugnāt sicͣ p3 ītuēti ꝛ ꝓportionalit̄ pōt dici ī aliis mult̄ casib3. Sexto seq̄r ꝙ coit̄ multe ꝓpoēs enumerāt̄ it̄ īsolubilia q̄ tñ ñ sūt ꝓpe īsolubiles. qa nō sigñt seipās eē falsas p3 de istis ss̄ scit errare sortes fingit se eē sophistā sortes maledicit platoni sr̄ optat malū platoni. Et ita de multis aliis q̄ coit̄ ponūt̄ ī pratica sophismatū īsolubiliū. Nā vt p3 cuil3 ꝯsiderāti ꝙ nō sigñt se eē falsas s3 nolo hic īsistere ꝛc̄. His visis pono aliq̄s distictiōes. ꝓma ē ꝙ ꝓpōnu3 habētiū reflexionē sup̄ se q̄da3 sigñt se eē falsas ꝛ q̄dā nō. Exēplu3 p̄mi sicͣ ē ista hec ꝓpō est falsa demōstrādo p ly hec ipāmet: Exēplū scd̄i vt ē ista ꝓpō hec ꝓpo° ē va demōstrādo p ly hec ipāmet ꝓpoē3 vtra3 enī istaꝝ h3 reflexionē sup̄ se. vū ē tñ ꝙ de ꝓpoib3 q̄ hñt reflexionē sup̄ se q̄ nō sigñt seipās esse falsas nō ē maior difficultas q̄ de aliis nō hñtib3 reflexionē sup̄ se. iō coit̄ illi q̄ loquūt̄ de īsolubilib3 p ꝓpoē3 habētē reflexionē sup̄ se ītelligūt appropriate ꝛ spālit̄ solā ꝓpoē3 sigñtē seipsā eē falsā. ꝛ sic ponit̄ coit̄ apd̄ eos ista regula. ꝙois ꝓpo° hñs reflexionē sup̄ se ē falsa qa ē falsificans seipsam. ꝛ iō q̄uis sequentes distictiōes possit poni ꝓporcionalit̄ de oīb3 ꝓpōib3 hñtib3 reflexionē sup̄ se tñ solū pona3 de ꝓpōib3 falsificātib3 seipās vel sigñtib3 seipsas eē falsas qa de illis ē spālis difficultas ꝛ ñ de aliis Scd̄a distictio ꝓpōnū sigñtiū seipsas eē falsas q̄dā sigñt se eē falsas de p se si ē omi casu circūspecto. q̄dā sigñt de p accidēs sic sc3 ex pōne alicui⁹ cas⁹. Exēplū p̄mi vt de ista ꝓpōe iā poita hec est falsa demōstrādo p ly hec seipsā. Exēplū scd̄i vt ista sortes dicit falsū q̄ nō sigñret se eē falsa3 nisi casu posito sc3 ꝙ sortes diceret illā ꝛ nullā alia3 Vñ ex distictione p3 error q̄rūdā dicētiū ꝙ nulla ꝓpō īsolubilis vel falsificās seipsā ē falsa nisi ex casu Tercia distictio ꝙ ꝓpōnū p se sigñtium se eē falsas q̄dā sigñt directe ꝛ tales sūt ille ī qb3 affirmat̄ ille tmin⁹ falsū de tmio supponēte ꝓ seipis. q̄dā vo sigñt idirecte seu ꝯsecutiue. Exēplū p̄mi. nā poitū ē Exēplū scd̄i pōt pōi de ista hec ñ ē va demōstrādo p ly hec seipsa3 illa enī directe sigñt se nō eē vera3 sc3 ex ꝓpa sigñtiōe suoꝝ t̄minoꝝ: s3 illa ex cōsequutione et īdirecte sigñt se esse falsā. Quarta distictio ꝓpōnū sigñtiū se eē falsas idirecte seu cō[illegible]quutiue quedā significant

sic imediate.hoc ē seipis solū:que dā vero mediāte alio.li ē mediā tib3 aliis ppoib3.Exeplū pmi:iā poitū ē.Exeplū scōi pōt poni de i sta ppōe hec est vā demōstrādo suā pdictoriā illa ei sigt se eē fīa3 nō mediāte se ipsa s3mediāte sua pdictoria ꝛ ita ē de mult aliis.

Quita distictio ppōnū sigtiū se eē falsas mediātib9 aliis ppōib9 qdā sic sigt mediātib9 aliis ppo sitiōib9 qs ipse eede3 sigt .Alie vero sic sigt mediantib3 aliis p pōnib3 quas ipe nō sigt s3 a qb3 sigt li ē a qb3 sigt eē. Exēplu3 pmi iā poitū ē de ista ppōne hec ē vera demōstrādo suā pdictoriā vnde ipa sigt se eē falsā mediāte sua pdictoria quā ipa sigt: Exem plu3 vō scōi pōt poni de ista ppōe ois ppōvocalis est fīa vel de ista nulla ppō vocalis ē vera talis ei sigt se eē falsā ꝯsequutiue et li me diāte ppōne sigte seipsā eē ꝛ nō alias. qa ex ipa sola n seqt seipsā eē falsā vt p3 ituēti ꝛ post dicetur

Sexta distictio ppōnū sigtiū se ipās esse falsas mediantib3 pposi tionib3 quas ipse eedē sigt qda3 sic sigt mediātib3 ppoib3 quarū ipe nō sūt ptes. quedā vō median ppōnib3 qrū ipe eedē sūt ptesEx emplū pmi iā poitū ē.exēplū scōi pōt poni de ista copulatiua de9ē. ꝛ hec copulatīa ē falsa p ly hec de mōstrādo ipsāmet copulatiuā vñ ista scōa ps sigt se.eē falsā mediā tē illa copulatīa quā ipsamet sigt eē falsā cui9 ē ps.et ad istū modū ptinēt oms ppōnes mūdi isolubi les ypothetice vt p3 intuēti.Sic g appet ex his distinctionib3 quo ppōnes isolubiles sūt i mltiplici differētia et ad pdictos mōs pos sūt reduci oms ppōnes isolubiles iō visa solutione pdictorꝫ isolubi liū de qua patebit capitulo seque ti facilit appebit solutio ceterorꝫ

Ex pdict aūt distictionib3 ꝛ spāli ter ex quita p3 pmo ꝯ illū magi strū pdictū ꝙ ista ppō ois pposi vocal ē pticularis vl ista nulla p pō vocal ē negatiua seu quis alia simil cui9 act9 exercit9 repugnat actui signato fm modū loquendi natiqrū.i.cui9 existētia repugat suevitati caū cōi poito ē i solubi lis et sigt se eē falsā:p3 fm pdicta ꝛ sic cōcedit ēt ille magr ꝙ illa p pō ois ppo vocal ē fīa sigt seipsā eē falsā et falsificat seipsā ēt nullo caū poito s3 nulla ē rō qre illa sig ret se esse falsā pluſq alie iā dicte nā sic illa sigt cōsequutie se eē fal sā mediāte ppōne sigte ipsā esse falsa3 sic ēt alie.g ꝛc.Scōo seqr ꝙ aliq ppō sigt aliqualr eē qlit esse nō seqt ad eā p3 ex pdict ppoib3 Vñ ista ppō vocal ois ppōvocal ē falsa vel ēt ista.ois ppō vocal ē pticularis sigt seipsā eē falsā et tñ ad ipsā nō seqt ipsā eē falsā quia ista ꝯña nōvalet.ois ppō vocal ē falsa g ista propositio vocalis est fīa demōstrādo p ly ista.illāmet. ois ppō vocalis ē falsa.nā mētal sibi corrñdēs simplicit nihil v3vt p3 ituenti.Si vero obiciat ꝙ si il la ppō vocal.ois ppō vocalis est falsa sigt se eē falsā tūc ipsa sigt tā tū qtū sigt ista hec ppō vocalis ē falsa ipā demōstrata.ꝯña tenet si

cut arguebaꝛ in ꝑncipio capituli scđo correla° ȝ falsitas ꝯsequētis ꝑbaꝛ sicut ibidē qa scđa ē īptinēs ꝑme cū ñ sequaꝛ ex ea nec sibi repugnet vt mō dictū ē ⁊ p ꝯñs si secūda sigret q̄tū alia q̄ est sibi iptinēs pi rōe sigret q̄tū quis alia īptinēs sic arguebaꝛ ibideȝ de istis duabȝ hō ē asin⁹ et hec ē vera hō ē asin⁹: Rñdeo ad h̄ et dico ꝙ nō ē simile hic et ibi.ꝑmo qa illic secūda ꝑpō est simpliciꝛ imptinens ꝑme.i.nec seqūs nec repugnans hic vō illa ē īptinēs seqūs respectu ꝑme ȝ nō ē īptinēs repugnās qa repugnat ꝑme sicut pȝ ītuenti mō rōe repugnācie quādoꝙ vnū sigt idē ꝙ aliud vt t̄mi⁹ infinit⁹ sigt ideȝ ꝙ t̄min⁹ finit⁹ sibi ꝯ̄dictori⁹ añq̄ sibi ꝑponereꝛ nega°: scđo dico ꝙ ñ est iterū simile qa lȝ hic scđa nō seq̄ꝛ ex ꝑma i ꝯña simpl̄r bona tñ seq̄ꝛ sibi ꝯ̄dȝ qd que coīꝛ vocaꝛ ꝯña vt nūc nō sic aūt est ibi quare ⁊c̄. De h̄ tñ q̄tū ad pñs non curo. Ter° dico et magis ad ꝑpositū ꝙ nō ē simile qa lȝ scđa ꝑpo° non sequaꝛ ex ꝑma sola:tñ seqtur ex ea mediāte ꝑpōne significāte ꝑmā ꝑpōnē eē sic bene seq̄ꝛ ois ꝑpō vocalis ē falsa ⁊ hec ꝑpō ē ipa demōstrata ergo hec ꝑpō est falsa demōstrata eadē:nō sic autē ē ibi hō est asin⁹ g̃ hec est v̄a hō ē asin⁹ vt pȝ ītuēti:igiꝛ ⁊ h̄ sufficit ad hec ꝙ illa ꝑpo° dicaꝛ sig̃re se eē falsā nec debȝ aliqs mirari si dicaȝ aliquā ꝑpōnē sig̃re se ipsā eē falsā.iō ꝙ ex ipa mediante ꝑpōne sig̃nte ipsā esse.seq̄ꝛ ipsā eē falsā qa oms ꝯcedūt ꝙ ista ꝑpō sortes dicit falsū in casu posito ī distictione scđa sigt se esse falsā et tñ certū ē ꝙ nō sigt se eē falsā se sola sed mediāte casu scȝ mediāte illa ꝑpōne sortes dicit illaȝ et nullā q̄re ⁊c̄. Si vero dicaꝛ ꝙ si tales ꝑpōnes non sig̃nt se esse falsas nisi mediātibȝ aliis quas ñ sig̃nt et q̄ nō seqūnꝛ ex eis seq̄ꝛ ꝙ iste ꝑpōnes ois ꝑpō vocalis ē pticularis ois ꝑpo° vocaꝛ ē falsa possēt sig̃re ⁊ nō sig̃re intellectui se esse falsas. ꝯña tenet ex eo ꝙ nō sig̃nt se eē falsas nisi mediātibȝ ꝑpoibȝ sig̃ntibus eas esse. Si igꝛ ītellect⁹ nō adūteret ēca hmōi ꝑpōes mediātibȝ qbȝ ille ꝑpōes sig̃nt se esse falsas tūc ille ñ sig̃rēt se eē falsas. Rñ° cōcedēdo ꝯñs sicut idē ꝯcederē de ista ꝑpōne sortes dicit falsū. Vñ ex h̄ seq̄ꝛ istud t̄ciū correlariū ꝙ aliqua ꝑpō sigt seipsā eē falsā q̄ tñ nō sig̃ret se eē falsā nisi ītellect⁹ aduerteret aliq̄ ꝑpōnē aliā ab ea distictā quā nō sigt ymo q̄ sibi ē īptinēs pȝ ex dictis. His visis et iuestigato qd nomis ꝑpōnis hñtis reflexionē sup̄ se:Nūc sciēdū est cui ꝑpōni possit dictū quid nomis cōpetere ⁊ vtrū possit cōpetere ꝑpōni mētali ꝑpe dicte. Circa quod ꝑmo ꝑmittūt q̄daȝ suppositiones. Prima suppo° ꝙ cuȝ sig̃tio vt sup̄ dictū est sit idē ꝙ alicui⁹ obiecti potētie cognitiue rep̄ntatio. iō sic rep̄ntatio pōt fieri dupliciꝛ sic et sig̃tio. scȝ obiectiue ⁊ formaliter. Exēplū ꝑmi. dicim⁹ eni ꝙ ymago regis sigt regeȝ nō qdē formaliꝛ ȝ obiectiue. Exemplū scđi. dicim⁹ eni ꝙ cōcept⁹ mētaꝛ queȝ hab eo de rege signifi

cat regē nō quidē obiectiue ſ3 formalit̄ quia eſt formalis cogni° regis. Scōa ſuppo° ē ꝙ ſigr̄e aliqd obiectiue nihil aliud ē q̄ eē obiectū alicui⁹ cognitionis formal̄ ſignificare vō formalit̄ nihil aliud ē q̄ eē formalē cognitionē alicui⁹ obiecti. Tercia ſuppo° ē ꝙ quel3 res q̄tu3 ē de ſe pōt ſigr̄e ſeipſā. pmo° obiectiue p3 ex dict̄ qa q̄lib3 res q̄tu3 ē de ſe eſt cognoſcibl̄is. et iō appet ꝙ q̄lib3 ꝑpō ſiue naẗaliter ſiue ad plm̄ ſign̄s poteſt ſigr̄e ſeipſā illo°. Quarta ſuppoſitio: nulla res creata pōt diſticte ſigr̄e ſeipſā ſcōo° ſc3 formalit̄: p3 qa nulla res creata pōt eſſe ꝑpa ⁊ diſticta cognitio formalis ſuipſi⁹. igit̄. ꝯn̄a tenet ex dictis: an̄s cōit̄ tenetur ⁊ l̄3 poſſet m̄tiplicit̄ ꝓbari ſed qa l̄i h3 alibi ꝓbari iō quo ad pn̄s ſuffi cit mihi iſta ꝓba° qa ſi aliqua res creata poſſit eē ꝑpa et diſticta cognitio formal̄ ſuipſi⁹ pi rōne q̄l3 cognitio eēt ꝑpa et diſticta cognitio ſuipſius q2 nō ppet maior rō de vna cognitiōe q̄ de alia. ſ3 ꝯn̄s ē fl̄m vt appet. qa tūc q̄lib3 cognitio eſſet cognitio reflexa. Etiā p3 ad expiētiā qa cogni° qua cognoſco hoīe3 n̄ ē cogni° ſuipſi⁹. Dico aūt notāter i hac ſuppōne res creata: qa cogni° diuina eſt cognitio ſuipſius: dico etiā notāter cogni° ꝑpa ⁊ diſticta qa aliq̄ cogni° creata poſſet eē cognitio cōfuſa ſuipſi⁹ ſic cōcept⁹ a quo ſumit̄ iſte t̄i⁹ ens vel iſte t̄min⁹ q̄litas vel iſte t̄min⁹ cognitio ē cogni° ſuipſi⁹ nō qdē ꝑpa ⁊ diſticta ſ3 cōis ⁊ cōfuſa. Quita ſuppoſitio eſt ꝙ nulla ꝑpō vocalis vel ſcripta pōt ſignificare ſeipſā vel aliqd aliud ſcōo°. ſ3 ſolū pmo° p3 qa nulla talis pōt eē formalis cogni° potētie cognitiue et iō ſi aliqd ſig̃t illō obiectiue ſig̃t ſolū ſic ymago regis ſig̃t regē vel circul⁹ taberne ſig̃t vinu3: et ſicut dicitur de ꝑpōne vocali aut ſcripta: ita ꝓporcionaliter pōt dici de mētali ad plm̄ ſig̃nte q̄tu3 ad illa que ſig̃t ad placitū. et hec omnia patent intuēti. Sexta ſuppo° quelibet ꝓpoſitio vocalis vel ſcripta p pus ſig̃t ſeipſā q̄ aliqd aliud p3 qa ex quo talis ꝑpō ſig̃t aliqd obiectiue ſolum nō ſtat ꝙ ſig̃t aliqd aliud et nō ſeipſā ſ3 bene eꝯ ſicut nō ſtat ꝙ circulus taberne ſignificat vinu3 et non ſeipſu3 ſed bene ecōtra: igitur ⁊c. Conſequentia tenet quia illud ē pus a quo non cōuertitur cōſequētia ſubſiſtendi ergo quelibet res p pus obiectiue ſignificat ſe ipſa3 q̄ aliqua3 aliam re3. et ſicut dico de vocali ꝑpōne vel ſcripta. ita pōt dici de mētali ad plm̄ ſignificante ꝙ p pus ipſa ſig̃t ſeipſā obiectiue q̄ aliquid aliud. Et dico ꝙ p pus ſignificat ſeipſa3 et nō dico ſeipſā eſſe vel nō eſſe ꝓpoſitione3 quia hoc eēt ꝯtra dicta ⁊ multū refert int̄ iſta vt p3 intuēti. Iſtis ſuppoſit̄ ponā3 aliquas ꝓpoſitiones q̄ forte aliqbus pma facie appebūt extranee ⁊mirabiles ſ3 certe ſū certus ꝙ cōſiderātib3 bene rōes et motiua ipaꝝ tande3 appebunt vere et rōnales

Prima cōclu° eſt nulla ꝓpoſitio mentalis ꝑpe dicta poteſt ſignificare ſeipſā eē falſa3. ꝓbatur quia

seq̄ret ꝙ aliq̄ cogni° creata posset esse formalis cogitio ꝓpa ꝛ distin cta suiipsi⁹. ꝯñs est ꝯ q̄rtā suppoꝫ ꝯñtia ꝓbat̄ qa si itellect⁹ possꝫ for mare ꝓ pōem mētalē ꝓpe dictā si gnīte seipsā esse falsā sicut vbi grā istā mētalē hec est flā demrāndo seipsā: nūc ꝯstat ꝙ illa cogitio erit cogni° disticta suiipsi⁹: qa cogitio repn̄tās seipsā eē falsā disticte re pn̄tat seipsā vt notū est igit̄. Con firmat̄ ista rō nā itellectus nō pt̄ forāre ꝯceptū singularē seu cōce ptū ꝓ nōis demrāti signtē seu demrāntē seipsā sicut pꝫ ex q̄rta sup pōne ḡ non pōt forāre ptū qȯ sigt̄ distictevel demrāt seipsū qa nō ē maior rō de vno q̄ de alio. Scōo ꝓ bat̄ dicta ꝯclusio: qa alias seq̄ret ꝙ essent due ꝓpones mētales ꝓpe dicte q̄ꝝ tñ oīno sigrent idē ꝛ sup ponēnt ꝓ eodē ꝛ eodē° ꝛ tñ vna ea rū essꝫ falsa et alia v̄a. ꝯñs est flm̄ ꝛ ipossibile qa cū tales ꝓpōes habēnt ptes oīno siles ꝛ eiusdē spēi ꝛ p ꝯñs cū tales sigificēt naturalr̄ oīno eodē° se habebūt ad v̄itatē ꝛ flsitatē. Sꝫ ꝓbat̄ ꝯñtia de istis du abus hec est flā demrāndo seipsā et hec ē flā demrāndo p̄mā. p̄ma est flā qa flsificat seipsā ꝛ scōa ē v̄a qa dicit p̄mā esse falsā ꝛ ita ē. Si eni itellectus possit forāre illā p̄mā vt dicit adūsari⁹ tūc ꝯstꝫ ꝙ il la est flā qa flsificat seipsā ꝛ scōa ē v̄a vt iā dictū est ꝛ tñ tmi illaꝝ ꝓ pōnū oīno sigt̄ idē ꝛ ꝓ eoȯ suppo nūt vtꝫ ituēti q̄re ꝛc̄. Cōfirat̄ ista rō qa ꝓpō eadē ꝯdicit v̄tꝗ ip̄arū ḡ si vna eaꝝ est v̄a ꝛ reliq̄: ꝯña no ta est añs pꝫ p silr̄. qa si itellect⁹ possit ꝓducē istas duas mētales hec ē v̄a demōstrādo seipsā ꝛ hec ē v̄a demōstrādo eādē p̄mā tūc e adē mētalis erit ꝯdictoria vtriꝗ p̄dictaꝝ scꝫ ista hec ñ ē v̄a demō strādo eandē quā alie demōstrāt qa nulla alia ꝓpō videt̄ illis ꝯdi cere igit̄. ita erit i ꝓposito qa non appet aliq̄ rō diūsitatꝭ sufficiens. Ter° ꝓbat̄ dicta cōclu° qa si det̄ oppoitū seq̄t̄ ꝙ eadē ꝓpō mētalis ꝓpe dicta erit silv̄a ꝛ falsa: ꝯñs ne gat̄ ab oibꝫ ꝛ ē ꝯ dicta. In quīta ꝯclusiōe p̄ncipali scōi capituli: Et ꝯña appet qa poito intellect⁹ for maret istā mētalē hec ē falsa demōstrādo seipsā sic ponit adūsari us tūc ꝓbo ꝙ illa ē vera ꝛ falsa ꝙ sit falsa lꝫ ponit adūsari⁹ qa falsifi cat seipsā. sꝫ ꝙ sit vera oñdo sic qa q̄litcūꝗ p eā sigt̄ eē fm totalē ei⁹ sigtionē ita ē ḡ est vera. ꝯña tꝫ ex dictꝭ i quīta cōclusiōe p̄ncipali se cūdi capituli. Añs ꝓbat̄ ꝙ p eaꝫ fm totalē ei⁹ sigtionē p̄cise sigtur ipsā eē falsā ꝛ ita ē igit̄. nec valet obiectio quā aliq dāt dicētes ꝙ il la nō sigt̄ solū se eē falsā sꝫ ēt se eē v̄aꝫ: lꝫ etiā ex p̄dictꝭ satis apparet esse falsum etiam nec valꝫ alia so lutio quā qdā magr̄ dat dicēs ꝙ talis ꝓpō ꝛ q̄libꝫ ꝓpō sigñs seipsā eē falsā sigt̄ etiā cū lꝫ se nō eē flaꝫ qa sigt̄ flm eē ꝙ ip̄a sit falsa: iō di cit ꝙ optet ꝙ sigtio talis ꝓpōnis explicet̄ p copulatiuā ꝯpositā ex ptibꝫ ꝯdicētibꝫ sicut p istā copulatiuā alit̄ ē q̄ hec ꝓpō sigt̄ et non est alit̄ q̄ hec ꝓposi° sigt̄. Salua tñ sui reuerētia ꝙ hec rn̄sio nō valet i ꝓposito declaro. qa lꝫ forte ꝓba

bilr possȝ dici illo⁹ de ꝓpōe ad plȝ sigͣnte: tn̄ nō sic pōt dici de ꝓpōne mētali ꝓpe dicta qa nō est possibile ꝙ vna ꝓpō simplex naturalr̄ sigͣns repn̄tet sic ꝯ̄dictorie seu habeat sigͣtiões ꝯ̄dictorias. Nā q̄tū repugͣt ꝯceptui q est naturalr̄ ⁊ ꝓpe repn̄ta⁹ hōis ꝙ sit naturalis et ꝓpa sigͣtio asini tm̄ repugͣt vl̄ magis vni ꝓpōi simplici q̄ naturalit̄ repn̄tat vnū sēsū cōtradictoriū qȝ repn̄tat aliū sensū ꝯ̄dictoriū eideȝ ⁊ h̄ estio eē clar⁊ cuilibȝ sano itellectui. Quarto ꝓbat̄ ꝯclusio qa si nō esȝ v̓a seq̄ret ꝙ due ꝓpōes mētales ꝓpe dicte adiuicē ꝯ̄dictorie essent sil̄ false. ꝯn̄s est absurdū. et ꝯn̄am decl̄o qa si det̄ p aduͣsariū illa mētalis h̄c est fl̄ā demr̄ando ipsā tūc ꝯstat: ꝙ ipsa est f̄ſa. sȝ ꝓbo ꝙ etiā sua ꝯ̄dcoria est fl̄ā q̄ ē ista nō h̄: est f̄ſa demr̄ando eādē qa nō pōt meli⁹ dari ꝯ̄dictō q̄ ꝑponē do negationē toti ꝓpōi. Sȝ ꝙ ista sit f̄ſa ꝓbo qa al q̄lr̄ sigͣt p eā f̄m ei⁹ totalē sigͣtionē nō esse q̄lit̄ ē. g̃ est f̄ſā. ꝯn̄a tȝ ex dictis in q̄nta ꝯclusione p̄ncipali scd̄i capl̄i. ⁊ an̄s pȝ qa p eā sigͣt suā ꝯ̄dictoriā n̄ eē fallā q̄ tn̄ est f̄ſā vt notū est. Cōfirmat̄ ista rō qa si det̄ talis hec est v̓a demr̄ando suā ꝯ̄dictoriā ꝯstȝ ꝙ ipsa est falsa qa f̄sifcat seipsā vt pȝ ex q̄rta distictiōe sȝ ꝙ etiā sua ꝯ̄dictoria sit falsa pȝ qa ꝯ̄dc̄toria est hec. hec non est v̓a demr̄ando ipsāmet vel saltē nō. hec est v̓a f̄ȝ illos q ponūt ꝙ negatio debȝ ꝑponi toti ꝓpōi ꝙ nō videt̄ esse necc̄m in ꝓpōib⁹ singl̄aribus. Sȝ qcquid sit de h̄ appet. ꝙ illa neg̃tia sit f̄ſa qa sigͣt seipsā nō esse v̓am ⁊ p ꝯn̄s falsificat seipā sigͣndo se esse falsā sicut pȝ ex t̄cia distictōe suppositꝰ. Nec vȝ illa rō quā mgr̄ ille p̄dc̄ts dat salua eius reuērentia scȝ ꝙ tal̄ ꝓpō sigͣns se esse falsā sicut ista h̄c ē fl̄ā demr̄ando seipsā. vel hec est v̓a demr̄ando suā ꝯ̄dc̄toriā equalet vnī copulatiue seu expōit̄ p vnā copulatiuā c⁹ vna ps ē ipsamȝ ⁊ alia ps est vna ꝓpō sigͣns ipsā n̄ esse falsā sicut ista hec est falsa demr̄ando seipsā exponit̄ sic hec est falsa ⁊ fallū est ꝙ hec est falsa ⁊ it̄ ꝓporcōalr̄ de aliis ⁊ ꝓpt̄ h̄ ei⁹ ꝯ̄dictoria debȝ sūi ꝑponēdo ꝯ̄dictoriā toti ꝓpōi ⁊ debȝ negatio ferri sup̄ illos ābos sensus q̄s exp̄mūt ptes copulatiue ⁊ sic ꝯ̄dictoria ei⁹ debȝ sūi p disiūctiuā de ptib⁹ ꝯ̄dicētib⁹. ⁊ iō illa n̄ hec ē f̄ſa equalȝ huic disiūctiue hec n̄ est f̄ſa vel n̄ est fl̄m ꝙ hec est fl̄ā demr̄ando p ly hec illāmet ꝓpōeȝ hec ē fl̄ā cui volumus assignare cōtradictoriā mō illa disiūctiua est v̓a p scd̄a pte ⁊ iō ꝯ̄dictoria est v̓a q̄ eqpollet illi disiūctiue ⁊ ꝯ̄dicit illi hec est falsa. vn̄ ꝙ ista r̄nsio nō vȝ appet p̄⁹ quia vt iā dictū est quicq̄d sit de ꝓpōib⁹ ad plm̄ sigͣntib⁹. tn̄ non videt̄ possibile ꝙ illa ꝓpō mētal̄ possit hr̄e tales sensus repugͣntes Scd̄o nō videt̄ ꝙ talis ꝓpō cathegorica debeat expōi p copl̄atiuā cui⁹ ipsa est ps aut ei ꝯsimilis qa sic idē exponēt̄ p seipsū nec valet dictū magistri p̄dicti dicentis ꝙ qn̄ in illa copulatia exponēte ponit̄ illa ꝓpō ꝯsimilis ꝓpōni exponende ꝙ tūc ab ea rescindit̄ relle

xio sig̃tiōis quā hēbat sup̄ se ꝓpō exponēda: ꝙ hoc nō valaat patet maīfeste p̄mo q̄a cū3 loq̄mur de ꝓpōne mētali nat̄alit̄ sig̃nte non ē in potestate nostra aufferre suā reflexione3 ab ea seu sig̃tionē reflexa3. Scd̄o q̄a si ab ea aufferret̄ hui⁹ reflexio tūc p3 intuēti ꝙ illa ampli⁹ nō sig̃ret se eē fallā ꝛ ꝓ̄se quens copulatiua cui⁹ ip̄a eēt ps nō exponeret ꝓpōnē sig̃ntē se esse fallā vt posset euidēt ondi: s3 n̄ curo hic insistere q̄a h̄ reputo manifestū cuilib3 aduertēti: sic ergo ex dictis app̄et cōclu° satis eē ꝓbata Ex p̄dicta cōclusione īferūt̄ quatuor correlaria. Primū ē īpossibile est intellectui formare ꝓpōne3 vle3 mētalē ꝓp̄e dictā sig̃ntē omnē ꝓpōnē mētalē eē f̄lā sic istam mētalē oīs ꝓpō est f̄la vl' istā oīs ꝓpositio mētal' ē falsa ꝛ hoc itelligēdo s̄biectū suppōnē ꝓ seip̄a hoc p3 q̄a sic illa sig̃ret seip̄ā eē falsa3 qd̄ ē cōtra cōclusionē et iō si itellect⁹ formaret aliquā ꝓpōnē t̄le3 s̄biectū ip̄si⁹ suppoīt nō ꝓ ip̄amet s3 ꝓ qual3 alia ab ip̄a ꝛ sic talis ē possibilis et in casu eēt vera sic p3 de se: ꝛ ampli⁹ patebit īferius. Secūdū correlariū ꝙ īpossibile est ītellectui formare ꝓpōnē mētale3 ꝓp̄e dictā sig̃ntē aliquā alia3 esse falsā que sig̃t eādē esse falsa3 sicut istā mētalē hec ē falsa demōstrādo istā hec ē falsa que demōstrat p̄mā p3 ex dictis quia talis sig̃ret seipsā eē falsā nā cū3 iste due tota lit̄ cōsimilit̄ se habeāt ad veritatē et falsitatē quelib3 ip̄aꝝ significando alterā ip̄sarū esse falsa3 significat etia3 seipsa3 esse falsam Itē sicut vna cogni° nō potest eē forālis ꝓp̄a ꝛ disticta cognitio sui ip̄si⁹ ita nō pōt eē formalis cognitio alt̄i⁹ formalis que sit disticta cognitio suip̄si⁹. verbig̃ra sicut ꝯcept⁹ homis non ē disticta cogni° suip̄si⁹ sic nō ē disticta cogni° sue cognitionis g̊ ita erit ī ꝓposito ꝙ sicut ꝓpō mētalis nō pōt significare seipsā nō eē fallā: sic nō pōt sig̃re aliā eē falsā que alia sig̃t tāde3 eē falsā q̄re ꝛc̄. Ter° seq̄t̄ ꝙ ītellect⁹ nō pōt formare ꝓpōnē mētalē ꝓp̄e dictā que significet suā cōtradictoriā eē verā: sicut istā mētalē hec ē vera demōstrādo suā cōtradictoriā vel istā quodlib3 istoru3 est verū demōstrādo suā cōtradictoriā ꝛ istā de⁹ ē p3 ex dictis: Et pari rōne pōt dici īpossibile ē ītellectū formare aliquā talē ꝓpōne3 mētalē sig̃ntē aliā esse verā q̄ sig̃t illā esse falsā vt talē hec ē vera demōstrādo p ly hec hāc ꝓpōnē hec est f̄la q̄ demōstraret p̄mā. Quarto seq̄t̄ ꝙ intellect⁹ nō pōt formare aliquā ꝓpōnē mētale3 ꝓp̄e dictā ypothetica3 cui⁹ vna ps sig̃t illa3 ypotheticā eē falsā sic talē de⁹ ē. ꝛ hec copulatiua est falsa demōstrādo ip̄sāmet copulatiuā vt pt3 ex p̄cedētib3. Secūda cōcl° nulla ꝓpō mētalis ꝓp̄e dicta pōt sig̃re seipsā eē verā patet p p̄mā rōne3 p̄me cōclusionis. Scd̄o ꝓbat̄ q̄a si talis posset sig̃re seipsā eē verā pari rōne aliqua posset significare seipsā eē falsā: Cōseq̄ns ē cōtra p̄mā cōclusionē cōseq̄ntia est nota ex quīta cōclusione. Possent similia

correlaria que posita sunt in pma
cōclusione de ꝑpōne significāte se
ipsā esse falsā hic poni de ꝑpōne
signte se eē verā. Ex istis p3 ꝙ sic
nulla ꝑpō mētalis ꝑpe dicta pōt
sigre se eē falsā vl se eē verā vt di
ctū ē sic nec aliqua talis pōt sigre
se nō eē verā vel se nō esse fallam
Tercia cōclu° ē nulla ꝑpō mēta-
lis ꝑpe dicta pōt habere reflexio
nē sup̄ seipsā p3 ex dictis qa sicut
talis ꝑpō nō pōt sigre se eē vera3
aut se nō eē va3. sic nō pōt sigre se
ipsā aliqlr eē vl nō esse puta se eē
pticularē vel se nō eē pticularē et
sic de aliis. qa nō appet maior rō
de vno q̄ de alio sic p3 intuēti q̄re
zc. Hic tn̄ adūtendū ē ꝙ illa q̄ hic
dixi de propōe mētali itelligo sp
de tali prope dicta cāta qa de mē
tali prope dicta icreata q̄ ē de⁹ nō
ē dubiū quī sic de⁹ ē distincta co-
gni° formal sui ipsi⁹ sic ipa sigt se
ipsā eē va3 q̄re h3 reflexionē sup̄
se. Scđo adūtēdū ē ꝙ illa q̄ dixi i
telligo de sigtione formali qa sat
notū ē ꝙ qlibet mētalis prope di
cta pōt obiectiue sigre seipsa3 esse
va3 vl falsā pticularē vel vniūsalē
z sic de aliis qa pōt eē obiectū ali
cui⁹ formalis cognitionis sigtis
illo° l3 de tali sigtione cōit n̄ itel-
ligit q̄n fit mētio de sigtione pro
pōnis mētalis nec h̄ ē ad ꝑpositū
S3 cōtra dicta orit dubita° fortis
sima videt enī ꝙ aliq̄ propō men
talis prope dicta possit sigre seip
sā eē falsā qa certū ē ꝙ possū forā
re istā aliq̄ propō mētalis ē falsa
nā i casu ista ē vera. ponam⁹ g̃ ꝙ
ipa maneat i mēte mea qualibet
alia destructa vel ꝙ oēs alie sint
destructe vel oēs alie vē tūc p3
ꝙ falsificat seipsā qa sigt aliqua3
propōnē mētalē eē falsā z nulla ē
falsa preter ipsā q̄re zc. Scđo sor
tes potest habere in mēte sua istā
propōnē plato cōcipit falsū et nul
lā aliā. Similr et plato pōt habe
re ista3 in mente sua sortes conci
pit falsū et nullā aliā z tunc patet
ꝙ quelib3 istarū falsificat seipsa3
qa n̄ sūt ambe vere z qua rōe vna
eēt va z eadē rōne alia q̄re quel3
sigt se eē fla3 z mlta similia argu
mēta ꝯ istā ꝯclu°nē z sua correla
ria possent fieri q̄ dimitto causa
breuitatis. ꝓ solutiōe istoꝝ et sil
oi3 pono aliq̄s ꝯclu°nes siue ꝑpō
nes. Prima ē ꝙ ps ꝑpōis mētal
ꝑpe dicte n̄ pōt supponē ꝓ ipamet
propōne cui⁹ ē ps. ista propō satis
seqt ex propōib3 supdict sicut p3
intuēti. tamē ad huc ꝓbo eā sic et
capio istā ꝑpōnē mentale3: omis
cogni° mea quā n̄ itelligo alia co
gnitione ē i mēte mea ista ꝑpōne
formata i mēte si dicas ꝙ sbiectū
ipsi⁹ supponat ꝓ ipa ꝑpōne ergo ꝑ
diffinitionē suppōnis sbiectu3 ei⁹
vificat de ꝓnoie demonstrante il
lā ꝑpōnē mediante copula talis
ꝑpōnis et ꝑ ꝯn̄s ista singularis si
formet erit vera sc3 hoc est cogni
tio quā n̄ itelligo alia cognitione
demēstrādo illā ꝑpōnē hoc aute3
nullo modo potest dici qa eo ipo
ꝙ ego demōstro eā itelligo ipam
intellectione alia ab ea puta per
ipsum pronomen demonstratiuū
et ꝑ ꝯsequēs illam vniuersalē de
mōstrādo illa singlis icludit ꝯ̄di

ctionē quare sequit̄ ꝙ subiectum illı⁹ singularis nō suppōit ꝓ seipā et pari rōne pōt dici de aliis. quare ꝛc̄. Secūdo capio istā mētalez. oīs ꝓpō mētalis ē vniūsalis. si dicas ꝙ p̄dicatū supponit ꝓ seipsa g̃ p diffinitionē suppōnis hmōi predicatū v̄ificat̄ de ꝓnōie demōstāte illā ꝓpōnē mediāte copula ipsius ꝛ p ꝯn̄s hec singularis erit v̄a si formet̄ sz hec ē vniūsalis illa p̄ma demōstrata qđ est fl̄m g̃ pz ꝙ illud p̄dicatū nō supponit ꝓ illamet ꝓpōne ꝛ p ꝯn̄s ita erit i aliis Et si dicat̄ ꝙ illō p̄tuz sig̃t indr̄n̄t quālzvlꝫ ꝓpōnē g̃ pı rōe q̄ supponit ꝓ aliq̄ tali sic ēt suppoēt ꝓ illa ꝓpōe cui⁹ ē ps cū ip̄a ē vniūsalis Rn̄° negando ꝯn̄am qa q̄uis iste t̄min⁹ ens īfinitū significet idr̄n̄t omia entia tn̄ nō suppōit ꝓ quolz ente qđ ē sz solū supponit ꝓ deo et ita pōt dici i ꝓposito. Scđa cōclu° pars ꝓpōnis mētalis ꝓp̄e dicte n̄ pōt suppōnē ꝓ ꝯ̄dictoria illı⁹ ꝓpōnis cui⁹ ē ps pz ex p̄dicta ꝯclusione qa ad h̄ ꝙ alique ꝓpōnes cōtdicāt oportz ꝙ tı̄cāꝝ supponāt ꝓ eodē cū g̃ t̄min⁹ ꝓpōnis nō possit suppōnē ꝓ illa ꝓpōne cui⁹ ē pars nec ēt t̄min⁹ ꝓpōnis q̄ sibi ꝯ̄dicit poterit suppōnē ꝓ eadē re q̄re ꝛc̄. Tercia ꝯclu° ps ꝓpōnis mētalis ꝓp̄e dicte n̄ pōt suppōnē respectu hui⁹ t̄mi v̄uz ꝓ ꝓpōne sig̃nte illā ꝓpōnē cui⁹ illa ē ps eē falsa siue fl̄ificātē seipsā mediatevl' imediate siue respectu h⁹ t̄mi fl̄m ī ꝓpōe sig̃nte ipsā eē v̄az siue v̄ificātē se ipā pz ex dict̄ ꝛ ēt qa ex tali suppositiōe seq̄t̄ ꝯ̄dictio sicut ostendi possz ex p̄us dict̄. Et sicut dixi de suppōne huiusmōi t̄miōꝝ v̄uz et fl̄m. ita ꝓporcionalit̄ pōt dici respectu alioꝝ t̄ioꝝ sz possibile ꝛc̄ qa n̄ appet maior rō de istis q̄ de aliis. Quarta ꝯclu° ps ꝓpōis ad plm̄ sig̃nt̄ nō pōt supponē ꝓ ꝓpōe mētali ꝓp̄e dicta sibi corrn̄dente pz ex p̄dict̄ qa sbiectū ꝓpōnis ad plm̄ sig̃nt̄ et sbiectū mētal' ꝓp̄e dicte sibi corrn̄dēt̄ supponūt ꝓ eodē vt clarū ē. iō si tale sbiectū ꝓpōis ad plm̄ sig̃ntis supponat ꝓ mētali ēt sbiectū mētal' illı⁹ sibi corrn̄dētis supponeret ꝓ ip̄amet mentali qđ ē ꝯtra p̄mā ꝯclusionē: Ex istis q̄tuor ꝓpōnibz plura possēt īferri correlaria q̄ p̄ma facie videt̄ ext̄nea tn̄ diligēt̄ adūtēti p̄missa apparebūt vera. Per p̄missa eni ptz rn̄sio ad dubitationez. vnde dico ꝙ illa ꝓpō aliq̄ ꝓpō mētalis ē falsa in casu posito ē falsa nō qa falsificat seipsā sed qa p̄tū ꝓ nullo supponit qa nō supponit ꝓ ip̄ametvt dictū ē nec ꝓ aliq̄ alia qa nulla alia ē falsa ꝛ ꝓporcionalit̄ pōt dici de aliis duabz. Ex p̄dict̄ ēt ptz ꝙ si ista ꝓpō mētal' et nulla alia formaret̄ sz oīs ꝓpō mētal' est falsa ip̄a eēt falsa qa eius p̄tuz ꝓ nullo suppōit vt pz ex p̄ma ꝓpōe. Scđo seq̄t̄ ꝙ hec ōrō vocal' hec ꝓpō mētal' ē vera nihil demōstrādo p ly hec: nisi ꝓpōnē mātalē illi vocali corrn̄dētē nō eēt ꝓpō. pz qa nihil demōstraret̄ p eā qa nullaz haberet mētalē sibi corrn̄dētē sicut pz ex q̄rta suppōne. Cōclu° p̄ncipal' et vltima ē ista ꝙ quolz modo reflexionis sup̄dicto ꝓpō. vocal' scri

pta aut mētalis īpropē dicta pōt habere reflexionē sup̄ se p3 ex di stictionib3 sup̄dict:Et rō diu̇̄sitat̄ q̄re talis ꝓpō pōt hēre reflexionē sup̄ se et nō ꝓpō mētal' ꝓp̄e dicta ē hec q̄a talis ꝓpō ē signū ad plm̄ signs ⁊ solū obiectiue ⁊ nō forma lit' rep̄ntans vt p3 ex dict'.et ideo possum⁹ tale signū iponere ad si-gn̄dū quicq̄dvolum⁹dū⁰ i sic sign do sibi corrn̄deat signu3 mentale naf'alit' signs qd notāt addit' ꝓpt ꝓpōnē imediate positā et fm cor relariū ei⁹. nō sic aūt est de ꝓpōe mētali ꝓp̄e dicta q̄a ip̄a ē signu3 naf'alit' rep̄ntās et formalit' signs nec est i potestate nostra p tale si gnū sig̃re vt volum⁹vt notū ē q̄re ⁊c̄.Et hac ꝯclusione et p̄dict̄ p3 ꝙ oīs ꝓpō isolubilis est ꝓpōvocalis scripta aut mētal'cōit' dicta quia nulla isolubilis ē ꝓpō mētal ꝓp̄e dicta vt patuit.Scd̄o seq̄' ꝙ ꝓposi tionis vocal scripte vel mētal' cōī ter dicte ps pōt supponere ꝓ tota ꝓpōne cui⁹ ē ps.p3 ex p̄dict̄ et iō appet falsitas oppiōnis cuiusda3 doctoris solēnis salua tamē ei⁹re uerētia qui ponit ꝙ nūq̄ partes ꝓ pōnis possūt supponē ꝓ tota cui⁹ sūt ptes.h' enī i ꝓpōnib3 ad plm̄ si gn̄tib3 appet maifeste falsū sed ēt i mētalib3 īpropē dictis ps pōt si gr̄e totū vt sup̄ tactū ē.Cōcedo tn̄ ꝙ i eis ps pōt supponē ꝓ toto cui⁹ ē ps sicut ponit iste doctor: hoc tn̄ ip̄e nō ꝓbat. nec distingit q̄tū ad ꝓpositiōes mere ad plm̄ sign̄tes ⁊ alias qd tamē oport3 vt dictū est ideo nō sufficiēter respōdet ad in solubilia sicut p3.Si vō dicatur ꝙ

sicut p̄dicatū ē sup̄ ps ꝓpōnis me talis ꝓp̄e dicte nō pōt supponere ꝓ tota ꝓpōne cui⁹ ē ps.Sic potest idē ꝓbari de ꝓpōne ad plm̄ sign-te quia capio istā ꝓpōnē vocale3 omis ꝓpō vocalis ē vniu̇̄salis.Si dicas ꝙ p̄tu3 supponit ꝓ illa ergo p diffinitionē suppōnis hui⁹mōi p̄dicatū verificat' de ꝓnoie demō strāte illā ⁊ p ꝯ̄s ista singularis erit vera hec ē vniu̇̄salis demon-strādo illāmet q̄re ⁊c̄. Ad hoc rn̄ deo cōcedēdo an̄s cōsequēs ⁊ con sequētiā:et dico ꝙ illa singularis ē vera nō quidē in voce s3 i mēte sicut p3 intuēti nec oport3 ad hoc ꝙ aliquis t'min⁹ vocal' supponat ꝓ aliqua re ꝙ talis t'min⁹vocalis v'ificat' de ꝓnominevocali demō strāte illā rē quia daret' instātia in multis sed sufficit ꝙ cōceptus mētalis t'ıs termi verificetur de ꝓnomine mētali demōstrante rē illā ꝓ qua supponit sic aūt ē in ꝓ posito.nō sic aūt pōt dici deꝓposi tione mētali ꝓp̄e dicta vt pt3 in-tuenti q̄re ⁊c̄.Sequit' ergo ꝙ non est simile hic ⁊ ibi. Si vero dicat' iteru3 ꝙ ego in sup̄dict̄videar ne gare expientia3quia cōitervidet' hoīes expiri ꝙ sicut possent invo ce formari ꝓpositiones cuiusvna pars supponat ꝓ ip̄a tota que sig̃t seipsam essevera mvel falsam.ita videtur ꝙ possunt in mente.vide tur enim ꝙ sicut possumus forma re talem propositionēvocale3 hec est vera demonstrando seipsam ⁊ significando seipsam esse veram. ita possumus formare talem ꝓpō nem mentale3.Ad hoc respōdeo

ꝙ ego nõ nego experientiã. vñ licȝ ita appeat illa tñ expientia ē flã Cã vo appentie est multiplicitas fantastica hoc est magna silitudo ppõnũ ad plm signtiũ ad ppões mentales ppe dcãs qa eni in multis sũt similes. appet enĩ ꝙ sunt similes quo ad hoc et hec est origo ⁊ radix difficultatis tocius pncipalis ipsoꝝ insolubiliũ. Causa vo defectus in eis est diũsitas: qa nõ est oino silr in pdictis ppõnib⁹ sicut ostensũ est p ratiões efficaces iõ appentia opposita est falsa nec est expientia. sic eniȝ apparȝ nob ꝙ habeam⁹ expientiã de multis opatõnib⁹ intellectus quã tñ non habemus sicut appet nobis de ppõnes mẽtales oino similr cõponunt ex pluribus ptibus vt vocales eis corrñdẽtes qđ est tñ falsuȝ vt dictũ est supius in p.° caplo.

P Ostq̃ iuestigatũ est qd nominis ppositõis insolubil ⁊ ostensũ cui ppõni dictuȝ quid nomis possit cõpetere. nunc spealr vidẽdũ est de taliũ ppõnũ vitate aut falsitate. ⁊ p hoc appebit q̃liter sit rñdendũ ad tales ppositiones q̃ cõmunr dicũr ĩsolubilia. Circa autẽ hoc primo premittã aliq̃s suppositiones. secũdo ponã ꝯclusiones q̃tũ ad pmũ Prima suppõ est hec omis ppõ insolubilis habet aliquã ppositioneȝ mẽtalẽ pprie dictã sibi correspõdentẽ patȝ quia omĩs talis ẽ propositio ad placitũ sigñs vt dictũ ẽ in capitulo pcedẽti sȝ omis ppositio ad placitũ sigñs habȝ mẽtalẽ pprie dictã sibi correspondẽteȝ vt pȝ q̃a ex hĩ dicit ppõ vt patȝ ex pmo capitulo. Scda suppõ cuiuslibet ppõnis insolubilis ⁊ alicuius ppõis mẽtalis ppe dicte, sibi corrñdentis tmi sibiĩuicẽ corrñdẽtes sigñt idem ⁊ p eodẽ supponũt patet ꝙ ita est in omibus aliis. v̓bi grã. hui⁹ ppõnis vocalis hõ est animal ⁊ ppõnis mẽtalis sibi corrñdentis. termĩ sibiĩuicem corrñdentes lcȝ subiectũ illius vocalis homo est aĩmal et subiectũ mẽtalis sibi corrñdentis sigñt ideȝ ⁊ p eodem supponũt ⁊ ita est de pdicato. g̃ et sic erit in omĩbus aliis qa non est maior rõ de vna q̃ de alia etiam alir ppões inter se corrñdentes non sigñt idem si tmini sibiĩuicẽ corrñdentes non sigñrent idem q̃re ⁊c̃. Tercia suppositio q̃ litercũq; p ppõnem insolubilẽ significatr ad plm talr per aliquã ppõnem mentalẽ vel aliq̃s mentales significatur naturalr. appȝ qa ita est in omĩbus ppõibus ad plm sigñtib⁹ immo generalr nullum signum potest aliquid significare nisi mediãte signo significante il lud idem naturalr. verbi gracia circulus taberne nõ pt alicui sigñre vinuȝ nisi habenti in mente cõceptũ naturaliter sibi representãtem vinũ vt patet aduertẽti quare ⁊c̃. Quarta suppositio q̃libet ppositio insolubilis est falsa ex eo qa sĩficat seipãȝ siue sigt se esse falsam vt pȝ aduertenti ⁊ cõiter cõseqr oĩbus q̃re ⁊c̃. Ex q̃ seqr ꝙ q̃libet ppõ sigñs pcise seipãm esse verã est vã pȝ ex pdcã suppõne pȝ ex hoc etiã ꝙ nõ apparet ra

tio⁹maior q̄re deberet dici flā. v-
bi grā. ista vocalis hec est v̄a de-
mōstrādo p ly hec ipsāmet ⁊ ꝓpō
mētalis sibi corrn̄dens est v̄a qa
nō appet rō q̄re debēt esse flā igr̄
⁊c̄. S₃ tn̄ si aliq̄s dicēt ꝙ ābe ille
essent false certū est ꝙ oppositū n̄
pōt ostendi a p̄ori s₃ bn̄ a posteri
ori sicut oss₃ postendi. s₃ non curo
quia satis appet adūtenti. Istis p̄
missis ponā aliq̄s ꝯclusiōes p̄ma
est. Cuilib₃ ꝓpōi insolubili corrn̄
det aliq̄ mentalis v̄a. ꝓbat̄ qa ca
pio istā ꝓpōne₃ insolubilē vocalē
hec est v̄a demrādo suam ꝯtra-
dictoriā p ly hec. Tūc arguit̄ isti
ꝓpōni corrn̄det aliq̄ mentalis ꝓ-
p̄e dicta p t̄ciā suppōe₃ ⁊ p scōa₃
t̄mi ipsius ⁊ t̄mi sue mētalis sibi
īuicē corrn̄dent̄ supponūt ꝓ codē
g̊ illi vocali corrn̄det illa mētalis
hec est v̄a demrādo illud idē qȯ
demrātur p vocalem sc₃ cōtradi-
ctoriā ipsius met vocalis. S₃ ꝯst₃
ꝙ illa mētalis est v̄a quia ipsa si
gnificat p̄cise illā vocalē ꝯdictori
ā p̄me eē v̄am et ita est ꝙ pt₃ qa
illa p̄ma sign̄do suā ꝯtradictoriā
esse v̄a₃ falsificat seipsā ⁊ est falsa
ergo sua ꝯtradictoria quā demō
strat esse v̄am est v̄a q̄re ⁊c̄. Cōsi
milit̄ ⁊ ad hec clarius poss₃ argu
i de ista vocali hec est flā demon
strādo seipsā vel de ista sortes di
cit falsū sortes dicat istā ⁊ nullā a
liā generalit̄ de q̄libet ꝓpōe inso
lubili vt pt₃ inductiue. Scōa ꝯclu
sio cuiꝫ ꝓpōni insolubili corrn̄d₃
aliq̄ mētalis ꝓp̄e dicta falsa. Pro
bat̄ quia p q̄rtā suppōe₃ q̄lib₃ ta
lis est falsa. g̊ cuilibet tali corrn̄-
det vna mētalis ꝓp̄e dicta falsa. ꝯ
seq̄ntia t₃ p scōa₃ cōclusionē scōi
capl̄i. Añs notū est q̄re ⁊c̄. Scōo
ꝓbat̄ illa eadē ꝯclusio declādo
q̄ sit illa mētalis falsa q̄ corrn̄det
ꝓpōni insolubili. Vn̄ arguo sic q̄
lib₃ ꝓpō insolubilis siḡt seipsā eē
falsā g̊ siḡt mentalē ꝓp̄e dictā si-
bi corrn̄dentē esse falsā. Añs pt₃
qa ꝓpositio vocalis siḡt ꝓpōe₃ mē
talem rep̄ntatiue vt pt₃ p Ar̄. p̊
piarmenias dicentē voces sūt no
te eaꝝ passionū q̄ sūt in aīma. ꝯ-
seq̄ntia ten₃ qa arguit̄ a diffinito
aa diffinitionē sicut p₃ ex q̄rta ꝯ
clusiōe scōi capituli. iō illa ꝯn̄tia
est bona sicut illa est bona iste t̄-
min⁹ homo siḡt hōiem. g̊ signifi-
cat substātiā aīatā sensitiuā rō
nalem. Et tūc arguit̄ sic. Quelib₃
ꝓpositio insolubilis siḡt mentalē
ꝓprie dictā sibi corrn̄dente₃ esse
falsā. g̊ talit̄ significat̄ p aliquam
mentalem ꝓp̄e dictam. sicut pat₃
p terciam suppositionem ⁊ p con
sq̄uens cuilib₃ tali ꝓpositioni in-
solubili corrn̄d₃ aliqua mentalis
ꝓprie dicta sign̄s aliquā mētale₃
ꝓprie dictā sibi corrn̄dente₃ esse
falsā: sed hoc non pōt esse p vnicā
seu simplicē ꝓpōnem mentalē ꝓ-
prie dicta₃ sicut pat₃ ex dictis in
tercio capitulo. ergo cuilib₃ inso
lubili vocali corrn̄det aliqua mē
talis sign̄s aliquā aliā mentale₃
corrn̄dentem eidē ꝓpositioni inso
lubili esse falsā. vbi gratia isti ꝓ-
pōni vocali hec est falsa demrān
do seipsa₃ corrn̄d₃ aliq̄ mentalis

que est hec est falsa demrãdo eandẽ vocalẽ ⁊ illa mẽtalis est vᷓa vt pꝫ ex p̄dicta ꝯclusiõe. Sꝫ itẽ sicut pꝫ ex deductiõe iã facta eidem ꝓpõni ĩsolubili corrñdꝫ ista mentalis hec est falsa demrãdo p̄mã mentalẽ. Sꝫ cõstat ꝙ ista secũda mentalis est falsa quia sigt p̄mã mẽtalẽ esse falsã q̄ tñ est vᷓa vt deductũ est q̄re ⁊c̃. Tercia cõclusio cuilibꝫ ꝓpõi insolubili due ꝓpões mentales ꝓpe dc̃e q̄ꝝ vna est vᷓa ⁊ alia falsa corrñdẽt incon iũcte. Ista ꝯclusio hꝫ duas ptes: p̄ma est ꝙ cuilibet ꝓpõni ĩsolubili due ꝓpões mentales ꝓpe dc̃e cor rñdent q̄ꝝ vna est vᷓa ⁊ alia falsa Ista pꝫ ex duab⁹ ꝯclusioĩbus p̄cedẽtibus vbi grã ista ꝓpõ sortes dic̃ flm̃ posito ꝙ sortes dicat istã ⁊ nullã aliã hꝫ duas mẽtales vnã cui⁹ corrñdet ꝓpõ vocalis cui⁹ t̃mi supponũt ꝓ eodẽ. scꝫ istã mentalẽ sortes dicit falsũ que est vᷓa ⁊ quã p̄dicta vocalis sigt sigtione dircã Aliã vᵒ habꝫ q̄ significat illã p̄mam esse falsã. scilꝫ istam hec est falsa demonstrãdo p̄mam. et ista est falsa. ⁊ hãc sigt predicta vocalis sigtione indirecta seu reflexa ⁊ sicut dico de ꝓpositiõe p̄dicta in solubili ita põt dici de q̄libꝫ alia insolubili q̄tũ ad hoc quod ponit ꝯclusio licꝫ nõ oĩno simile in om nib⁹ vt postea patebit. ⁊ sic apparet p̄ma pars ꝯclusiõis. Scd̃a autem pars huius conclusionis est. cuilibet ꝓpõi tali insolubili corrñ dent due ꝓpões mẽtales incõiun cte. ista pꝫ qa si talis vocalis sigrꝫ eas coniuncte nõ appareret ratio q̄re plus significaret eas copulatiue q̄ disiũctiue seu aliomõ ipothetice. Et si aliq̄s velit dicere ꝙ eas sigt copulatiue: illud est grat̃ dictũ ⁊ sine rõne imo appet ꝯ rõnem. quia in nullis aliis ꝓpositionibus inuenimus ꝙ alicui ꝓpõni cathegorice corrñdeat mental̃ copulatiua seu quis alia ypothetica nisi rõne alic⁹ sincathegoreuãtis seu t̃mi sincathegoreuã includẽt̃ positi in tali cathegorica sicut est in ꝓpõib⁹ cathegoricis exclusiuis exceptiuis de desinit ⁊ aliis consimilib⁹ sic aũt nõ põt dici in ꝓposito. q̄re ⁊c̃. Ex q̄ cõclusione sequũtur aliqua correlaria. Prĩo enim seq̃ ꝙ q̄libꝫ ꝓpositio ĩsolubilis et simil̃r eius ꝯ̄dictoria est ꝓpositio plures pꝫ ex p̄dictis quia cuilibꝫ ꝓpõni insolubili corrñdẽt plures mentales incõiuncte sicut claꝝ ẽ aduertenti: modo omnis talis ꝓpoᵒ cui sic corrñdẽt plures mẽtales incõiũcte est ꝓpõ plures et nõ ẽ ꝓpõ vna ad modũ Arĩ. loq̄ntis in libro elencoꝝ in fallã fm̃ plr̃es ĩtrogatões vt vnã. Scd̃o seq̃ ꝙ sũt aliq̃ ꝓpões oĩno similes in voce et de t̃mis ꝓ eildeꝫ supponẽtib⁹. q̄ꝝ aliq̄ est ꝓpõ plures ⁊ nõ alia patꝫ de ista sortes dicit flm̃ q̄ si sola ꝓponat̃ a sorte ẽ falsa ⁊ ei corrñdẽt plures mẽtales cũ sit ĩsolubilis ⁊ tñ oĩno ꝯsilis ꝓlata a plõne ñ est ꝓpõ plures sꝫ simpl̃r vna et nõ insolubilis vt pꝫ ĩtuẽti. Et sil̃r põt dici de ꝓpõib⁹ sc̃ptis vl̃ de mẽtalib⁹ ad plm̃ sigñtib⁹. Quarta cõclusio q̄libꝫ ꝓpõ ĩsolubilis est simul vᷓa ⁊ falsa. ꝓbat̃ qa cuilibꝫ tali corre-

spondent due mētales vna vera ⁊ alia falsa ꝫ talis est simul v̓a ⁊ fl̄a Cōseqūtia est nota ex p̄mo correlario scd̄i capittuli. Anˀs p3 ex imediata ꝯclusiōe nec illud deb3 esse mirabile in ꝑpoib⁹ ad plm̄ significātib⁹ q̄ etiā sūt ꝑpōnes pl̓es p3 ītuenti. Ex ista ꝯclusiōe sequū tur etiā aliqua correlaria. p°eni3 sequit̄ ꝙ cuiuslib3 ꝑpōis īsolubil̓ ꝯdictoria est simul v̓a et falsa pt3 ex q̄rta ꝯclusione ⁊ p̄mo correlario t̄cie ꝯclusionis. Scd̄o sequit̄ ꝙ alique sūt ꝑpositiōes oīno similes in voce ⁊ de t̄mis ꝑ eodē suppontibus q̄ꝝ vna est simplicit̄ falsa vl̓ saltē nō simpl̓r v̓a ⁊ alia simplicit̄ est v̓a p3 ex ꝯclusione ⁊ ex dictis in scd̄o correlario t̄cie ꝯclusionis Tercio sequit̄ ꝙ aliq̄ ꝑpositiones appent ꝯdicē q̄ tn̄ non ꝯdicūt v̓aciter p3 qa si sortes dicat istā sor. dicit falsū ⁊ plato dicat istā sortes nō dicit falsū. iste appent ꝯdicere cu3 ambe appeant singulares de eisdē t̄mis ⁊ ꝑ eodē supponentib⁹ ⁊ vna sit affirātiua ⁊ alia negatia ⁊ tn̄ iste nō ꝯdicūt ꝙ p̄ma est impossibilis ⁊ ꝑpō plures et est falsa vel nō simpl̓r v̓a. Scd̄a v̓o est simplicit̄ falsa ⁊ nō ꝑpō plures. Similiter idē pt3 de istis duab⁹ hec est v̓a demrāndo suā ꝯdictoriā ⁊ hec non est v̓a demrāndo seipsā. Appent eni ꝯdicē ꝑpter rōe3 p̄us dictā ⁊ tn̄ in rei v̓itate non ꝯdicunt qa mētalis corrn̄dēs vni ⁊ mentalis corrn̄dens alt̄i nō ꝯdicūt. Nā p̄me corrn̄dēt iste due hec est v̓a demrāndo ꝯdictoriā istius vocal̓ ⁊ ista hec est falsa demrāndo p̄dictā mentalē. Scd̄e v̓o corrn̄dēt iste due hec n̄ est v̓a demrāndo p̄dictā vocalē neḡtiuā ⁊ ista est falsa demrāndo p̄dictā mētalē. Q̄ꝺ v̓o iste due mētales corrn̄deāt p̄dicte negatiue p3 qa ipsa est insolubilis ⁊ siḡns seipsā eē falsā vt p3 ex t̄cia d. stictōe t̄cii capituli. ꝫ p̄dicte due mētales n̄ corrn̄dēt sibi vt p3 ex iā dict̄ ex p̄cedēti caplo S3 ꝙ iste due mētales n̄ corrn̄deāt aliis duab⁹ mētalib⁹ corr̄ndentib⁹ p̄me vocali claꝝ est cuilibet adūtenti. ⁊ poss3 istud idē declarari in pl̓ib⁹ aliis ꝑpōib⁹ insolubilibus. s3 ista ꝑ nūc sufficiūt. Si v̓o petat̄ q̄ sūt ꝯdcōrie p̄dictaꝝ ꝑpōnū īsolubiliū cū nō sint hec. rn̄det̄ ꝙ generalit̄ nō pōt meli⁹ dari ꝯdicēdo q̄ p̄ponendo neḡtiōe3 toti ꝑpōni s̄uatis istis q̄ttuor ꝯditiōibus q̄s dat A r̄. libro elencoꝝ sc3 ad idē s̄m idē sil̓r ⁊ in eodē tpe: ⁊ iō dico ꝙ ꝯdictoria istius: sortes dicit fl̄m ess3 ista non sortes dicit fl̄m. ⁊ ꝯdictoria istı⁹ hec est v̓a est hec n̄ hc est v̓a nā itelligēdo negatōnē eadē sup istos āmbos sens⁹ seu āmbas istas mētales corrn̄dētes affirātis ꝑpōnib⁹ sibi ꝯdictoriis ⁊ it̄ est ḡnalit̄ in q̄buscūq͛ aliis s̄uat̄ istis q̄ttuor ꝯditiōib⁹ iā tactis. Si v̓o dicat̄ ꝙ in ꝑpōib⁹ singularib⁹ nō refert ꝑponē negatōe3 vel post ponē subiecō ⁊ ꝑ ꝯn̄s videt̄ iste orōes equalēt sor. nō dicit fl̄m ⁊ n̄ sor. dicit fl̄m. Rn̄deo ꝙ l̄i est v̓m q̄n vtralib3 ꝑpōnū est ꝑpō vna ⁊ n̄ pl̓es vt bn̄ tāgebat̄ in q̄rta rōe p̄me ꝯclusiōis scd̄i capituli. s3 sic n̄ est in ꝑpoito. Si tn̄ aliq̄s tn̄ itelli

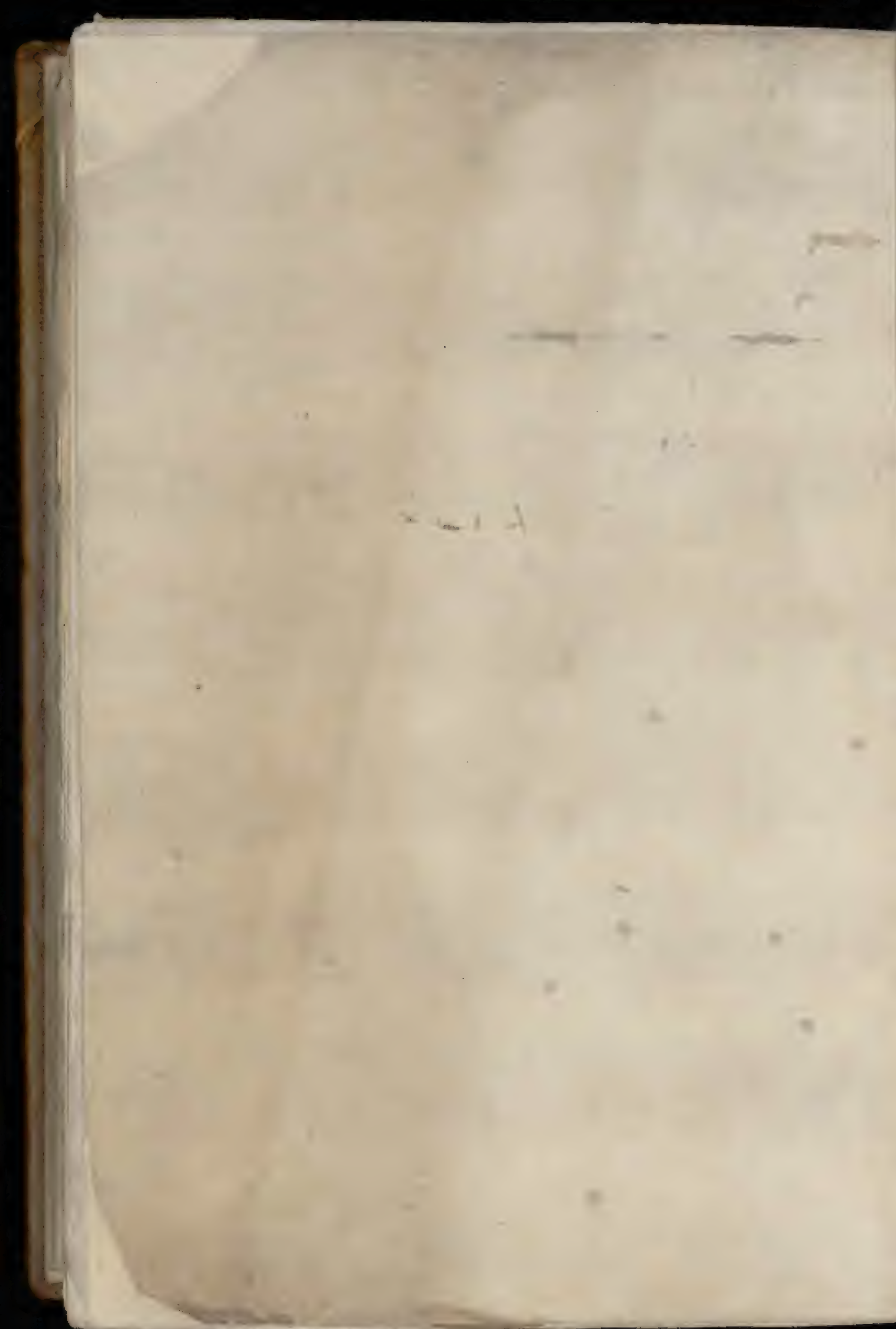
ger3 p vnā illa℞ negatiua℞ sicut p aliā ꝛ referret negationē negationē pme seu ītelligēt ea3 negre sicut dcm̄ est. tūc ꝯcederē ꝙ ille e qualēt. S3 tu dicēs ꝙ aliq̄ due ꝑpōes possent esse oīno siles ī voce ꝛ de tīs p eodē supponētib⁹ q̄℞ vna est ꝯ̄dictoria alicui⁹ ꝑpōnis ꝛ alia no ess3 ꝯ̄dictoria eiusdē. et hr̄ pōt satis declari. S3 sat̄ pōt appere ex scōo correlario t̄cie ꝯclusiōis isti⁹ q̄rti capl̄i ꝛ ex scōo q̄rte eiusdē. iō satis appet ꝙ nō sp est bōa ꝯ̄ña ab vna ꝑpōe ad aliā sibi similē in voce ꝛ hr̄ est cla℞ ex dct̄ q̄re ꝛc̄. Quarto seq̄r ꝙ nulla ꝑpō insolubilis vel eius ꝯ̄dictoria est simplr̄ v̄a vel simplr̄ falsa. p3 qa sola ꝑpō d3 dici simplr̄ v̄a aut simpliciṫ fl̄a: cui corrn̄d3 sola vna mētalis v̄a aut falsa. sic aūt nō est de ꝑpōe īsolubili vel ei⁹ ꝯ̄dictoria vt pt3 ex dict̄ igr̄ ꝛc̄. S3 ꝯ̄ istud correlariū ꝛ multa supi⁹ dicta occurrit fortis dubitatio de ista ꝑpōne īsolubili oīs ꝑpō vocalis est falsa Nā posito ꝙ ista vocalis sit ꝛ ista deus est etiā sit pt3 ꝙ ipa est insolubilis: ꝛ p ꝯ̄ñs sibi corrn̄dēt due mētales s3 oīs ꝑpō vocalis est fl̄a ꝙ siḡt siḡtiōe directa ꝛ hec est fl̄a demrāndo pmā mētalē ꝛ istā siḡt ista mētalis siḡtiōe reflexa. Ex q̄ sequiṫ t̄a p⁹ seq̄r ꝙ ista ꝑpō mentalis quā siḡt ista īsolubilis siḡtione dircta est falsa. g̊ seq̄r ꝙ illa īsolubilis est simpliciṫ falsa qa videṫ ꝙ ꝑpō vocalis siḡns siḡtōe directa ꝑpōem falsā est falsa simplr̄ Scōo seq̄r ꝙ ñ cuiuslib3 ꝑpōis insolubilis ꝑpō mentalis sibi corrn̄dēs siḡtiōe directa est v̄a c⁹ oppositū dicebaṫ in declaratione pme ꝯclusiōis ꝛ silr̄ p t̄ciā t̄cie ꝯclusionis hui⁹ capituli. Terci seq̄r ꝙ ñ q̄lib3 ꝑpō īsolublīs ē falsa fm suā siḡtionē reflexā qꝺ videṫ īcōueniens ꝛ appar3 esse contra dicta ex declaratiōe ꝯclusiōis hui⁹ capituli ꝛ tñ oēs iste tres ꝯ̄ñe patent qa ista mētalis oīs ꝑpō vocalis ē falsa in casu posito est maīfeste falsa vt p3 ītuenti ꝛ p ꝯ̄ñs ista mētalis sc3 hec ē fl̄a demrāndo pmā mētale3 est v̄a q̄re ꝛc̄. Ad ista rn̄deo. ad pmū ꝯcedo añs negando ꝯ̄ña3 qa q̄uis ista īsolubilis videaṫ solū siḡre siḡtōe directa mentalē falsā tñ ñ siḡt solū illā s3 vna3 aliā siḡtiōe reflexa. iō nō seq̄r ꝙ sit simpliciṫ falsa sicut p3 ex pbatiōe correlarii. s3 bñ sequtur ꝙ sit falsa fm qd siue fm vnā siḡtōe3 ꝛ ita debet ītelligi q̄ctenscūq3 dictū est supius ꝑpōe3 īsolubilē esse falsā. Ad scō3 ꝛ t̄ciū simul rn̄deo dicendo ꝯ̄ñtiā ꝛ ꝯ̄ñs esse v̄as. tñ dico ꝑpōnū insolubiliū q̄dā sūt false ex eo p̄cise ꝙ siḡnt se esse falsas vt iste de qb⁹ exēplificabaṫ in pma ꝛ scōa ꝯclusiōib⁹ ꝛ silr̄ in pma pte t̄cie. Et de illis v̄m est qꝺ dicebaṫ ꝛ qa iste sūt multo plures aliis iō loq̄bar ibi generaliṫ. Alie vō sūt false nō ex eo p̄cise ꝙ siḡnt se esse falsas vt est in ꝑposito ista eni oīs ꝑpō est falsa nō est p̄cise falsa qa siḡt se esse falsā ī casu posito. s3 qa siḡt oēm ꝑpōem vocalē esse falsā ꝛ tñ pōiṫ ꝙ ista sit deus ē q̄ est v̄a ꝛ de talib⁹ insolubilib⁹ v̄m est qꝺ ibi īferebaṫ vt p3 ītuenti. Et sicut

dico de ista ita dici pt de istis vo calib⁹ ois ppositio vocalis est pti cularis ꝛ ois ppō vocalis est neḡ tiua q̄ licet sigificent se esse falsas vt sup̄ dictū est tñ nō ex eo pcise sūt false sicut satis pꝫ. Quīto seqꝛ ꝙ nulla ppō isolubilis: ē simplr i possibilis. pꝫ clare ex p̄dicto cor relario. Et hr̄ est ꝯ mgr̄m supocꝫ q dōit ꝙ ois ppō de pse ꝛ directe sigñs se esse falsā est ipossibilis vt ista hec est flā demrādo seipsaꝫ vñ infert drām esse int ppōeꝫ de pse sigñtē se eē falsā ꝛ de pse sigñ teꝫ se nō esse v́aꝫ qa p̄ma est ipos sibilis scd̄a v́o possibilis sicut ista hec nō est v́a demōstrādo seipsaꝫ sꝫ ꝙ nulla istaꝝ sit simplr ipossi bilis satis pꝫ ex dictis. ꝙ p̄ma ñ sit ipossibilis etiā fm qd sat̄ clare pꝫ. qa nulla mētalis ei corrñdēs est ipossibilis vt pꝫ ex dictis q̄re ⁊c. Sexto et vltio seqꝛ ꝙ ad nullā ppōeꝫ isolubilē vel ad ei⁹ ꝯdicto riā ē dāda vica rñsio scꝫ ipaꝫ sim plicit ꝯcedēdo vel ipaꝫ simplicit negādo. Pꝫ ex p̄dc̄is qa fm Arī. scd̄o elenchoꝝ ad ppōeꝫ plures ñ est dāda vica rñsio cū q̄libꝫ sit ppō plures ꝛ ñ simplicit v́a vel sim plicit falsa iō ad talē debꝫ rñderi ꝙ est v́a ꝛ flā fm qd sicut de scuto albo fm medietatē ꝛ nigro scd̄m aliā: ꝯcedit ꝙ nō est simplicit ni gꝝ nec simplicit albū. sꝫ est albū ꝛ nigꝝ fm qd ꝛ iste est mod⁹ rñ dendi ad oia isolubilia q̄ licet sit icōsuetus tñ oñdendo ipꝫ esse de intentiōe Arī. scd̄o elenchoꝝ vbi soluit palogiōs fallāꝝ ex̄ dictio nē ꝛ ipse pōit vnū palogismuꝫ ad pbandū ꝙ aliqs mētiendo dicat v́m seu dicēdo flm̄ dicat v́ꝫ capit enī mentiri ibi iprop̄e p dicē flm̄ ꝛ est palogism⁹. iste dicat ego mē tior ꝛ nihil aliō nisi istā ego dico flꝫ ipse sic dicēdo mētit̄ tūc g̊ talr̄ ē q̄lit̄ ipse dicit: qa dicit se mētiri g̊ sic dicēdo dicit v́m. g̊ dicit v́m. Illū palogismū soluit Arī. negā do vltiāꝫ ꝯñaꝫ: rñdet̄ g̊ ꝙ nō seqꝛ sic dicēdo dicit v́m. g̊ dicit v́m. qa ar̄ a dcō fm qd ad dc̄m simplr̄ et poīt illū palogismū pccare penes fallīꝫ fm qd ad simplr̄. Ex qb⁹ pꝫ t̄a eē de itentiōe Arī. Primū est ꝙ ista ppō fm qd ē flā qa Arī. cō cedit ꝙ sic dicēdo mētit̄. i. dic̄ flꝫ Scd̄ꝫ ē ꝙ dctā ppō fm qd ē v́a qa Arī. ꝯcedit ꝙ sic dicēdo dicit v́m Terciū est ꝙ p̄dicta ppō ñ ē sim pliciẗ v́a qa Arī. negat illā simplr̄ sortes dicit v́ꝫ. ꝛ sic de itētiōe Arī est ꝙ illa ppō est v́a ꝛ flā fm qd ꝛ tñ ñ est simplicit v́a. et p ꝯñs nec sua ꝯdc̄toria simplr̄ flā. Alit̄ enī solutio Arī. esꝫ simplicit friuola ꝛ nl̄lo⁹ ad ppositū. iō appet ꝙ oīa ꝯdicta sūt de itentōe Arī. q̄re seq tur ꝙ licꝫ p̄dictus mod⁹ rñdendi ad isolubilia sit ex̄neus ꝛ difficil̄ iuuenibus. tñ cert⁹ sū ꝙ cūctis ige niosis diligent̄ adūtētib⁹ appebit pbabilis. Et hec sūt breuit̄ dicta de vocatis isolubilibus.

Expliciūt ꝯcept⁹ isolubilia ma gistri petri de allyaco nouit̄ emē dati impssi pı̄s p durādū gerleri librariū cōmorī i vico maturiōꝝ in intsigio de lestrille faulxveau ppe vicū sorbonicū

Desfontaines

Flandre [illegible]

[illegible] q̄ fecit [illegible] [illegible] p̄em [illegible]
q̄ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] est
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] est
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
ad [illegible] q̄dem [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] singul[illegible] diligent[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] divisio. [illegible] de [illegible]
e [illegible] hanc ee̅ [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] sub [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

Quia ho~ albus est ... si sequitur h~ m~ quidam ho~ albus est; quidam ho~ ... h~ m~ ho~ albus est ho~ albus n~ est. Singul... ... indiuiduum aliqd sit ... it ... n~ est. Et n~ ... indiuidua ... singulare ... aliqs ... Quas ... ... Ut sic simpliciter ... si hunc ... ... una ... m~ ... ... esse ... intelligatur ... ... sicut ... Predicatus ... ... terminos appellant ... predi... subiectus ... terminos ... ... nomina ... in ... ... duo noia ... ... predicatum ... quod ... subiectum ... predi...

suscipiens est. aquilum autem esse vel simum vel colora-
tum aliquid non intenditur et remittitur. Cum igitur trium
specierum differentia considerata sit et cum quedam sint separabiles,
ille vero inseparabiles et rursus inseparabilium alie
hec quidem sunt per se, ille vero per accidens, rursus earum
que per se sunt differentiarum alie sunt secundum quas
dividimus genera in species, alie vero secundum quas ea que
divisa sunt specificantur. ut cum per se omnes differentie
huiusmodi sint animalis, animati et sensibilis, et insensibilis,
rationalis et irrationalis, mortalis et immortalis, que ea que animati
et sensibilis differentia constitutiva est substantie animalis. est
enim animal substantia animata sensibilis. ea vero que est mortalis et in-
mortalis differentia et rationalis et irrationalis divisive sunt differentie anima-
lis; per eas enim genera in species dividimus. Sed ea quidem
que divisive sunt differentie generum completive et constitutive
specierum fiunt. dividitur enim animal rationali et irrationali differentia et rur-
sus mortali et immortali differentia. sed ea que est mortalis

Remontage effectué par l'atelier de reliure
de la Bibliothèque Nationale (1949)

